

ZPRAVODAJ

obce Metylovice

Prosinec 2012

Mimořádné číslo

ZDARMA

u příležitosti 100 let od založení Tělocvičné jednoty Sokol v Metylovicích

EDITORIAL

Historie naší vesnice začíná od konce 13. století a její obyvatelé se od středověku zaměstnávali zemědělstvím, později od druhé poloviny 19. století řemenářstvím. Na naše předky čekala doma práce na polích a v dílnách, přesto se od konce 19. století do podvědomí občanů zapisuje postupně narůstající a výrazná spolková činnost. V Metylovicích vznikají v té době první spolky a zájmová sdružení. První jsou hasiči, Čtenářská beseda a další.

Mládež, nebo jak se tehdy říkalo omladina, své zařazení do života hledala. V Praze, postupně i na venkově, se stále více prosazovalo spojení kultury ducha s fyzickou kulturou těla, vytvářely se tělovýchovné, cvičební, ale i filosofické systémy odvozené z antických, řeckých ideálů, s akcentem na vlastenectví a příslušnost k českému národu.

Myšlenky dr. Tyrše, zakladatele sokolstva, pronikly zpočátku do větších měst, později i na venkov. V roce 1912, tedy před sto léty, se zhmotnily do založení Tělocvičné jednoty Sokol Metylovice.

Historie tělovýchovy a sportu v Metylovicích je spojena s názvem jednoty Sokol. Zhruba 40 let to byla Tělocvičná jednotá, příslušná do České obce sokolské. Výraznou roli hrály i obě světové války, kdy sokolská činnost byla potlačena, či zakázána. Války si vyžádaly i oběti na životech z řad našich členů. Po únorovém puči v roce 1948 je činnost České obce sokolské na dalších více než 45 let pozastavena. Je obnovena až v roce 1990.

Po direktivním zániku ČOS v padesátých letech minulého století, byla jednotá na počátku padesátých let přejmenována na Tělovýchovnou jednotu Sokol Metylovice a fungovala pod centrálním řízením ČSTV. Ta měla rozhodně jiné ideje, než vymýšlel dr. Tyrš.

V roce 1998 byla sokolská Tělocvičná jednotá v Metylovicích znovu obnovena a přihlásila se k České obci sokolské, je její organizační složkou s původním a nynějším označením. V roce 1999 Česká obec sokolská daruje Tělocvičné jednotě objekt Sokolovny a velkou část přilehlých pozemků, který ČOS získala v restituci po vyhraném soudním sporu s Obcí Metylovice.

V letech 1998 — 2007 fungovaly v naší vesnici 2 organizace pod stejnými zkratkami TJ Sokol Metylovice, rozdíl byl jen v slůvkách Tělocvičná a Tělovýchovná a v rozdílnosti řízení sportovních centrál.

V roce 2007 změnila Tělovýchovná jednotá Sokol Metylovice statut, stala se občanským sdružením a přejmenovala se na Sportovní klub Metylovice.

Z této pomíchané historie zůstaly různé výklady historie, některé rozdílné náhledy na zásadní věci a různý výklad dějů a činnosti. Ostatně nejen ideje, ale i spory o majetek dovedou vyvolat emoce a vášně. Nestranné soudy však již před 14 lety rozhodly

o vlastnictví pozemků a objektu Sokolovny a obě organizace, byť s trochou skrytého pocitu nespravedlnost, se s tím snad už naučily žít. Dnes TJ Sokol a Sportovní klub bezproblémově spolupracují a snaží se navzájem si pomáhat.

Tento mimořádný Zpravodaj se snaží zahrnout informace, které se různě dochovaly ze stoleté historie jednoty, ať už v zápisech ve dvou sokolských kronikách, z obecních kronik nebo dochovaných písemných materiálů či osobních vzpomínek pamětníků.

Z průběhu příprav na 100. výročí oslav, při studiu výše uvedených materiálů jsem zjistil, že není v mých silách, aby při limitovaném rozsahu byl tento mimořádný Zpravodaj úplný, důkladný a vše vypovídající. Zaměřil jsem se na ty nejdůležitější události z historie TJ. Moji snahou bylo pokusit se shrnout do jednoho materiálu, který by mapoval stoletou sokolskou historii tělovýchovy, sportu a kultury v Metylovicích.

Očekávám, že se najdou pozorní čtenáři, kteří zapojí svoji paměť a vzpomínky a laskavě upozorní na případné nepřesnosti. Všem těmto děkuji za případné doplnění, neboť věřím, že mezi členy a příznivci existuje celá řada písemných dokumentů a fotografií, které by mohly zdejší bílá místa zaplnit. Vzhledem k tomu, že v dohledné době se tento materiál v rozšířené podobě objeví na nově zřízených webových stránkách TJ Sokol, je zde velký prostor pro jejich doplnění, upřesnění a aktualizaci. Děkuji těm, kteří mi pomohli shromáždit potřebné informace.

Rovněž děkuji všem, které toto mimořádné číslo alespoň částečně zaujme nebo potěší.

Poděkování patří i Zastupitelstvu obce Metylovic a starostovi obce ing. Lukáši Halatovi, kteří vydání tohoto čísla umožnili.

Velký dík patří všem, kteří aktivně pracují v naší Tělocvičné jednotě Sokol Metylovice, kteří nám pomáhají svojí osobní účastí nebo finanční podporou, jakož i všem příznivcům naší

jednoty. Písemnost chceme věnovat i na paměť těch členů, kteří v minulosti pracovali, ať už v Tělocvičné či Tělovýchovné jednotě, a kteří se tohoto výročí nedožili a vzdát jimi čest a poctu.

Co říci závěrem?

Slavíme v našem Sokolu sté narozeniny. Je to hodně nebo málo? Historicky doba velice krátká, z hlediska lidského asi tak čtyři generace. Čtyři generace sportovních, tělovýchovných a kulturních nadšenců; žen, mužů i mládeže, vyznavačů fyzických aktivit, kulturních potřeb a mravních ideí.

Je to sto let jásotu, ekonomických problémů, válečných beznadějí, vstávání z popela a prachu, překonávání sebe sama. Sto let usilovné práce pro jiné a sto let nadšení pro sebe.

Dnes více než dříve, pamatujme na hesla sokolských zakladatelů Tyrše a Fügnera. „Ni zisk, ni slávu“ Tužme se!

Milan Hajdušek, starosta TJ Sokol Metylovice

150 LET SOKOLA

Život sokolský se vyvíjí v sinusovkách, s několika vrcholy, ale i s hlubokými propastmi, kdy hrozila jeho likvidace. Začátky Sokola v českých zemích sahají do 2. poloviny 19. století. Tehdy po pádu tzv. „Bachova absolutismu“ nastal rozvoj českého písemnictví, politického a společenského života. Byly zakládány různé druhy zájmových spolků. Koncem roku 1861 byl založen Česko-německý cvičný spolek. Mezi několika Čechy byl i Miroslav Tyrš. Ve spolku došlo k nacionálnímu konfliktu, a Češi byli nuceni ze spolku odejít. Založili si svůj vlastní český spolek pod názvem „Tělocvičná jednota pražská“. Ustavující schůze byla 16. února 1862. Starostou byl zvolen Jindřich Fügner, náčelníkem Miroslav Tyrš. Je založen „Sokol Pražský“, který je považován za první sokolskou jednotu vůbec.

Název „SOKOL“ se začal používat, až v roce 1864 (svým hrdinům tak říkali Jihoslované).

Počáteční rozvoj byl veliký, přibývalo členů a jednot. V roce 1865 nečekaně umírá ve věku 43 let bohatý Fügner, vedoucí osobností se stává Miroslav Tyrš.

V Sokole se od počátku cvičilo na náradí, cvičení prostná a pořadová, atletika i různé třídy sportů. Byly zavedeny přednášky, rozhovory o věcech sokolských i společenských a tím byl položen základ činnosti vzdělávací.

Tyrš s Fügnerem a jejich pokračovatelé usilovali o vybudování spolehlivé, demokratickým duchem protknuté organizace naplňující antickou představu „v zdravém těle, zdravý duch“, povýšenou v sociálních vztazích na bratrskou úroveň. Ideou sokolského programu je zodpovědnost za celek. Zodpovědnost cvičitele a trenéra za zdravý vývoj cvičenců, zodpovědnost všech za sokolskou jednotu, za spoluúčast na životě obce. Tyrš byl také tvůrcem sokolských zásad: síla a mužnost, činnost a vytrvalost, láska k volnosti a vlasti, dobrovolná práce a kázeň, vzájemný bratrský vztah členů. Je také autorem Základů tělocviku, a hesla organizace „Tužme se“. Josef Mánes navrhl kroj — garibaldiovská červená košile. Členové si říkali „bratře“, pozdravem bylo „Nazdar“. U zrodu Sokola stály významné osobnosti politického a kulturního života, např. Josef Mánes, Jan Neruda, J.E. Purkyně, Karolína Světlá a další.

1. Všesokolský slet

150 let Sokola

Začíná vycházet časopis „Sokol“. V letech 1881 začíná cvičit mládež — žáci a dorost. Sokolství zapouští kořeny i mezi ženami. Koncem 19. století nastává prudký rozvoj Sokola jak doma, tak i v zahraničí. V té době se sokoli často vypravovali za lepším životem do světa a za oceány, kde se zase pod sokolskou vlajkou s jinými krajany spojovali, a lze s nadsázkou říci, že nad Sokolem slunce nezapadalo.

V roce 1882 je konán 1. Sokolský slet. V roce 1884 má Sokol 137 jednot s 17 424 členy a 1 111 dorostenci. Je členěn do 3 stupňů jednoty — župa — ústředí Sokola.

V roce 1884 tragicky umírá u jezera v rakouském Tyrolsku dr. Miroslav Tyrš.

V roce 1894 je název upraven na „Česká obec sokolská“.

Na domácí půdě dochází ke štěpení tělocvičného hnutí. Vznikají samostatné sportovní asociace (např. fotbal). V roce 1896 vznikají Dělnické tělocvičné jednoty (DTJ), v roce 1902 byl v Brně založen Orel.

Obě tyto jednoty působily v první polovině minulého století i v Metylovicích.

Jsou pořádány Vsesokolské slety. VI. Vsesokolský slet v roce 1912 sledovalo přes 300 000 diváků a v průvodu šlo přes 17 700 sokolů.

V roce 1914 je v Sarajevu zabit následník trůnu, o měsíc později vyhlásí Rakousko Srbsku válku, čímž začala 1. světová válka. Během války dochází k útlumu, protože statisíce mužů — členů Sokola — musely na válečná pole. Na lazarety bylo přeměněno 257 tělocvičen. Rakouské úřady zahájily přísný postup vůči českým vlastencům. V listopadu 1915 bylo z moci úřední rozpuštěno ústředí České obce sokolské. Čeští vojáci, z nichž byla podstatná část Sokolů, skončila v legiích. Přebíhali k Rusům, Srbům, Italům, Francouzům i jinde.

Vyhlášení Československé republiky 28. října 1918 znamenalo okamžité obnovení ČOS.

Období 1. republiky znamená pro sokolské hnutí největší rozvoj v historii, a to jak po stránce sportovní, společenské i z hlediska společenského vlivu.

Československá obec sokolská byla oporou demokracie a politiky T.G. Masaryka, sokolské osobnosti zaujímaly významná místa v hierarchii první republiky.

Tyršovy osnovy školní tělesné výchovy ovlivňovaly pohybový program mládeže. Koncem roku 1921 sdružovala ČOS 53 žup, přes 3 000 tisíce jednot a 700 000 členů. Vznikaly nové a nové jednoty. Později počet členů Sokola přesáhl milion.

Významným milníkem bývaly Vsesokolské slety. X. Vsesokolský slet v roce 1938 se konal, již v době, kdy se v Evropě zvyšovalo nebezpečí válečného konfliktu. V létě cvičilo 55 000 tisíc dorostenek a dorostenců, 52 000 žen a bezmála 30 000 mužů skladbu „Přísaha republiky“. Sletu se zúčastnili sokolové z 20 zemí světa. Přítomni byli i zástupci z naší Tělocvičné jednoty.

30. září 1938 byla v Mnichově podepsána dohoda o odstoupení pohraničí Německu. Prezident Beneš rezignoval a opustil republiku. Po okupaci 15. března 1939 a zřízení Protektorátu Čechy a Morava Sokol ještě žil. Sokolové zakládali různé odbojové skupiny, docházelo k zatýkání a popravám.

12. října 1941 byl Sokol rozpuštěn a veškerý majetek zabaven. Nastala doba krutých represí. Rada funkcionářů i řadových členů končí v koncentracích a na popravištích.

Když v květnu 1945 2. světová válka skončila, zahájili členové Sokola jeho obnovu. Přes nenahraditelné ztráty několika tisíc předních činovníků, byla činnost obnovena prakticky v rozsahu před jeho rozpuštěním.

Sokol se musel vyrovnat s požadavkem na sjednocení veškeré tělesné výchovy a sportu. V listopadu 1945 byl ustaven Československý tělovýchovný svaz, jako volné sdružení, v němž každá tělocvičná organizace pracovala samostatně. V té době bylo v České obci sokolské 3 686 jednot a více než milion členů.

Únorový puč v únoru 1948 měl rozhodující vliv na další vývoj Sokola. Už v květnu 1948 bylo oznámeno, že veškeré tělovýchovné organizace splynou do jedné celonárodní organizace. 2. června abdikoval prezident Beneš a 14. června se stal novým prezidentem Gottwald. O tři týdny později se konal XI. Vsesokolský slet, který byl připravován již 2 roky. Ten měl silný, vlastenecký a demokratický nádech, a stal se sokolským vzdorem proti nastolené komunistické diktatuře. Průvod Prahou byl velkou manifestací proti novému režimu. Pochodující provolávali stovky hesel oslavujících Masaryka a Beneše. Po tomto protestu bylo komunisty rozhodnuto o likvidaci Sokola a hlavně sokolských ideí a o jejich nahrazení idejemi komunistické „proletářské“ tělovýchovy.

Začalo řízení a kontrola tělovýchovy a sportu státem. Tělovýchova byla řízena Československým svazem tělesné výchovy. I když Sokol nebyl zakázán, likvidace probíhala organizačně a ideologicky. Byl začleněn do ČSTV, zabrán majetek, převedeno členstvo, nebylo co, a koho řídit. Česká obec sokolská zanikla. Zničení sokolské organizace tak bylo dokončeno. Z Tělocvičné jednoty se stala Tělovýchovná jednota. Pozdrav „Nazdar“ zůstal, oslovení bratře, sestro se však změnilo na soudružko, soudružku, funkce starosta se změnila na předsedu.

A tak již potřetí ve své historii (poprvé v roce 1915, pak v roce 1941) se stal Sokol nepohodlným pro další „totalitní režim“ a násilím byla jeho činnost opět přerušena. Tentokrát však na dlouhých 40 let.

Po tzv. „Sametové revoluci“ v listopadu 1989 začíná další obnova České obce sokolské, navazující na tradice Sokola, to je rozvíjet svobodu ducha, a mravní výchovu spojuvat s výchovou tělesnou. „Ve zdravém těle, zdravý duch“.

Ustavující sjezd v lednu 1990 v Praze obnovil činnost České obce sokolské.

Dr. M. Tyrš

J. Fügner

HISTORIE TJ SOKOL METYLOVICE V DATECH

Vybrané zápisy z I. Pamětní knihy Sokola — autor Josef Müller, Bohumil Čupa, Štěpánka Bílková

1912

- 24.11. Založení Tělocvičné jednoty v Obecním hostinci.
- Prvním starostou jednoty je Josef Svoboda

1913

- První valná hromada
- Zřízena místnost pro cvičení v Obecním hostinci
- Zakoupena hrazda a bradla
- Otevření čítárny Obecním hostinci

15. 3. 1915 — 14. 4. 1918

- Přerušená činnost díky válečným událostem

1918

- 15.4.1918 — obnovena činnost — založení zábavného odboru
- 28. 7. 1918 pořádání Hudební akademie

1919

- První šibřinky, ráz „Mezi Valachy“
- Vytvořen stavební fond na postavení Sokolovny

1. šibřinky z roku 1919 — ráz „Mezi Valachy“

1920

- První účast na sletu — Michálkovice
- Účast 10 členů a členek TJ na VII. Vsesokolském sletu v Praze

1921

- Založen vzdělávací sbor
- První veřejné cvičení na zapůjčené louce — hřiště za školou

1922

- Ustanoveno Stavební družstvo na výstavbu Sokolovny
Více v článku ZAČÁTKY SOKOLA V METYLOVICÍCH 1912 — 1922 na str. 25
- Odehráno divadelní představení v přírodě — Maryša

Maryša bratří Mrštíků v podání metylovických divadelníků

1923

- Zakoupena továrna „Antonia“ — nyní Sokolovna
 - 1. 7. 1923 otevření Sokolovny po rekonstrukci továrny na kůže
- Více v článku POD VLASTNÍM KROVEM na str. 27

1924

- Počet členů — 60 mužů a 25 žen

1925

- Výstava hospodářských strojů, výrobků a prací členů, práce řemeslné, fotografií, sbírek apod.
- Lucifer — první divadelní kus se zpěvy a orchestrem

1926

- Národní divadlo v Olomouci hrálo v Metylovicích divadlo
- Pronájem Sokolovny Československé církvi, která v ní měla bohoslužbu
- První vyškolený cvičitel
- Účast členů na VIII. vsesokolském sletu v Praze
- Zahajuje provoz biografu — výstavba kabiny, první promítání 8. 1. 1927, hráno přes 30 představení
- Odstěhoval se a z jednoty odešel Kuneš Odstrčil, velký sokolský iniciátor

Sokolské cvičení 10. 7. 1928

1927

- Přednáškové večery o společenské výchově
- Sehráno 8 divadelních představení, 3 loutková divadla, 1 akademie,
- Vysloveno 128 proslovů, 3 přednášky, 1 taneční zábava, šibřinky

Šibřinky 4. 2. 1928

1928

- 28.10. slavnost k 10. výročí vzniku Československé republiky
- TJ žaluje známou americkou producerskou firmu United Artist za pozdní dodání kopie filmu „Za svitu luny“
- V biografu odehráno 49 představení

Slavná éra volejbalu začíná

1929

- Založen odbor odbíjené, družstvo sehrává své první zápasy
- Valná hromada zamítá návrh postavit koupaliště na cvičišti za školou
- Divadelní představení přerušuje požár domku na „Vrchovině“

Satinský vodopád 1930

Sokolské veřejné cvičení 1930

1930

- Šibřinky pod rázem „Kdo chce, jak chce“, konány v neděli
- Veřejné cvičení před Sokolovnou
- Velká oslava za účasti všech složek v obci k 80. narozeninám T.G. Masaryka
- Zájezd členů TJ do Frýdku při příležitosti návštěvy prezidenta republiky
- Velký pokles členské základny — stěhování za prací do Ameriky
- Narůstají velké finanční problémy jednoty. Dluh se navyšuje.

Veřejné cvičení 1929 — Živý obraz 1929

1931

- Založen lyžařský odbor, 1. závod vyhrál Jindřich Liberda

Lyžaři u Sokolovny 27. 1. 1931

1932

- Velký úspěch představení Radúz a Mahulena, hraného již za elektrického osvětlení
- Pořádán Maškarní ples — pro panující finanční krizi upuštěno od všech atrakcí
- Bohumil Čupa na 30. místě na sletových závodech ČOS v Praze mezi 1677 závodníky
- Velký úspěch družstva odbíjené, stává se mistrem Slezska a přeborníkem župy Moravskoslezské

1932 — 20 let Sokola

1933

- Byl ustaven odbor stolního tenisu
- Pokračují skvělé úspěchy v odbíjené, znovu mistrem Slezska
- Nacvičena a odehrána následující divadelní představení: „Závět“, „Druhé mládí“, „Handlíř Binar“, „Zelené království“ — ochotníci z Paskova a „Srdce na uzdě“

Sokolští divadelní ochotníci

Omladina předválečných Metylovic

1934

- Úspěchy lyžařů; 1. místo na Pustevnách v závodech hlídek; 2. a 3. místo ve slalomu
- Družstvo odbíjené jde od vítězství k vítězství, opět mistrem Slezska
- Dobře funguje lehkootletické družstvo, dobrá umístění v soutěžích
- Založení loutkářského odboru
- Založen pěvecký sbor
- Finanční situace jednoty stále tíživější, dluží se 74 000 Kč na směnečném dluhu a 125 000 Kč na hypotekárním dluhu

Koupání pod prženským mostem — třicátá léta

Loučení s Prahou po sletu 1932

1935

- Družstvo odbíjené oslabeno odchodem hráčů na vojnu
- Vyřešena hrozivá finanční situace jednoty. Dary a půjčkami odvracena exekuce Sokolovny.

Více v článku FINAČNÍ KRIZE JEDNOTY — 1935 na str. 29

- Den poté náhle umírá ve věku 47 let starosta jednoty Josef Müller — iniciátor všeho sokolského dění.

Více v článku ŽALUJME A PLAČME na str. 30

Sokoli před kostelíkem na Borové

Josef Müller, starosta TJ

1936

- Jako každoročně konáno veřejné cvičení před Sokolovnou
- Účast 9 členů a členek na sletu v Košicích na Slovensku.
- Opět výborné výsledky v odbíjené, 3. místo v mistrovství Moravskoslezské župy
- Nacvičeno a odehráno 6 různých divadelních představení a 6 loutkových her pro děti
- Místo šinbřinek konán Maškarní ples. Změna se moc nepovedla.
- Velká pozornost je kladena na brannou výchovu, konané praktická cvičení.
- Celkem má jednota 46 mužů, 3 vojiny a 16 žen
- Pokladní se stává Lidmila Müllerová, učitelka, vdova po Josefu Müllerovi

Opona v divadelním sále

Tarokářský klub — třicátá léta

1937

- Šibřinky konány ve všech místnostech Sokolovny
- Činnost ovlivnila nezaměstnanost
- Politická situace ve vztahu k Německu se zhoršila, v branné výchově se připravuje členstvo na ochranu republiky a případnou válku
- 14. září — úmrtí bratra prezidenta Osvoboditele T. G. Masaryka, v Sokolovně velká trýzna
- Rozvoj pěveckého kroužku
- Provedeno zušlechťení Sokolovny, a terénní úpravy před ní
- Celkový dluh činí vůči župě 60 114 Kč a Místecké spořitelně 49 400 Kč.

Stará Sokolovna s fontánou

Sokolské ženy — třicátá léta

1938

- Těžká mezinárodní situace (připojení Rakouska k Německu, Mnichovská zrada) motivuje členstvo k boji za samostatnost republiky po odtržení Sudet.
- Konal se X. Vsesokolský slet v Praze, za účasti našich členů a členek. Slet byl velkou manifestací mravní síly sokolstva
- Sportovní aktivita klesá, běžná činnost pokračuje. Počet členů — 92
- V kině se začaly promítat filmy se zvukem

Ruch před Sokolovnou před veřejným vystoupením 1937

Z sokolského výletu

Před závodem v gymnastice

1939

- Šibřinky „Letem světem“ se vydaly.
- Sportovní výsledky jen průměrné, oživil odbor stolního tenisu
- Velký důraz kladen na posílení vlastenectví
- 15. března 1939 — vpád hitlerovských vojsk do ČSR, zřízení Protektorátu Böhmen und Mähren
- Okresní úřad nařizuje jednotě okamžitě odevzdat zbraně
- Zákaz nošení sokolských stejnokrojů
- Zákaz konání veřejných sokolských cvičení
- Osoby židovského původu nesmí být členy jednoty
- Vedoucí kina musí mít osvědčení o árijském původu
- Sokolovna a tělocvična zabrány v září německým vojskem. Před Sokolovnou seřadiště říšského vojska.
- Župa a členové, kteří si v r. 1935 upsali podíly, žádají zaknihovat své pohledávky. Byl dán návrh odprodat hřiště za školou a z prodeje část členům vyplátit. To se již neuskutečnilo.
- Sokolská restaurace úspěšně funguje v sokolské režii.

Sokolové na koni

Vítězství na turnaji v Paskově

1940

- Šibřinky s rázem „Na našem Slovácku“ a „Vzpomínky na Prahu“
- Tělocvičná činnost neustává, vítězné utkání s Palkovicemi v gymnastice.
- Cyklistický závod na 50 km do Krmelína a zpět. Probíhá činnost v odboru lyžařském, rovněž tak i v odbíjené a stolním tenisu.
- Loutkové divadlo hraje 3 kusy pro děti.
- Divadlo hraje 3 představení.
- V Sokolovně hostuje Národní divadlo Moravskoslezské z Ostravy s kusem „Noc na Karlštejně“
- První perzekuce gestapa — zatčen režisér br. Vašek pro zatažení zbraní v Sokolovně. Byly to ruské pušky z 1. svět. války a sloužily jako rekvizity. Další Sokoli u výslechu. Podpora rodině br. Vaška formou darů a finanční sbírky. Br. Vašek po čtyřech měsících propuštěn.
- Vydána ročenka Sokol Metýlovice 1940.
- Hospodaření hmotné bylo pod vedením br. Oplera hodnoceno jako vzorné.

Beseda dorostu S. Metýlovice 1938

Sokoli na Smrku 1939

1941

- „Kožane město“ reportáž o výrobě bičů se zpěvy, kterou vypracovali brři Metoděj Bílek a Miloš Čupa. Byla vysílána 25. ledna rozhlasem z Moravské Ostravy do všech stanic. Účinkovali v ní členové divadelního a pěveckého kroužku Sokola Metylovice. Nahrávka se nedochovala, zničená při bombardování Ostravy.
- Kulturní a tělovýchovná činnost uspokojující.
- 12. dubna 1941 — zatčení Miloše Čupy gestapem při cvičení v Sokolovně
- Zabavení sokolského majetku a zastavena činnost sokolská
- 8. říjen 1941 — gestapo získalo písemný doklad o spolupráci Jugoslávského sokola a České obce sokolské. Jasný signál o sokolském odboji vůči okupantům. Zatýkání sokolských funkcionářů v celém Protektorátu.
- Zatčení části vedení Sokola v Metylovicích (M. Bílek, Š. Bílková, J. C. Bílek.) a Blažej Onderka.
- Bratr Onderka umírá v Osvětimi.
- Úplné ochromení činnosti jednoty — zákaz činnosti

Metoděj Bílek, starosta Sokola při svém zatčení v Osvětimi

1942

- Zatčen bratr Karel Čupa
 - 10. prosince ve Wroclawi stát gilotinou bratr Bohumil Čupa
- Více ve článku MILOŠ ČUPA — ŽIVOT A SMRT HRDINŮ na str. 32

1943

- Zatčen bratr Jan Němec za poskytování pomoci uprchlíkům.
- Zatčen bratr Vítězslav Bílek, toho času učitel v Bučovicích.
- Gestapo zatklo za vyhýbání se nuceným pracím br. Františka Pustku, ten byl poté umučen v Osvětimi.

1944

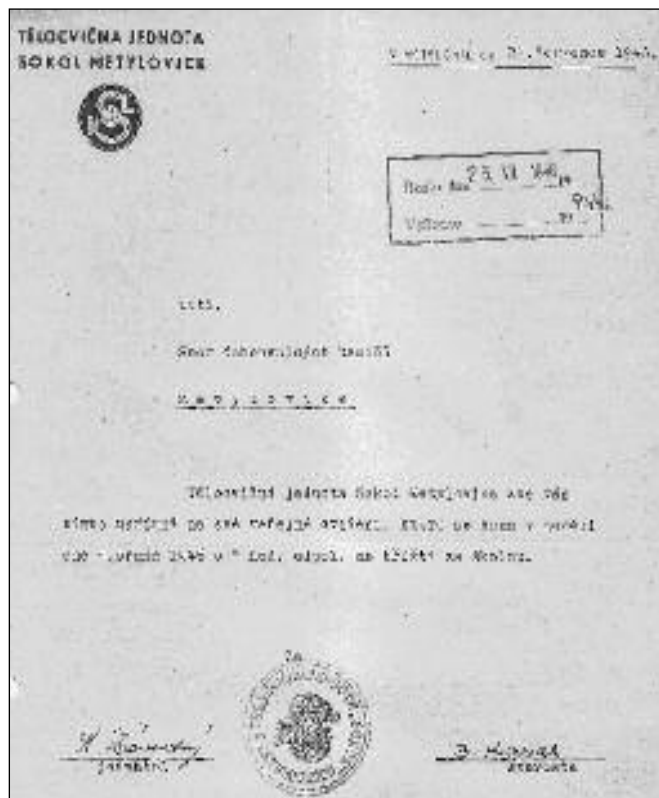
- Br. Vítězslav Bílek ve Wroclawi popraven za odbojovou činnost. Ani navzdory ukrutnému týrání a mučení nikoho neprozradil.

1945

- Kino v průběhu války promítalo, ale pod německou společností Vermögeusamt.
 - V posledních dnech války na Myslíku v kamenolomu popraven br. Alois Pustka pro domnělou partyzánskou činnost.
 - V dubnu zatčen br. Vladimír Bílek pro přechovávání zbraní. Zastřelen nárou do týlu v polském Těšíně.
- Více ve článku SOKOLSKÝ ODBOJ ZA OKUPACE na str. 31
- Srpen — manifestační sraz Sokolů před Sokolovnou.
 - Po osvobození probíhaly neúspěšné pokusy o sjednocení Sokola, Orla, DTJ a FDTJ v jednotnou tělocvičnou organizaci.

1946

- Od 1. ledna opět obnovena samostatná sokolská činnost v jednotě.
- Šibřinky konané pod názvem „Bratrství Slovanů“
- Na budově Sokolovny díky nesplaceným splátkám za okupaci narostl dluh již na 141 000 Kč.
- Jan Bílek (od Antonie) realizoval po měnové reformě v listopadu obratně svůj nápad a ve spolupráci s 36 členy jednoty pomocí starých peněz na již bezcenných účtech členů nechal zaplatit staré dluhy jednoty (staré dluhy šlo platit jen starými penězi z účtů) Takto se shromáždilo 99 500 Kč.
- Po válce je tělocvičné nářadí v zuboženém stavu, Zařízení je- viště a garderoby úplně rozkradeno a zničeno. Sokolovna je neudržováním velmi sešlá, místy do ní zateká, je třeba vyměnit některá okna i dveře. Do sálu je třeba pořídit novou podlahu. Musí se postavit nové záchody.

Pozvánka na cvičení 1946

- Valná hromada vzpomenua padlých hrdinů a vyslechla zprávu o činnosti os r. 1941 do konce r. 1945. Zvolila nové vedení v čele se staronovým starostou Metodějem Bílkem.
- Členské příspěvky za dobu války se zpětně vybíraly podle majetkových poměrů členů, bohatší platili za sociálně slabší.
- Stav členstva 69 mužů, 25 žen. Z tohoto počtu se 15 mužů a 10 žen odstěhovalo do pohraničí.
- Uspořádan 1. ročník Memoriálu Miloše Čupy a Mirka Bílka. Za účasti 12 družstev vyhrála Karlova huť z Frýdku, TJ Sokol I. skončil na 5. místě, TJ Sokol II. na posledním místě. Veřejného cvičení v srpnu se zúčastnilo 150 cvičenců v krocích a cvičebních úborech.

Vybrané zápisy z II. Pamětní knihy Sokola — autor Jan Bílek (od Antonie)

Zpětně ji asi od roku 1979 sepsal Jan Bílek. Začal rokem 1947, pokračoval do roku 1982. Od té doby další zápis nebyl učiněn...

1947

- Členská základna 62 mužů a 40 žen.
- Konáno veřejné cvičení.
- Na Valné hromadě o přístavbě nebo přestavbě Sokolovny.
- Zemřel čestný starosta Jan Cyril Bílek.
- Bylo sehráno divadlo „Reka zpívá“ a „Štěstí do domu“ a dvě loutkové hry.
- Pro XI. Vsesokolský slet byly vybrány potravinové lístky.
- Vyšlo 6 čísel metylovského časopisu „Sokolské ozvěny“, který vydávali Bož. Bílek a Jenda Bílek.

Šibřinky v r. 1947

Metylovické Šibřinky v r. 1947

r. 1947 — 2. ročník MMC na hřišti za školou

1948

- Konány šibřinky. Ráz: „Za jednu noc kolem světa“
- Byl vytvořen Akční výbor složený ze zástupců Sokola, Orla a Dělnické tělovýchovné jednoty za účelem sloučení do jedné tělovýchovné jednoty. Sloučení provedeno 10.5. Někteří členové DTJ přešli do TJ Sokol. Orel nemohl být sloučen, neboť jeho činnost byla pozastavena a poté byla jednota příkazem ONV rozpuštěna. Z TJ Orel nepřešel do Sokola ani jeden člen, majetek byl převeden do TJ Sokol.
- Členové TJ Sokol se zúčastňují na XI. Vsesokolském sletu v Praze.
- Pozastaveno vydávání populárních „Sokolských ozvěn“, o životě TJ Sokol Metylovice.
- Sokol se postupně dostával pod stále sílící vliv politiky KSČ, a to pomoci komunistických zákonů a převodových pák tzv. Národní fronty, jejímž nuceným členem se Československá obec sokolská stala.

Metylovičtí Sokoli na sletu v r. 1948

1949

- Byly zrušeny sokolské župy a nahrazeny jednotným krajským zřízením.
- Šibřinky měly ráz: „Zvířátka na vandru“
- Majetek DTJ, který byl předán Sokolu odhadnut na 2 300 Kčs (státní vlajka 300 Kč, 1 hrazda 1 500 Kč a 1 bedna na náradí 500 Kč).
- Stížnost Akčního výboru KSČ na některé členy TJ Sokol, za chování na Mikulášské besídce.
- Nutno opravit most před Sokolovnou.
- Rozhodnuto, že TJ Sokol bude propůjčovat škole tělocvičnu.

Pěvecký oddíl Sokola Metylovice

1950

- Šibřinky „V říši pohádek“ proběhly se ziskem 2 040 Kč.
- Marie Bílková krásným proslovem vzpomenu 100. výročí narození T. G. Masaryka.
- Na TJ Sokol spolupracuje a dohlíží aktivista, vyslaný OVS a ONV.
- TJ Sokol posílá Národnímu shromáždění provolání, v němž mimo jiné uvádí: „....necht jsou napnuty všechny síly pro udržení míru se Sovětským svazem v čele“
- Vyhlášena aktivita „Sokol patří pracujícím“
- Účast členů a členek na cvičeních spíše podprůměrná. Veřejné cvičení nebylo pro nedostatek cvičících členů.
- Sokolskou restauraci v Sokolovně přebírá sokolské družstvo „Vzlet“

Šibřinky 1950 — V říši pohádek

Zleva: Karkulky — Zdenka Němcová, Lidka Němcová, Naděžda Čupová, Milada Chlopčíková, Milada Svobodová, Květko Halatová, myslivec — Lumír Blažej, vlk — Lumír Bílek

1951

- Na Valné hromadě se vzdává svých funkcí mnoho dlouholetých funkcionářů v čele se starostou Metodem Bílkem a pokladní Lidmilou Müllerovou.
- Novým starostou je zvolen Bohumil Karas. Nový vzdělávatel Sedlák hovoří o přednostech sportování v lidově demokratických státech oproti sportu v kapitalistických zemích.
- Bratr Čupa s politováním konstatuje, že se upouští od náradového tělocviku.
- Důraz kladen na získávání odznaku zdatnosti.

Sokolové táboří na Ondřejníku

1952

- Šibřinky měly ráz: „Noc ve mlýně“
- Československá obec sokolská definitivně zrušena
- Ujasněno, že opravy či rekonstrukce Sokolovny může být uskutečněna jen z vlastních finančních prostředků.
- Opravena část střechy.
- Dva volejbaloví dorostenci Ant. Skotnica a Radúz Mališ byli vybráni jako reprezentanti do družstva ostravského kraje na mistrovství ČSR.
- Zlepšila se účast na cvičeních u všech oddílů.
- S malým úspěchem byl pořádán Sokolský den.
- Z finančních důvodů je přijat návrh, aby se TJ Sokol včlenila do závodní sokolské jednoty Valašské pily Pržno. K tomu nedošlo, neboť tam doposud nebyla vytvořena závodní tělovýchovná jednotka.

Pozvánka na šibřinky v roce 1952

1953

- Šibřinky měly ráz: „Zpěvem k srdci, srdcem k vlasti“
- Na výborové schůzi projednáváno usnesení strany a vlády o reorganizaci v tělovýchově.
- Tělovýchova a sport se soustředí na závodech, pracovních učilištích, ve školách a armádě. Na vesnicích bude tělesnou výchovu provádět Dobrovolná sportovní organizace (DSO) Sokol.
- Bude kladen důraz na brannou připravenost lidu.
- Na Valné hromadě vyhlášena aktivita „Zátokpovské hnutí“
- Členové výboru vyhláší své osobní závazky.
- Společný závazek celé jednoty: Podporovat utvoření Jednotného zemědělského družstva!
- Valná hromada zakončena „Písni práce“
- Byl dán návrh na vytvoření plaveckého oddílu při TJ. K tomu však nedošlo.
- Nutnost oprav na Sokolovně.
- Na Koreu darováno 48,50 Kč.
- 31. 12. sehraja členy TJ divadelní trůn Moliera „Chudák manžel“

1954

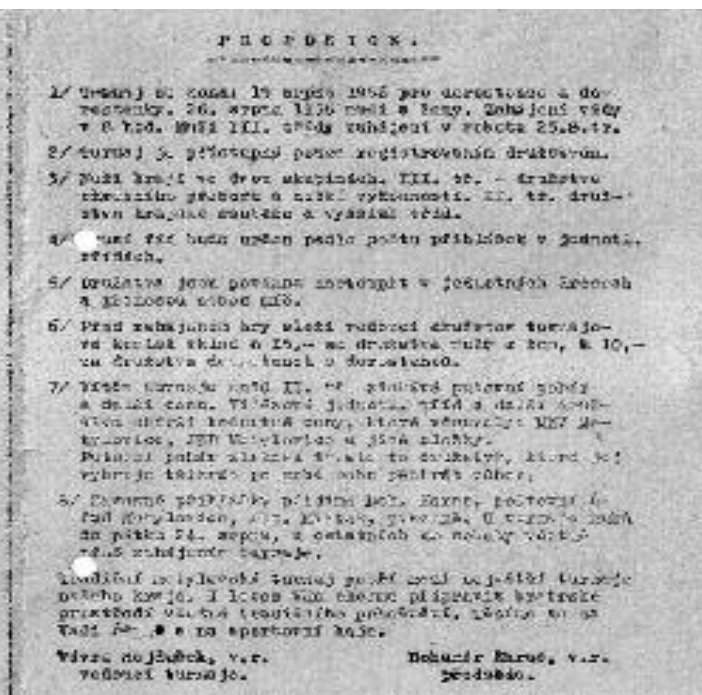
- V lednu uskutečněn lyžařský Sokolovský závod na 10 km.
- Šibřinky měly ráz: „Z metylovských pověstí“. Jako námět byly použity metylovské pověsti zachycené v obecní kronice kdysi bratrem Müllerem. Všechno bylo převedeno do metylovského dialektu a zdramatizováno Jendou Bílkem (od Antonie). Vstupné bylo 6 Kč. Hrál hudba Oldřicha Bílka v počtu 12 hudebníků.
- O vánočních svátcích sehraja 2 představení hry Václava Klimenta Klicpery „Zlý jelen“.
- 31. 12. uspořádán Silvestrovský večer s programem.

1955

- V lednu pro jeviště zakoupena opona (oponový závěs) za 2 900 Kč.
- Šibřinky na téma „V říši vládkyně zimy“. Scénu dle Andersenovy pohádky secvičili Jenda Bílek a Slávek Ščerba.
- Pohostinsky vystoupilo Vesnické divadlo z Prahy a ochotníci z Janovic. Místní soubor odehrál 2 představení.
- Zahájil činnost loutkařský odbor. Odehráno 5 zdařilých vystoupení.
- V rámci 10. ročníku Memoriálu M. Čupy a M. Bílka byly odehrány turnaje v šachu a ve stolním tenisu. Večer byla taneční zábava.
- Spolupráce s Osvětovou besedou při pořádání kulturních a společenských akcí.

Pozvánka na 10. ročník Memoriálu 1956

1956

- V lednu hrál náš divadelní soubor v Palkovicích „U Kubaly“ hru „Kudy kam“ na podiu postaveném na kozách a sudech.
- V červnu byla uspořádána v Sokolovně tělocvičná akademie „Jaro na vsi“. Z řad diváků účast velmi slabá.
- Na Čupku provedeno „Kácení máje“ se scénou.
- Na jevišti prováděny stavební práce a úpravy. Protože byla do poloviny jeviště postavena promítací kabina, bylo jeviště zkráceno tak, že na něm nešlo hrát divadlo. Jan Liberda (Mohelníček) přistavěl proto k hledišti další část, čímž jeviště zvětšil o 1,5 metru.

Divadlo je velmi oblíbené — J. Bílek a O. Bielý

1957

- Zakoupeny kulisy na jeviště.
- Sehrána hra „Poslední muž“
- Šibřinky měly ráz: „Večer u lesa“
- V červnu sehrána opereta o Františku Kmochovi. „Muziky, muziky“. Opereta byla tak úspěšná, že v Metylvicích byla hrána třikrát a v okolních vesnicích ji hráli naši ochotníci šestkrát.
- O vánocích byla hrána hra „Třetí zvonění“

1958

- Ráz šibřinek byl: „Národ v tanci“ Scénu nacvičila Štěpánka Bílková, průvodní slovo Jenda Bílek.
- V červnu bylo započato s nacvičováním opery Viléma Blodka „Ve studni“. Nacvičování tak obtížného představení doprovázela velká nejistota (zda to zvládne orchestr, sólisté, sbor, zda bude vůbec divácký zájem).
- V květnu odehrána opereta „Podskalák“ a říjnu hra Aloise Jiráka „Otec“

Plakát na operu Podskalák 1958

1959

- K Tělovýchovné jednotě připojen dosavadní samostatný sportovní klub, který provozoval kopanou. TJ Sokol je nadřizen oddílu kopané. Hned zpočátku je zjevné, že připojení bude pro TJ ztrátové a jednotu finančně silně zatíží. Hlavními funkcionáři oddílu kopané byli Karel Klímek, Ruda Pink a Vašek Pulec.
 - Na jaře byla s obrovským úspěchem odehrána opera Ve studni od V. Blodka. Obsazení bylo z místních lidí. Hlavní role sehráli Dája Němcová, Štěpánka Bílková, Pepa Bílek a Jenda Bílek. Ve sboru zpívali metylvští zpěváci, v orchestru, až na několik výjimek, pouze hráli metylvští hudebníci. Hudbu řídil František Teichman. Opera byla hrána 3 krát, vždy před beznadějně zaplněným hledištěm.
- Více v článku 1959 — ZÁŘNÝ ROK DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ na str. 34

Fotbalisté TJ Sokol Metylovice

1960

- šibřinky se nekonaly, místo nich byl Maškarní ples.
- Sokolský divadelní soubor, spolu se Československým svazem mládeže nastudovali hru „Šestka z mravů“
- Odbíjenkáři skončili na 6. místě v krajské soutěži 2. třídy. Vyhráli putovní pohár na turnaji v Komorní Lhotce.
- Memoriálu se zúčastnilo 24 družstev. 19 mužských a 5 ženských. U mužů vyhrál Krnov, v ženách NHKG Ostrava.
- Fotbalisté skončili předposlední v nejnižší soutěži.
- Oddíl turistiky byl aktivní. Ženy zvítězily v soutěži noční orientace.
- V říjnu byla odehrána divadelní hra „Sylva“, v listopadu hrána v Janovicích a ve Lhotce.
- Znovu reprizována opera „Ve studni“ a představena opereta „Perly paní Serafinky“

Volejbalisté okolo roku 1960

1961

- Opět se konaly šibřinky s rázem: „Veselý masopust“, návštěva značná, i když zároveň na Čihadle probíhal Myslivecký ples. Aby byla zajištěna účast, procházel vesnicí spolu s hudbou maskární průvod. Mezi masopustními maskarami byli: sněhulák, vložky, policajt, cikán, cikánka, král Masopust, Trdlo a Motovidlo, babka a chlopek, čarodějník, cibulíčky, kůň, kohoutek, slepičky, prasátko, pesek, kočička, koza, smrt, šaši, kominík, čerti, Káča, Žid, muzikanti apod.
- Výroční členská schůze zvolila nového předsedu Oldřicha Ševčíka, místo dosavadního dlouholetého předsedy Bohuslava Karase. Bylo přítomno 57 členů ze 129.
- Velmi aktivní byl oddíl turistiky, nejvíce se o to zasloužily Vladka Foldynová a Pavla Mertová.
- Divadelní soubor nastudoval veselohru jugoslávského autora Nušiče „Dr.“. Opět se hrála hra „Šestka z mravů“ a nově opereta „Sládcí“.
- Na jeviště byl zakoupen nový modrý horizont.
- Na Memoriálu M. Čupy a M. Bílka se zúčastnilo 19 mužských a 6 ženských družstev.
- Naši muži byli první na turnaji v Komorní Lhotce a druzí ve Frýdlantu n.O.
- K 31.12.1961 bylo v Sokole 95 mužů, 18 žen a 19 dorostenců.

Letní slavnost u Sokolovny

1962

- Šibřinky měly ráz: „U televizoru“
- Na členské schůzi zvolen novým předsedou TJ Sokol Jenda Bílek (od Antonie).
- Výbor se sešel 13 krát z průměrnou účastí 11 členů z 18. Schůzky probíhaly v přátelském, bratrském a soudružském duchu.
- Bylo oslaveno 50 let od založení Sokola v Metylovicích. Po slavnostní schůzi odehrána „Lucerna“.
- Stínem byla těžká autonehoda (střet s vlakem) tři místních děvčat s těžkými zraněními, které ještě dopoledne vystupovaly v Sokolovně na slavnostní schůzi.
- Bylo odpracováno zdarma 1 701,5 brigádnických hodin.
- Oddíl kopané velice obětavě vede Mirek Bražina. Je úplně slepý a hodně mu pomáhá jeho manželka. Hraje jedno mužstvo dospělých a jedno dorostu. Výsledky nejsou dobré, také v soutěžích slušnosti jsme mezi posledními. Schází dresy a kopačky, musí se upravit lavice a jiné věci. Na rok 1963 bude oddíl kopané potřebovat více než 4 500 Kč.
- Naopak dobrých výsledků dosáhli volejbalisté pod vedením obětavého Mojžíře Bílka. Vyhráli okresní přebor a postoupili do krajské soutěže. Vyhráli dva turnaje v Chlebovicích a na Pstruží a byli druzí na Memoriálu. Bylo vytvořeno družstvo dorostenců, kapitánem je Antonín Fajkus.
- Stále aktivní je oddíl turistiky, jeho činnost je bohatá.
- Byl znovu založen oddíl stolního tenisu. Zakoupen pingpongový stůl. Jeho kapitánem je Mirek Němec (naproti Sokolovny).
- Divadelní kroužek odehrál dvě činohry: „Paní radní si neví rady“ a „Lucernu“ od Aloise Jiráska.

- Sokolovna se dočkala nových záchodů a v sále se opravila podlaha.
- Za školou bylo zprovozněno páté hřiště.
- Na konci roku měla TJ celkem 301 členů.

Ze sokolského divadla

1963

- V Sokole pracuje 6 oddílů: Základní tělesná výchova, kopaná, odbíjená, turistika, stolní tenis a divadelní kroužek.
- Oddíl kopané má slabou výkonnost, tréninková morálka je nedostatečná.
- Oddíl odbíjené má 2 družstva, A družstvo bylo z krajské soutěže vyloučeno z důvodu veliké absence hráčů a nedostavení se k zápasům.
- 17. ročník Memoriálu vyhrál Spartak MEZ Vsetín.
- Pomoc členů TJ při brigádách v JZD — senoseči, výmlatu a sklizni brambor — 624 hodin zdarma
- Staly se 2 úrazy při cvičeních. Slávek Ščerba — rozštípnutí kosti na noze, Váša Dvořáček — vyvrtnutí nohy.
- KV ČSTV přislíbil poskytnut na generální opravu Sokolovny 300 000 Kč.

1964

- Šibřinky měly ráz: „Čert a Káča“
- V ZTV se věnovala pozornost nácviku spartakiádních skladeb
- V oddílu kopané je situace popsána jako katastrofální, hrozilo díky naprosto uvolněné kázní rozpuštění oddílu. Po personálních změnách došlo k určitému zlepšení situace. Stížnost je i na časté vulgární chování diváků.
- Turistický oddíl je aktivní, ale na některé akce se dostává jen malý počet členů.
- Memoriál opět vyhrálo družstvo ze Vsetína.
- Nepovedlo se prosadit generální opravu Sokolovny, nebylo možno najít stavební podnik, který by ji provedl.
- Umírá Bohuslav Karas, obětavý sokolský pracovník, který byl v letech 1951 — 1960 předsedou TJ.
- Umírá také předposlední zakládající člen Sokola z roku 1912, Joža Vachala.

1965

- Byly pořádány šibřinky, kulturní a tělovýchovná akademie, Memoriál Miloše Čupy a Mirka Bílka., probíhaly soutěže oddílů kopané i oddílů odbíjené, cvičení.
- 19. ročník Memoriálu vyhrálo družstvo VŽKG Ostrava.
- Bohužel se nepodařilo nacvičit ani jednu divadelní hru.
- Kromě Mojžíry Bílka, Jarky Menšíkové a Pavly Mertové, kteří vystoupili ve Frýdlantě, a v Praze, a se nepodařilo zajistit další cvičence na Spartakiádu.

1966

- Funkce starosty se po čtyřech letech vzdal Jenda Bílek (od Antonie). Došlo i k větším obměnám členů výboru.
- Novým předsedou oddílu se stal Božetěch Blažej a místopředsdkyní Vilma Kožušníková.
- Šibřinky měly ráz: "V říší Neptunově".
- Memoriál, se konal již po dvacáté. Vyhrálo družstvo VŽKG Ostrava, před Krnovem, Vsetínem a Opavou.

Sokolovna na konci šedesátých let

1967

- Velká krize, TJ Sokol stagnuje. Předseda ani výbor nefungují. Všichni jako by vyčkávali co bude dál.
- Koná se 21. ročník Memoriálu, soudě z dochovaných fotografií.
- Více zpráv o tomto roce není.

1968

- V březnu probíhá výborová schůze. Nepřítomný předseda Blažej se dopisem vzdává funkce. Rozhoduje se mezi Jendou Bílkem a Otakarem Bílkem. Oba kandidaturu nepřijímají.
- Rozhodnutí je ponecháno na členské schůzi.
- Řeší se, co se starým přítokem vody do budovy. Problém je již od roku 1923, a nikdo neví, kde probíhá. Voda vytéká ze zdi a působí v zimě škodu.
- Na dubnové členské schůzi je Jenda Bílek umluven, aby vzal znovu funkci předsedy.
- Při demokratizačním procesu se TJ Sokol plně postavila za tělovýchovné a ideové myšlenky Tyrše a Fügnera.
- Aktivita členů je slabá.
- Divadelní kroužek pro neochotu a nedochvilnost při zkouškách zastavil svou činnost.
- Oddíl kopané hraje všechna své zápasy na hřištích soupeřů. Nové hřiště je ve výstavbě, schází však prostředky na rychlejší dokončení.
- Konal se 22. ročník Memoriálu. Nechyběly tradiční metylovské koláče. Vítězem turnaje se stalo družstvo VŽKG B. Záběry odvysílala i Československá televize.
- Byli vyznamenáni dlouholetí funkcionáři Sokola. Jenda Bílek, Mirek Bražina, Štěpánka Bílková, František Lubomír Bílek, Josef Luňáček, František Pečinka, Karel Pečinka a Lidmila Müllerová.
- Bedřich Jaš po zranění na motorce převzal funkci trenéra našich fotbalistů.

1969

- Nová mládežnická organizace JUVENA, žádá TJ Sokol o užívání místnosti v 1. patře a požádala Sokol o finanční půjčku. Výbor TJ Sokol souhlasil. Než došlo k sepsání smlouvy JUVENA se rozpadla.
- Sestra Lidmila Müllerová věnovala 200 Kč na opravu příjezdové cesty k Sokolovně.
- Memoriál vyhrálo družstvo Minerva Opava. Zúčastnilo se 16 družstev.
- V prosinci se konal „Vzpomínkový večer“ na účastníka odboje Miloše Čupu. Přítomni byli přímí účastníci odboje.
- Na OČSTV poslány prozatímní plány na generální opravu. Projekt vypracoval p. Typovský ze Žabně.

Vzpomínkový večer r. 1969

1970

- Na novém hřišti začal jarní sezónu oddíl kopané. To postavil MNV v akci „Z“ za velké pomoci sportovců a hlavně fotbalistů. Na brigádách bylo odpracováno 311 hodin. Jako šatny slouží vyřazený železniční vagón. Hřiště nebylo zkolaudováno, je mnoho nedodělků. (schází záchody a přítok do umyváren). Mimo družstva mužů, hraje i družstvo žáků, které dosahuje výborných výsledků.
- Oddíl odbíjené neexistuje. Odchodem V. Kožušníkové jakoby se přetrhla pouta, která držela naše volejbalisty pohromadě. Volejbalisté se neudrželi pohromadě ani v jednom družstvu. Z toho důvodu nebylo možno uspořádat tradiční Memoriál Miloše Čupy a Mirka Bílka. Až koncem roku po příchodu několika hráčů z vojny, bylo rozhodnuto odbíjenou oživit.
- Oddíl stolního tenisu probíhal živelně a neorganizovaně.
- Ruch v tělocvičně, ač prostiště a těsné, (rozměry 6x9 metrů!) neutichal.
- Ženy cvičila Jarka Binarová, žáčky Jana Holmová a fotbalové žáky Josef Svoboda.
- Kulturní život jednoty byl v tomto roce chudobný. Jedinou kulturní akcí byly šibřinky s rázem: "Něvydařene namluvy".
- Ze sokolského bytu se vystěhovala výborná a pracovitá členka Vilma Kožušníková, znovu provdaná Pavlovčinová a místo ní se nastěhoval br. Miloš Merta, řečený Kostá Holubář.
- Koncem roku registrováno 157 mužů a 31 žen.
- Týdně se scházel výbor v souvislosti s přestavbou tělocvičny. S velkým přispěním Otíka Bílka, který byl duší celé akce z naší strany, projektant Typovský aktivně nakreslil podle našich návrhů a připomínek konečný projekt.
- Velmi kladnou roli sehráli i předseda OV ČSTV Josef Eliáš z Kozlovic a Bohuš Milata, kteří pomohli shromáždit u nadřazených orgánů nezbytné finanční prostředky. Část bude hrazena z příspěvku MNV. Přestavba bude prováděna po etapách a celkové náklady nesmí překročit 1 500 000 Kč. Stavět bude Okresní stavební podnik F-M, a pomáhat budou zdejší brigádníci.

1971

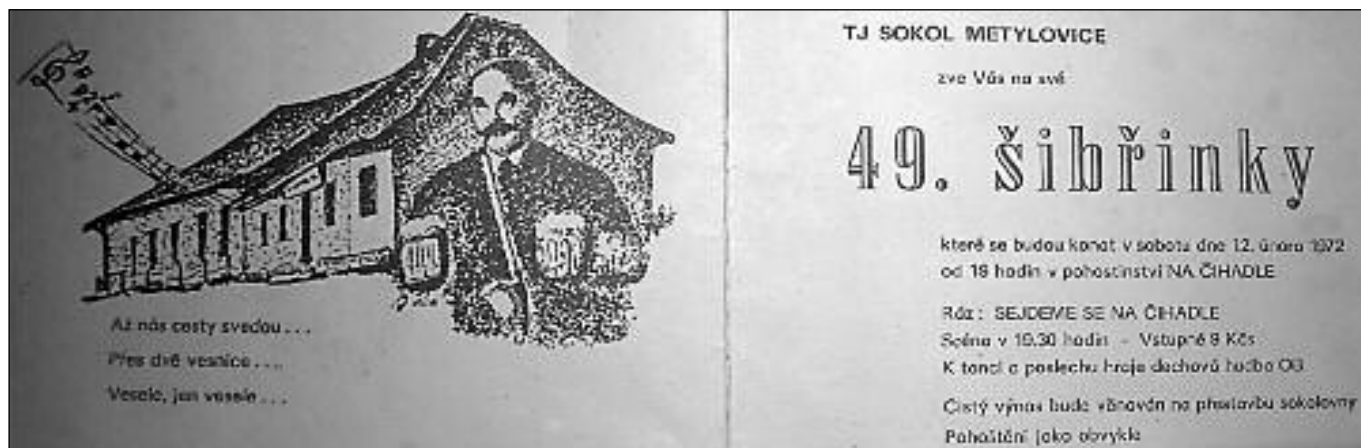
- V únoru se konaly šibřinky s rázem: „Rumcajs v Medvěďoku“
- Začalo se s bouráním Sokolovny. První byla zbourána tělocvična, pak bývalá restaurace a veranda.
- Bylo rozhodnuto postavit na severní straně pozemku před Sokolovnou nový betonový most, který by vydržel jízdu těžkých aut. To se díky pomoci členů TJ v krátké době podařilo. Nosnost je cca 40 tun. Odborný dozor prováděl Jan Hajdušek, cestář z Metylovic.

1972

- V únoru proběhly na Čihadle sokolské šibřinky s námětem „Sejdeme se na Čihadle“ Další šibřinky, jubilejní padesáté budou pořádány až v nové zmodernizované budově.
- Hlavní pozornost výboru TJ byla věnována „modernizaci“.

Sokolovny“. Výbor po volbách fungoval v dosavadním složení. Scházel se v Obecním hostinci.

- Rozbouráním obou křídel Sokolovny a vytvořením staveniště okolo budovy byla prakticky úplně zastavena činnost naší TJ.
- Práce na modernizaci se komplikovala. Stále se odněkud tlačila spodní voda a jen díky nezměrné sokolskému nadšení a zodpovědnosti bratrů Vojty Čupy, Slavíka Hajduška a Václava Němce se mohlo pokračovat dále
- Výjimkou jsou jen fotbalisté, jejichž činnost není vázána na Sokolovnu.
- Oddíl odbíjené nebyl v tomto roce ustaven. Důvody jsou následující: malá aktivita hráčů, administrativní náročnost a hlavně přechod našich nejlepších talentovaných hráčů do vyšších soutěží, bohatších a větších oddílů.
- Byl pořádán 25 ročník Memoriálu.
- Uplynulo 60 let od založení Sokola. Ze zakládajících členů z roku 1912 žije již jen Karel Koval.

Pozvánka na šibřinky na Čihadle 1972

1973

- Celkový plán výstavby byl rozdělen do 3 etap. V první se počítá s vybudováním tělocvičny a sociálního zařízení pro cvičící a cvičitele a s vybudováním ústředního vytápění. Termín ukončení — rok 1974. Ve druhé etapě se počítá s úpravou sálu a jeviště pro potřeby kina, divadla a podobně. Současně s výstavbou kino promítací kabiny a s výstavbou šatny a WC. Ve třetí etapě je uvažováno s výstavbou restaurace a třípokojeového bytu pro sokolníka. Počítá se i s přístavbou místnosti na uložení kulís. Teprve pak přijdou na řadu terénní úpravy venkovního prostoru, mimo jiné, úprava nádvorí před pro provádění atletiky v letním období.
- Stavba postupuje zatím rychlým tempem. Připravuje se technické a finanční zajištění 2. etapy. Zatím se proinvestovalo: rok 1971 — 25 714 Kčs, 1972 — 437 131 Kč, 1973 — 459 465 Kč. K prostavění zbývá zhruba 550 000 Kč. Výbor TJ se schází jednou týdně. Je utvořena stavební skupina. Je odpracováno členy 2 920 a nečleny 289 hodin brigádnických hodin zdarma.
- Odbor Základní tělesné výchovy nemá kde cvičit a nevyvíjí žádnou činnost.
- Oddíl kopané je na novém hřišti agilní.
- Počátkem roku je po letech nečinnosti, opět utvořen oddíl odbíjené, koná se Memoriál. Vítězí družstvo Válcoven plechu.

Rekonstrukce v roce 1972

Rekonstrukce Sokolovny ze 70. let

1972—1974 přestavba Sokolovny

1972 — 1974 přestavba Sokolovny

1972 — 1974 přestavba Sokolovny

1974

- JZD Palkovice daruje 5 m³ modřínového dřeva na obložení.
- Fotbalisté oslavili 39. výročí založení Sportovním dnem na svém hřišti.
- Na hřištích za školu byl pořádán 28. ročník turnaje v odbíjené. Memoriál provázely organizační nedostatky. Mladší členové podcenili přípravu, starší to narychlo zachraňovali.
- 24. 11. byla slavnostně otevřena tělocvična. Je však potřeba ještě odstranit kolaudační závady. V 1. etapě výstavby bylo prostavěno 1 946 795 Kčs, což je o 446 795 Kčs více, než byla povolená částka 1 500 000 Kčs. Pokladna TJ je zcela prázdná.
- V roce 1974 bylo na dokončení 1. etapy odpracováno 2 185 hodin.
- V Sokolovně se začíná cvičit. Je využívána denně od dopoledne do večera.
- Místní národní výbor jako investor předal fotbalové sportoviště do majetku a správy TJ Sokol. Oddíl kopané se proti tomuto rozhodnutí kolaudační komise odvolal u OV KSČ s tím, že MNV předává vědomě TJ Sokol areál ve velmi špatném, nedodělaném stavu, že jde o „vyloženého zmetka“. Fotbalisté dokončili na novém hřišti umývárny a upravili okolí.

Nová Sokolovna dostala svou tvář

Práce na Sokolovně v roce 1973 finišují

Slavnostní otevření tělocvičny 24. 11. 1974
— vyznamenání zasloužilých členů TJ

Jak dalece se rozešly dávné představy od skutečnosti — akvarel asi z 1925 od J. Müllera

Ocenění přebírá Ing. Otakar Bílek,
hlavní iniciátor přestavby Sokolovny

1975

- Zemřel František Lubomír Bílek, člen Sokola od roku 1920, obětavý funkcionář.
- Financování výstavby víceúčelového sálu (2. etapa) se zastavilo. Hodnota je odhadnuta na 500 000 Kč. Prostředky poskytuje ONV F–M prostřednictvím MěNV Frýdlant. (Metylovice jsou od 1. 1. 1975 integrovanou částí Frýdlantu n. O. jako Frýdlant 3).
- V tělocvičně cvičí všechny složky, shání se a dokupuje potřebné nářadí. Podle zprávy Revizní komise používalo tělocvičnu týdně asi 340 osob. Mnozí jsou z okolí, či jiných oddílů a složek než místních. Tělocvičnu užívají i děti Základní školy. Dobře se zaběhla Základní a rekreační tělovýchova. (ZRTV).
- Spolupráce mezi hlavním výborem TJ a oddílem kopané není dobrá. Výbor TJ vyčítá oddílu kopané ostré, tvrdé, někdy až bezohledné a neurvalé způsoby, především při finančních záležitostech. Část nákladů na dokončení uhradil OV ČSTV. Je žádáno, aby výstavba kabin byla zařazena do plánu výstavby MěNV Frýdlant.
- Oddíl kopané má přihlášená v soutěžích 3 družstva (muži, dorost a žáci). Byl uspořádán zájezd do Ořechova u Brna, kde se odstěhovalo po válce dost našich občanů. Novým předsdou oddílu je František Bílek, (řecený Roziňok).
- Oddíl odbíjené hraje okresní soutěž. Uspořádal sice Memoriál M. Čupy a M. Bílka, ale jinak je mu vyčítána pasivita.
- Úspěšně funguje oddíl stolního tenisu v počtu 10 hráčů.
- TJ Sokol Metylovice má ke konci roku 193 členů, z toho 109 mužů, 40 žen, 21 dorostenek a dorostenců a 23 žáčků a žáků.

1976

- ZRTV je aktivní, cvičí všechny věkové kategorie žen a mužů. Nově cvičí i rodiče s dětmi. Ruch v tělocvičně neutichá.
- V červnu byl s velkým úspěchem zorganizován „Tělovýchovný den“, jako samostatný sokolský podnik. Průvod s hudbou šel od Sokolovny na hřiště. Cvičilo žactvo. Vyvrcholením bylo vystoupení metylovských žen a mužů v Moravské besedě. Všichni v krojích.
- Oddíl kopané trápí nedostatek financí, stále se dokončuje a vylepšuje areál sportoviště. Brigádnický odpracováno 1 104 hodin. Schází však peníze i na provoz družstev (cca 15 000 Kčs), a to si fotbalisté vydělají hodně sami (cca 10 000 Kčs).
- Volejbalisté skončili na 4. místě v okresním přeboru 2. třídy. Na Memoriálu skončili 3. Ten se konal díky nepřízní počasí poprvé v tělocvičně. Vyhrálo družstvo VŽKG Ostrava.

Jaroslav Šcerba — ředitel a sokolský organizátor

- Oddíl stolního tenisu má 11 mužů a 6 žáků. Má v soutěžích dvě družstva mužů a jedno žáků. Turnaj „Přeborník obce“ vyhrál Jiří Liberda před Alešem Bílkem. Závazek odpracovat 100 hodin na výstavbě kina byl splněn.
- Na úplné dokončení přestavby 2. etapy přestavby jeviště a sálu, na přístavbu sociálního zařízení, promítacích kabin, šaten, haly a schodiště, včetně kompletní elektroinstalace je potřeba ještě asi 630 000 Kčs. Protože tak vysoká částka není k dispozici, je zřejmé, že letos oprava nebude ještě dokončena.

1977

- Finanční prostředky na dokončení přestavby víceúčelového sálu se nedaří obstarat. Není reálná naděje, že by sál s příslušenstvím byl letos dokončen.
- Byl uspořádán 30. ročník Memoriálu Miloše Čupy a Mirka Bílka. Tímto jubilejním ročníkem se chtějí starší členové, kteří Memoriál zakládali a pečovali o něj, rozloučit se svou organizačskou činností u našeho Sokola — jsou už všichni staří.
- Stolní tenis standardně funguje. Zúčastňuje se mistrovských soutěží a pořádá turnaje.
- Na hřišti za školou byl opět uspořádán „Tělovýchovný den“
- Oddíl kopané má stále finanční problémy. Proto opět neshody mezi výborem TJ a výborem oddílu kopané ohledně financování. Neshody se promítají i do osobní roviny. Byla svolána mimořádná schůze za účasti místních a okresních funkcionářů mnoha organizací a složek. Výsledkem bylo dohoda obou výborů finančním zabezpečení činnosti oddílu kopané. Celková hodnota hřiště je k 31. 12. 344 500 Kčs, z toho MNV prostavěl 260 000 Kčs.
- Stávající předseda TJ Jenda Bílek (od Antonie) se vzdal ze zdravotních důvodů funkce předsedy TJ. Tu vykonával 14 let. I na něho už doléhá stáří. Byl pracovitý a vynikající tělovýchovný a kulturní pracovník. Všem svým členům a nejbližším spolupracovníkům poděkoval. Popřál mnoho zdaru v další činnosti.

1978

- Novým předsdou TJ se stal Antonín Juřica, místopředsdou Ing. Otík Bílek a jednatelkou Květa Neuwirtová. Výbor s revizní komisí byl 17 členný. Předešlý předseda Jenda Bílek uvolil, že se bude snažit doplnit Sokolskou kroniku, která od roku 1945 nebyla vedena.
- Během roku nebyly pořádány žádné tělovýchovné akce. Ani Tělovýchovný den či Memoriál M. Čupy a M. Bílka.
- Fotbalisté mají své šatny stále ve vyrazeném železničním vagónu, který je opravdu nedůstojný a je i po zdravotní stránce nevyhovující. Čistý příjem z akcí a zábav je 11 479 Kčs. Výsledky v nejnižších soutěžích průměrné u všech družstev.
- Stále scházejí peníze. TJ Sokol dostal příspěvek od ČSTV ve výši jen 8 000 Kčs. Bylo rozhodnuto, to co si oddíly na různých akcích vydělají, zůstane v plné výši pořádacímu oddílu.
- ONV ve F–M rozhodl, že když akcí Přestavba víceúčelového sálu financuje ze svého, bude přestavována část jeho majetkem. Převedl tedy část Sokolovny do majetkového fondu MěNV ve Frýdlantu n. O. Ten rozhodl, že se dále v akci nebude pokračovat. Jen díky velké obětavosti ing. Otíka Bílka, který na ONV vymohl další peníze, se mohlo ve stavbě pokračovat.
- Oddíl odbíjené opět prožívá krizi. Je slabá účast jak na trénincích, tak i na zápasech. 2× se kontumačně prohrálo. Družstvo skončilo poslední v soutěži.
- Oddíl stolního tenisu má 2 družstva. Vedou si průměrně. Nasbírali za 1 960 Kčs železného šrotu a odpracovali 401 brigádnických hodin.

Pstruží pouťový turnaj 1979

1979

- Práce na přestavbě Víceúčelového sálu pokračují.
- V tělocvičně byl uspořádán Tělovýchovný den. Venku přšelo, účast slabší.
- MěNV ve Frýdlantě dosud neodevzdal TJ Sokol do užívání fotbalové hřiště. Oddíl kopané chystá stavbu zděných šaten, dokumentaci zatím neodevzdal.
- Tělocvična slouží dopoledne od pondělí do pátku k nácviku spartakiády školní mládeže z frýdlantských škol.
- Volejbalisté se polepšili a vyhráli okresní přebor II. třídy. Do dalšího ročníku se přihlásili kromě mužů i ženy a dorostenci.
- Konal se 31. ročník Memoriálu. Přihlásilo se 8 družstev, vyhrálo Pržno, před domácími.
- Stolní tenisté byli 4. v okresním přeboru II. třídy. B mužstvo ve stejné soutěži poslední a sestoupilo.

1980

- Po pětileté usilovné práci se přestavba sálu a jeviště ukončila. 10. ledna bylo slavnostní a oficiální otevření nově upravených prostor. Radost pohledět! Bylo vybudováno kulturní zařízení v hodnotě 1 200 000 Kčs, původní rozpočet byl 485 000 Kčs. Pomáhalo mnoho členů a nečlenů, byly odpracovány tisíce hodin zdarma. Nejvíce se však zasloužil ing. Otík Bílek, který zaopatřoval finanční krytí a je třeba vyzvednout účinnou výpomoc Vojty Čupy, Slavíka Hajduška a více než 70. letého zedníka Antonína Kožucha z Palkovic. Na otevření bylo přítomno mnoho funkcionářů a návštěvníků. Stínem je, že majitel vlastnických práv na sál s jevištěm je MěNV Frýdlant n.O., jehož součástí Metylovice jsou, který jej dostal od investora stavby ONV Frýdek Místek. MěNV Frýdlant je předal do správy a užívání Osvětové besedy v Metylovicích.
- Druhou část budovy, tělocvičnu vlastní stále TJ Sokol Metylovice.
- Poslední 49. šibřinky byly pořádány na Čihadle v roce 1972. Po 8 letech se konaly v novém svatostánku 50. jubilejní šibřinky. Ráz měly: „Karel Hašler mezi námi“ Sál vyzdobili velkoplošnými malbami Josef Luňáček a Karel Kožuch. Na organizaci se s nadšením podílelo mnoho členek a členů. Vstupné bylo jen 10 Kčs. Zájem byl takový, že se nedostalo na mnoho vstupenky. Hrály dvě hudby. Všude bylo plno, ale vydařily se náramně.
- Novým předsedou TJ je na členské schůzi zvolen ing. Otakar Bílek, místo Antonína Juřice, který byl předsedou od roku 1978.
- Jednota má na konci roku včetně žáků 248 členů

1981

- Další 51. šibřinky měly ráz: „Koňske nebe — z hystoryje obce“. Scénu sepsal a nacvičil Jenda Bílek, malby provedl Josef Luňáček a Karel Kožuch. Vstupné bylo 20 Kčs, vstupenky byly i místenkou ke konkrétnímu stolu. Poprvé byl použit nový systém prodeje. V úterý ráno v 8 hodin byl předprodej, v 8.30 bylo vše prodáno, zůstaly jen zástupy nespokojených zájemců. Bylo z toho hodně zlé krve a nevole.
- Oddíl kopané funguje pod předsedou Dušanem Venháčem dobře. Byla postavena hrubá stavba šaten.
- Oddíl stolního tenisu pravděpodobně nevykonává žádnou činnost.
- Volejbalisté skončili v okresním přeboru na 4. místě, rovněž ženy byly čtvrté. Dorostenci skončili poslední a v příštím roce je nahradí družstvo žáků. Memoriál se konal.
- ZTRV — cvičí všechny kategorie, kromě dorostenců a mužů. Ti cvičí nestabilně. Je nedostatek cvičitelů.

1982

- 52. šibřinky měly ráz: „Potlach starých trampů“ Zájem o vstupenky byl mimořádný. Opět se na některé nedostalo. Nakonec bylo přítomno asi 500 lidí. Vstupné 20 Kčs. Jen pro připomenutí v letech 1930 — 1935 bývalo na šibřinkách účast jen 30 — 40 návštěvníků, vesměs z řad příslušníků

Sokola. Od roku 1946 do roku 1971 bývala návštěvnost výborná.

- Oddíl stolního tenisu pro nedostatek členů zastavil činnost.
- Divadlo se již mnoho let nehraje.
- Byla uspořádána akademie. S tělocvičnou činností neměla nic společného, byla akademií hudební.

Pstruží 1. místo o pohár NF 1983

Činnost TJ Sokol od 1983 do 2007 (použity zápisy z Obecní kroniky)

1983

- Zábavy:
 - 11.a 12. 2. šibřinky — ráz Alfons Mucha, Sokolovna, Sokol 2x, účast 500.
 - 28. 5. Kácení máje, Nové hřiště, Sokol, účast 130.
 - 6.a 7. 8. Pouťové zábavy, Čihadlo, Sokol a SSM 2x, účast 270.
- Koncerty, divadla, zájezdy, výstavy:
 - 14. 1. Večer poesie, Sokolovna, Sokol, účast 30.
 - 20. 5. Lední revue — zájezd, Ostrava, Sokol, účast 45.
 - 9. 12. Večer poesie, Sokolovna, Sokol, účast 32.
- V počtu těchto akcí nejsou zahrnuty ještě: Turnaj v kopané a malý turnaj v odbíjené s názvem Memoriál Miloše Čupy a Mirka Bílka. Tyto dva turnaje pořádala TJ Sokol.

1984

- Velký kus práce vykonali členové TJ Sokol, zvláště pak členové oddílů kopané a odbíjené na novém hřišti. Ve svých brigádách (pracovali zdarma) zvelebili svou budovu na hřišti, upravili si šatny, které se nyní vyrovnají i šatnám klubů hrajících ve vyšší soutěži. Velmi dbají také o vzhled hrací plochy, která vyhovuje všem parametrům a také o pohodlí diváků. Výborný vzhled a dobré posezení je i v restauraci na hřišti, která je otevřena vždy od března do listopadu v úterý, sobotu a neděli a při všech akcích, které se na hřišti konají. Je otevřena i v odpoledních hodinách. V tomto příjemném prostředí se konají také svatební hostiny a jiné oslavy životních jubileí. Nyní je možné říci, že zde vzniká opravdový areál sportu. Hráči i diváci mají v tomto areálu veškeré pohodlí.
- Odbíjenkáři přenesli na tuto plochu své kurty, které byly dosud za školou. Vybudované kurty odpovídají všem parametrům krajských soutěží.
- Hřiště za školou slouží nyní jen pro školní děti a k tréninkovým účelům.
- Výbor Tělovýchovné jednoty Sokol byl volen na tříleté období. Toto období končí rokem 1985. Pracuje v tomto složení:
Ing. Otakar Bílek, předseda TJ
JUDr. Antonín Fajkus, místopředseda
Květoslava Neuwirtová, jednatel
Ing. Blažena Svobodová, poklad.
Ing. Květoslav Merta, kult. vzdělávací výbor
Dušan Venháč, kopaná
Jan Ištvanek, odbíjená
Oldřich Kulháněk, náčelník
Vladimíra Drastichová, náčelnice

František Svoboda, člen

Zdeněk Pavlásek, člen

Stanislav Muras a Petr Němec, revizní komise

- V TJ pravidelně pracují tři složky: základní rekreační tělesná výchova, oddíl kopané a oddíl odbíjené. Mimo to se v TJ pěstuje stolní tenis, který však nehraje v žádné soutěži.
- V ZRTV cvičí oddíly žáků a žákyň, dorostu a muži a ženy. Ženy ještě cvičí v tzv. džezgymnastice.
- Oddíl kopané — mužstvo A-muži, které trénují Drahoš Svoboda a Vl. Hadáček, hraje v nejnižší třídě — okresní soutěži.. V okresní tabulce se však neustále pohybuje při jejím konci. Dorost trénuje Josef Svoboda, velmi obětavý fotbalový funkcionář a duše tohoto oddílu. Hrají ve stejné soutěži jako muži a také jejich umístění v tabulce je stejné. I žáci, které vede Vlastimil Hadáček, hrají v okresní soutěži a drží se neustále uprostřed tabulky.
- Lepší výsledky dosahuje oddíl odbíjené. Probojoval se z okresního přeboru do krajské soutěže, kde bojuje o lepší střed tabulky a daří se mu to. Má nyní dobrý, ale hlavně stálý kádr hráčů, který dobře reprezentuje naši obec v rámci Severomoravského kraje. Jejich hrajícím trenérem je Valentin Malíš.
- Přehled kulturních akcí:

2.	3.	Šibřinky ráz „V říši kouzel“	Sokol	120
3.	3.	Šibřinky ráz „V říši kouzel“	Sokol	350
14.	7.	Turnaj v kopané	Sokol	180
14.	7.	Noční karneval	Sokol	150
11.	9.	Beseda s Emilem a Danou Zátopkovými — olympijskými vítězi		
8.	12.	Turnaj ve stolním tenise	Sokol	20

1985

- V sobotu 16. února uspořádala místní tělovýchovná jednota Sokol ve všech místnostech Sokolovny tradiční 55. Šibřinky. K poslechu a k tanci vyhrávaly dvě hudby. Bylo tam veselo a milo. Tu a tam si děvče zanotovalo: „Já mám ráda Sokola, s tím já půjdu do kola“. Tak tomu bylo i při dámské volence, kdy všechny židle byly prázdné.
- Pátek 21. června — výbor oddílů kopané Tělovýchovné jednoty Sokol uspořádal oslavy 50. let kopané v Metylovicích, které se uskutečnily na novém hřišti v dnech 21.— 22. června 1985. V pátek v 17 hodin se konalo přátelské utkání v kopané Jedenáctka ostravských novinářů — TJ Sokol Metylovice. Po utkání v 19.30 hodin se uskutečnila beseda metylovských občanů s novináři.
- 22. června byla sobota. Již ve 13.30 začala slavnostní schůze s vyhodnocením zasloužilých členů oddílů kopané. V 15 hodin vystoupili žáci Základní školy v Metylovicích se svými spartakiádními oddíly cvičení prostných. Předvedli je přesně a bez chyby, sklídili potlesk, který patřil těm učitelům a učitelkám školy, kteří je s žáky nacvičili.
- V 17 hodin konalo se přátelské utkání v kopané „Staří pánové Metylovic proti místním požárníkům“. Zápas byl velmi zajímavý.

Téhož dne ve 12.30 na sokolském hřišti se konal Turnaj kopané dorostu za účasti Sokola Chlebovice, Palkovice a TJ Kysučan Korňa.

V sobotu 13.července v 9 hodin byl na sokolském hřišti uskutečněn Turnaj kopané mužů za účasti Sokola Pržno, Odra O-Prívov a TJ Kysučan Korňa.

- Tentýž den se konal na sokolském hřišti Noční karneval, který uspořádal oddíl kopané TJ Sokol Metylovice.

1986

- 8. února od 19 hodin uspořádal místní Sokol TJ tradiční 56. Šibřinky. Účinkovaly dvě hudby — Orion a Ostroj. Vstupné s místenkou 25 Kčs. Bylo připraveno občerstvení
- 31.května na hřišti místní kopané a odbíjené se konalo od 19 hodin již tradiční kácení máje se zábavou a tancem. Pořadatelem akce byla místní TJ Sokol.
- 28. 6. ve 13.30 se konal Turnaj kopané dorostu na sokolském hřišti za účasti Kysučan Korňa, Sokol Palkovice, Sokol Chlebovice, Sokol Metylovice.
- 12. 7. v 9 hodin na Sokolském hřišti se uskutečnil Turnaj kopané mužů za účasti družstva: Sokol Pržno, Baník Odry, Kysučan Korňa.
- Večer od 20. hodiny byl na hřišti uspořádán „Noční karneval“.
- 19. 7. na sokolském hřišti od 8. hodin se konal Turnaj odbíjené „Memoriál Miloše Čupy a Miroslava Bílka“ za účasti družstev z celého kraje.
- Tělovýchovná jednota Sokol má zde dobré prostředí pro svou činnost. Činnost vyvíjí pravidelně jak ve sportovních oddílech, tak i v družstvech základní rekreační tělovýchově od žactva až po dospělé. Jednota čítá celkem 204 tělocvikaře a sportovce. Každoročně pořádá několik veřejných akcí, jako Memoriál Miloše Čupy.

Po vítězném zápase

Šibřinky Vše zveřejněno

56. SOKOLSKÉ ŠIBŘINKY

Které se konají v sobotu 8. února 1986 v sokolovně

K tanci hrají 2 hudby • Začátek v 15 hodin • Sousto v 19.30 hodin

Vstupné 25 Kčs

Na setkání v 19.30 h v sálě TJ SOKOL Metylovice

Hle: „Z pohádky do pohádky“

Sál: U vily Anžlky

Provozitelé: V. Proch

Tělovýchovná: V. Pohodilová, J. Křivánek

Město: U. Alibabů a 40 hudebníků

Klubovna: Hrnčířka val

Vstupné: v sálce v obřadně 12. února 1986 v 17 hodin v sokolovně

Pozvánka na šibřinky — 1986

1987

- 14. února v klubovně Sokolovny konala se výroční členská schůze Tělovýchovné jednoty Sokol s kulturním programem. K účasti pozval výbor Sokola všechny, kteří mají zájem o sportovní dění v jejich jednotě, která již 75 let — tři čtvrtě století vyvíjí svoji blahodárnou činnost na poli tělovýchovy v pokrokovém a vlasteneckém duchu.
- 25. července v 8.30 na novém sokolském hřišti se konal již 34. ročník tradičního turnaje v odbíjené „Memoriál Miloše Čupy a Mirka Bílka“.
- Neděle 22. listopadu v 15 hodin v Sokolovně konala se oslava 75. letého výročí založení Tělovýchovné jednoty Sokol v Metylovicích s tímto pořadem: odhalení pamětní desky Milošovi Čupovi, přehled činnosti za 75 let, vystoupení Pěveckého sdružení Janáček z Frýdlantu n. O., setkání starých členů Sokola v Metylovicích, volná zábava. Hlavní projev měl profesor Božetěch Bílek, bratr dvou jeho sourozenců, kteří zemřeli, abychom my mohli žít a pracovat.

1988

- V tomto roce pracovaly u nás v tělovýchovné jednotě Sokol dva oddíly. Jeden fotbalový a jeden volejbalový.
- Volejbalový oddíl byl rozdělen na tři družstva a to jedno družstvo žen a dvě družstva mužů. Všechna tři družstva se účastnila okresního přeboru.
- Koncem osmdesátých let začala dosud nejúspěšnější kapitola ve více než padesátileté historii metylovského fotbalu. V sezóně 88—89 dosáhlo mužstvo dospělých vytouženého cíle — vyhrálo A skupinu III. třídy a postoupilo do okresního přeboru. Trenérem byl Jan Hradečný z Pasek.

1989

- První rok v nové fotbalové soutěži přinesl dosud nepoznané problémy. Hráči si museli zvykat na mnohem kvalitnější soupeře, výbor oddílu kopané a celá tělovýchovná jednota museli zajistit finanční prostředky v daleko větší míře, neboť za soupeři bylo nutné cestovat na mnohem větší vzdálenosti.
- Do volejbalových soutěží nebylo postaveno žádné družstvo.
- Na budově tělocvičny byla opravena střecha a v budově byly vyměněny parkety.

1990

- V létě tohoto roku bylo rozhodnuto o nové reorganizaci krajských soutěží pro příští sezonu. Ukázalo se, že do krajské soutěže postoupí první čtyři družstva z Okresního přeboru. Taková možnost se často nevyskytuje, a proto se výbor oddílu rozhodl dělat maximum, aby se tato příležitost nepromarnila. Podařilo se mu uskutečnit přestup několika zkušených hráčů z okolí, především bývalého reprezentanta a hráče Baníku Ostrava Lubomíra Knappa. Fotbalisté si celou sezonu hlídali čelo tabulky. A tak již dlouho před posledním utkáním bylo jasné, že Sokol Metylovice bude na podzim hrát v krajské soutěži. V tabulce se umístili na 2. místě za vítězným Vratimovem o pouhé 2 body, což samozřejmě na postup do krajského kola bohatě stačilo. Netřeba jistě podotýkat, že nadšení fanoušků neznalo mezí.
- Oddíl odbíjené — V září tohoto roku byly po delší době zahájeny pravidelné tréninky žáků. Trenérské práce se ujímá pan inženýr Lumír Hajdušek, který si v Metylovicích postavil rodinný domek a v létě se tady i s rodinou přestěhoval. Není to ovšem „cizinec“, neboť jeho rodiče pocházeli z naší obce. Jeho otec Vavřín byl výborným aktivním hráčem odbíjené její nejslavnější éře a dlouholetým funkcionářem TJ Sokol Metylovice. Jeho doménou bylo pořádání Memoriálů M. Čupy a M. Bílka, jeho tehdejších spoluhráčů.

Lumír Hajdušek

Více v článku VOLEJBAL MÁ ZNOVU SVÉ KOŘENY na str. 38

- Tréninku se zúčastňuje 8 hráčů ve věku 10—13 let. Soutěže mini volejbalu se zúčastnila dvě družstva, z nichž jedno se stalo okresním přeborníkem a druhé skončilo na 5. místě.

1991

- 1. 10. 1991 byla provedena delimitace kina, které tímto přešlo do správy obce.
- Pan Jiří Čupa, který si pronajal od místního Sokola část Sokolovny se zavázal zajistit aspoň jednou týdně kino. Ve vzniklém S klubu je možno posedět s přáteli nebo v rodinném kroužku v opravdu kulturním a vkusném prostředí. Takové zařízení v naší obci dosud chybělo.
- Úspěchy volejbalového družstva v loňském roce přilákaly na hřiště i děvčata a tak, od září vzrostl počet členů na 24. Trenéru ing. Hajduškovi pomáhá v práci i Vavřín Pečinka, domácí odchovanec a ligový dorostenec SKP Frýdek—Místek. Trénink je třikrát týdně se slušnou účastí 18. žáků a žákyň ve věku 10—14 let. Do okresní soutěže mohl volejbalový oddíl postavit družstvo žáků, minižáků a žákyň.

Nově vzniklé družstvo žáků

- Po několikaleté odlmce byl poslední srpnovou nedělí obnoven tradiční 37. ročník turnaje mužů — memoriál Miloše Čupy a Mirka Bílka. Přihlásilo se osm družstev. Zvítězili muži družstva Vítkovice, druhé místo obsadila Tatra Kopřivnice a jako třetí se umístilo družstvo SKP VP Frýdek—Místek.
- V neděli 18. srpna poprvé vyběhli fotbalisté Metylovic na trávník k zápasu krajské soutěže 1.B třídy a byla to opravdu premiéra jak se patří. Soupeř z Lichnova neměl nejmenší šanci — Metylovice vyhrály 4:1. Po celou sezonu hráli naši fotbalisté na domácím hřišti vesměs úspěšně. Na hřištích soupeřů to bylo o něco horší. V celkovém pořadí byli na 8. místě. Poslední čtyři roky vedli družstvo J. Hradečný, J. Šigut, L. Knapp a P. Král, hráče nelze jmenovat všechny, ovšem je třeba popravdě říci, že vlastních odchovanců je v družstvu minimum, většina hráčů dojíždí z Frýdku—Místku.

Dana a Emil Zátokovi na besedě v Sokolovně

1992

- Na jaře tohoto roku byl ustaven výbor volejbalového oddílu. Jeho členy se stali Ing. Lumír Hajdušek, Lea Karasová a Eva Růžičková. Za sponzorování Obecního úřadu byla založena tradice žakovských turnajů. První ročník tohoto „Dortového turnaje“ se hrál koncem června.
- Fotbalisté Metylovic se v tomto ročníku řadí k lepším mužstvům tabulky, takže naše fotbalová veřejnost může být spokojená. Na zápasy chodí u nás značný počet diváků a atmosféra při utkáních je vynikající. Přesto se výbor oddílu kopané,

který již dlouhá léta vede pan Dušan Venháč čp. 428, potýká s množstvím problémů, z nichž největší je nedostatek finančních prostředků. Je rovněž škoda, že v současnosti nemá oddíl družstvo dorostenců, takže mu chybí záloha. Zato žáci dělají metylovské kopané radost. Pod vedením pana Vlast. Hadámka bojují naši nejmladší v soutěžích často proti mnohem starším hochům a často z těchto bojů vycházejí úspěšně.

Žačky již od počátku dosahovaly pěkných úspěchů

1993 — není žádný záznam

1994

- Česká obec sokolská vyhrála soudní spor o navrácení konfiskovaného majetku a byl jí soudním rozhodnutím vrácen majetek včetně Sokolovny, kterou využívá místní Tělovýchovná jednota Sokol. Obecní úřad se pokusil řešit tuto problematiku návrhem, aby místní organizace TJ Sokol převedla svou jednotu pod ČOS a tím by celý majetek byl přetransformován na ni. Valná hromada TJ Sokol s tím nesouhlasila. Vzhledem k velkým provozním nákladům spojených s provozem Sokolovny se TJ Sokol a obecní zastupitelstvo dohodly, že bude pro obec výhodnější, když nájemní smlouvu s ČOS uzavře obec Metylovice.

1995 — není žádný záznam

1996

- Oddíl volejbalu v Metylovicích vede ing. Lumír Hajdušek. Pod jeho vedením nachází část naší mládeže smysluplné využití svého volného času. Oddíl má 3 družstva — dospělí 11 členů — dorost 15 členů, mezi nimi 6 dívek — žáci 35 členů, z toho 21 dívek a 14 chlapců

1997

- Obecní zastupitelstvo schválilo zahájení jednání s TJ Sokol Metylovice ve věci výstavby sportoviště na pozemku za ZŠ v Metylovicích.

1998

- Od roku 1948 byl v Metylovicích po rozpuštění Orla, Sokola a DTJ pouze jeden tělovýchovný spolek, a to Tělovýchovná jednota Sokol Metylovice.
- 6. 12. 1998 byla po zralé úvaze založena ing. Lukášem Karlickým, Jiřím Liberdou a ing. Alešem Bílkem nová Tělocvičná jednota Sokol Metylovice. Jednota přijala stanovы České obce sokolské. Pro začátek si stanovila jednoduché cíle: oprava střechy tělocvičny a urovnání majetkoprávních vztahů a příspěk k zastavení soudního sporu o metylovickou Sokolovnu, ustanovit pro metylovského občana stravitelnější majitele Sokolovny než byl správce z Moravskoslezské župy v Ostravě a „vrátit“ tímto Sokolovnu občanům Metylovic.

- Rozdíl mezi významy slov „tělovýchovná“ a „tělocvičná“ je malý, ale pro právníky ve spojení se slovy „jednota Sokol Metylovice“ je zásadní. Tělovýchovná jednota Sokol Metylovice je organizačně propojena s ČSTV a sportovními svazy, kdežto Tělocvičná jednota Sokol Metylovice je organizační jednotkou České obce sokolské. Obě jednoty v Metylovicích spolupracují, navzájem si nekonkurují, obě jsou otevřené novým členům. Dnes má tělocvičná jednota 17 dospělých členů a 31 dětí ve florbalovém oddílu.

Další zápisy se již týkají pouze Tělocvičné jednoty Sokol Metylovice, řízené Českou obcí sokolskou

1999

- 29. 1. 1999 byla Tělocvičná jednota Sokol Metylovice zaregistrována. Vznik nového subjektu uspil ukončení soudního řízení. V neskutečně krátkém čase se podařilo zajistit finanční prostředky, 21.9. 1999 se podepsala smlouva o sdružení na 450 000 Kč a přistoupilo se k opravě Sokolovny.
- Podíly na opravě 218 000 Kč Obec Metylovice a sponzoři 200 000 Kč Česká obec sokolská Praha, peníze poslali ihned a umožnili zaplatit zálohu 68 000 Kč Tělocvičná jednota Sokol Metylovice, z toho 11 000 Kč darů od občanů a spolků, 40 000 Kč — půjčka, 27 000 Kč — doplatek Moravskoslezská župa
- Za úspěch a rychlost celé akce je nutno poděkovat ing. Vojtěchu Adámkovi, starostovi Moravskoslezské župy, za osobní nasazení při jednání v Praze, ing. Pavlu Spustovi, starostovi obce Metylovice, za vstřícné jednání a pochopení ze strany obce a členům Tělocvičné a Tělovýchovné jednoty za pomoc.
- Okresní soud ve Frýdku Místku v dubnu pravomocně rozhodl ve věci určení vlastnictví, že Česká obec sokolská v Praze je vlastníkem Sokolovny a velké části přilehlých pozemků. Hlavním důvodem, laicky řečeno, byly podstatné vady smluv při přepisu z vlastnictví TJ Sokol na MěNV Frýdlant v roce 1978, které způsobily jejich neplatnost. Tudíž nemohly přejít při delimitaci majetku na obec Metylovice. Námitky Obce Metylovice Okresní soud neuznal.
- Od r. 1999 jsou v Metylovicích dva právní subjekty. Tělocvičná jednota má svá závodní družstva přihlášená v soutěžích ČOS i v soutěžích pořádaných sportovními svazy v rámci ČSTV, Tělovýchovná jednota je samostatné občanské sdružení se sportovním zaměřením s družstvy přihlášenými v soutěžích pořádaných sportovními svazy v rámci ČSTV. Členské základny obou jsou promíchány a obě jednoty spolupracují a koordinují své záměry. Toto uspořádání má své výhody i nevýhody.
- Na závěr slovo starosty „Ať křivdy a nespravedlnosti minulých let, které žádný soud spravedlivě nerozsoudí, jsou prominuty a zapomenuty, a naše sportovní a společenské úsilí nás vzájemně spojuje.“
- Oddíl florbalu** (předseda ing. Lukáš Karlický, zástupce Václav Karlický) Oddíl florbalu byl založen v roce 1999. Vznikl spontánně z přípravy tenisu, fyzické přípravy tenisu a díky několikaleté tradici hokejbalu, který se v tělocvičně hrával v různých seskupeních, rychle získal oblibu a lákal do tělocvičny množství dětí, z nichž se 33 registrovalo. Oddíl koupil florbalové branky se sponzorskou podporou Sport clubu. Nakoupil malé a velké hokejky, florbalové míče, brankářské výstroje a nakonec i jednoduché rozlišovací dresy. Během celé existence oddílu se v něm vystřídal spousta chlapců i dívek z Metylovic, Lhotky, Frýdlantu, Pržna, Kunčiček u Bašky a Nové Dědiny, kteří to brali jako zábavu nebo doplňkový sport. Mezi nimi se ale formovala skupina, kterou začala zajmát i soutěžní činnost.

2000

- Na žádost nově vzniklé jednoty byla Sokolovna 29. 5. 2000 Českou obcí sokolskou darována Tělocvičné jednotě Sokol Metylovice a k úplnému urovnání majetkoprávních vztahů chybí vykoupit ještě několik parcel v areálu Sokolovny.

- **Stolní tenis**
(předseda ing. arch. Aleš Bílek, jednatel MUDr. Otakar Záškodný)
Oddíl stolního tenisu byl založen v září 2000. Oddíl měl při založení celkem osm členů. Po dohodě s obecním úřadem byla zřízena herna v kinosále Sokolovny. Byla instalována svítidla, hrací prostor byl rozšířen demontováním stupně a řady sedadel kinosálu. Byly zakoupeny 4 stoly a sítky. TJ Ferrum Frýdlant bezplatně převedl 15 ks ohrádek.
- Po dvaadvacetileté přestávce se v Metylovicích obnovil stolní tenis. Pro staronové hráče nebyly začátky lehké. A to nejen po stránce finanční, ale i sportovní. První zápas se hrál proti favorizovanému celku Vratimov D, kde naši borci podlehli přesvědčivě 0:18 za pouhých 60 minut.
Během dalších zápasů se hráči postupně dostávali do herní kondice a tak výsledek před koncem 1. kola soutěže nebyl zas tak úplně špatný — čtyři porážky, jedna remíza a dvě vítězství.
Poslední utkání, derby se Lhotkou, přilákalo poměrně slušný počet diváků. A tak se můžeme těšit ze skutečnosti, že naše vesnice opět žije stolním tenisem.
- **Florbal**
V roce 2000 se dvě družstva účastnila různých turnajů, kde sbírala poslední a předposlední místa, ale v několika utkáních ukázala, že má na víc.

2001

- Jednota začala vyvíjet sportovní činnost. Byl založen oddíl florbalu, stolního tenisu a všestrannosti. K společenskému dění přispěla uspořádáním několika přednášek.
- Stolní tenis — oddíl se ihned po založení přihlásil do okresní dlouhodobé soutěže, tehdy III. třídy. V soutěži se v sezóně 2000/2001 naše družstvo umístilo mezi deseti na 8. místě. Od září 2001 začali trénovat žáci, a to pod vedením Tomáše Šiguta.
- Florbal — v roce 2001 bylo přihláшено družstvo mladších dorostenců do mezi župní soutěže, kde zaskočilo mnohé favority a z 12 družstev z Moravskoslezské, Těšínské a Valašské župy skončila na 2. místě, těsným rozdílem skóre za vítězem. Zvlášť pozoruhodného výkonu dosáhli brankář Lukáš Kluska, který získal titul nejlepšího brankáře soutěže a Lukáš Pečinka, kapitán a nejlepší střelec našeho družstva.

2002

- K 1. 1. 2002 měla jednota 83 členů, z toho 53 členů do 18. let.
- Fotbalový oddíl požádal, aby mu byla poskytnuta dotace formou neplacení nájmu při tanečních zábavách, které oddíl pořádá. Nájem se platí za pronájem nebytových prostor v objektu Sokolovny. Rada tuto žádost neschválila, rovněž ji zamítlo i zastupitelstvo. Schválilo však příspěvek na opravu a revizi tělocvičného náradí ve výši 3 500 Kč.
- Česká obec sokolská požádala obec o opravu Sokolovny včetně vymalování kinosálu. Z finančních důvodů rada schválila pouze drobné opravy související s provozem Sokolovny. Vymalování v tomto roce zamítla.
- Natírala se podlaha v tělocvičně a nářadovně. Materiál stál 20 000 Kč. Podlahu natřeli Jiří Liberda a Ing. Lukáš Karlický.
- Někteří členové zastupitelstva, hasiči, učitelé i členové Tělocvičné jednoty Sokol svým osobním nasazením při různých pracích a opravách ušetřili obci 100 000 Kč.
- **Sport**
Na 24. 11. 2002 připadlo 90 let od založení Tělocvičné jednoty Sokol Metylovice. K této příležitosti byl vytištěn dvoulist, na kterém jsou heslovitě zaznamenány důležité události z let 1912 — 1946 a zmínka o založení Tělovýchovné jednoty Sokol, která vznikla v období úsilí o sjednocení tělovýchovy po 2. světové válce. Dále je zde zpráva o novodobé historii Tělocvičné jednoty, fotografie původní tělocvičny a snímky současných družstev jednoty.
- **Florbal**
V roce 2002 družstvo mladších dorostenců potvrdilo svoji kvalitu a obhájilo 2. místo. Lukáš Kluska opět získal titul nejlepšího brankáře a je potřeba pochválit výkon kapitána Tomáše Němce. Zisk druhého místa je ještě cennější, protože rostoucí

prestiž turnaje přilákala do soutěže i hráče hrající vysoké soutěže pořádané florbalovým svazem.

Pokusně nastoupili do soutěže i žáci. Ti si počínali udatně až do příchodu jara a zahájení soutěží v kopané. Soutěž pro nedostatek hráčů nedokončili.

Nutno vzpomenout, že naši hráči také slaví úspěchy na školních turnajích a středoškolských hrách. Dnes má oddíl přes 40 členů a je schopen postavit družstva ve čtyřech kategoriích. Potýká se ale s velkou migrací členů, velikostí tělocvičny a nedostatkem dospělých cvičitelů.

• Stolní tenis

V soutěžním roce 2001/2002 byla III. třída okresu zrušena a jednotlivá družstva byla rozdělena a sloučena do soutěže II. třídy. V této soutěži oddíl přihlásil 2. družstvo, a mezi 12 družstvy ve skupině se umístilo celkově na 4. místě družstvo „A“ a družstvo „B“ na 10. místě.

Ve 3. ročníku činnosti oddílu se rozšířila členská základna na 26 členů a to 15 dospělých a 11 žáků. Stávající herna v kinosále byla již pro potřeby tréninku těsná, a proto byly zařazeny tréninkové hodiny také v tělocvičně.

Družstvo „A“ bylo přihláшено do I. třídy okresní soutěže, družstvo „B“ do II. třídy a nově byli přihlášení žáci od okresního přeboru starších žáků.

Od začátku činnosti oddílu byl každoročně pořádán velikonoční a vánoční turnaj jednotlivců v kategorii žáků a dospělých. Na organizaci se podílela většina členů oddílu, finančně vypomohli místní sponzoři. Od počátku činnosti k dnešním dnům byly pořádány celkem 4 turnaje.

V roce 2002 byl poprvé pořádán velikonoční turnaj dvoučlenných družstev.

Věhlas tohoto turnaje v rámci okresu dosvědčuje skvělá účast, celkem 48 hráčů. V tvrdé konkurenci hráčů vyšších soutěží na tomto turnaji uspěli naši borci Tomáš Šigut a Jiří Liberda umístěním na 2. místě. V tomto období bylo rovněž odehráno celkem pět přátelských utkání.

• Oddíl všestrannosti

Oddíl všestrannosti není formován do pevných norem. Jedná se o volné seskupení dětí a rodičů, kteří se občasne scházejí a provozují podle chuti hry a cvičení. Oddíl je veden Hankou a Jiřím Baránkovými a má 19 členů, z toho 14 dětí.

2003

- Tělocvičná jednota Sokol rozvíjí své aktivity. Zakoupen pozemek za Sokolovnou o rozloze 1299 m². V budoucnu by tam mohla stát krytá tenisová hala.
- **Florbal**
Oddíl má 49 členů a vede ho ing. Lukáš Karlický, trenér III. třídy. Hráči jsou rozděleni do čtyř kategorií. V přípravce jsou žáci od 6—9 let a nehrací zápasy. Žáci 10—14 let hrají malý florbal 4+0 a účastní se mezi župních soutěží. Dorost od 15—17 let hraje florbal 4+1 a účastní se mezi župních turnajů. Tělocvičná jednota chce postavit závodní družstvo FbC Sokol Metylovice, které bude hrát 2. Severomoravskou ligu.
- **In-line hokej a hokejbal**
Oddíl má zatím osm členů a vede ho Radim Tomášek, trenér II. třídy. Družstvo se zúčastnilo několikrát děkanátních turnajů. V tomto roce získalo v DHL ve Frýdlantě n. O. V současnosti začíná sportovat na kolečkových bruslích.
- **Stolní tenis**
Oddíl vede ing. arch. Aleš Bílek a MUDr. Záškodný. Přípravu je májový a vánoční turnaj, který je již tradičně turnajem dvoučlenných družstev a je hodnocen zúčastněnými hráči velmi kladně.
- **Všestrannost** oddíl podniká výlety po okolí i několikadenní na Slovensko. V tělocvičně se věnuje malým dětem. Hrají hry a cvičí na náradí. Vede ing. Jana Kotherová.

2004

- **Oddíl florbalu** — mezi spoustou chlapců a děvčat, kteří se tu vystřídali, se zformovala skupinka, kterou začala zajímat i soutěžní činnost. Hráči slaví úspěchy na školních turnajích i středoškolských hrách. Družstvo se ale potýká s velkou migrací členů, velikostí tělocvičny a nedostatkem dospělých cvičitelů. V roce 2004 se v regionální soutěži Ostravského re-

gionu umístilo na 5. místě. V soutěži o nejlepšího střelce obsadil 3. místo Chmel Ondřej, 4. místo Solík Jaroslav.

- **Oddíl stolního tenisu** — oddíl pořádá každoročně velikonoční a vánoční turnaj jednotlivců v kategorii žáků a dvojic u dospělých. Věhlas turnaje v rámci okresu dosvědčuje skvělá účast — 48 hráčů. V tvrdé konkurenci hráčů vyšších soutěží uspěli naši borci Tomáš Šigut a Jiří Liberda. Umístili se na 2. místě.
- **Oddíl všestrannosti a pobytu v přírodě** — každou neděli odpoledne je v tělocvičně řada dětí a mládeže, případně i jejich rodičů, kteří sportují a hrají různé hry.
- **Oddíl in-line hokeje a hokejbalu** — vede jej Radim Tomášek a má osm členů.
- **Oddíl tenisu** založili Lukáš a František Karličtí. Bylo to v roce 1998, ale do jednoty přešel teprve v tomto roce.

2005 — Není žádný záznam

2006

- **Oddíl stolního tenisu**
Družstvo A hraje dlouhodobě v okresních soutěžích I. třídy. Zdatnými hráči jsou Jiří Liberda, Vlastimil Foldyna, Tomáš Ivánek ze Lhotky a Oldřich Tůma.
Družstvo B hraje v okresní soutěži III. třídy. Patří k němu Aleš Bílek a potom mladí kluci, kteří od dětství se motali kolem ping-pongových stolů a nyní už soutěží. Jsou to Jan Sasyn, Ladislav Barabáš ml., Jarek Vrba, Petr Bocek. Nesmíme zapomenout na Radka Zlého, který zde dojíždí ze Lhotky. Letos se oddíl začal více věnovat dětem. Vlastimil Foldyna už několik let trénuje začínající žáčky a tak všichni doufají, že v příští sezóně bude soutěžit i jako družstvo žáků.
- **Hudební skupina Ptačoroko**
V sokolské župě funguje asi 25 souborů. Mezi ně patří i hudební skupina Ptačoroko, kterou tvoří členové tělocvičné jednoty v Metylovicích Lukáš Karlický a jeho synové František, Václav, Josef a Jan Karličtí. Úroveň jejich vystoupení je velmi dobrá.

2007

Sport v obci

- Na valné hromadě 20. ledna se členové Tělovýchovné jednoty Sokol Metylovice rozhodli změnit název na Sportovní klub Metylovice. Zkratka je SK. Tím se předejde nejasnostem, zda jde o Tělovýchovnou nebo Tělocvičnou jednotu. Ve Sportovním klubu nadále pracují oddíly fotbalu, volejbalu, nohejbalu, sportu pro všechny a kulturistiky.
- Starosta Tělocvičné jednoty Sokol Lukáš Karlický vzal zpět výpověď ze smlouvy, která byla uzavřena mezi Tělocvičnou jednotou a Obcí Metylovice. Podle ing. Karlického padly důvody výpovědi. Byla ustanovena pracovní skupina, která vypracuje dvě varianty smluv mezi oběma subjekty. Jedna se bude zabývat dlouhodobou výpůjčkou, ve druhé půjde o převod Sokolovu do majetku obce. Tělocvičnou jednotu ve stanovené skupině zastupuje ing. Lukáš Karlický, za obec jsou v ní starosta a další členové zastupitelstva, JUDr. Antonín Fajkus zastupuje Sportovní klub a Miroslav Juřica Sbor dobrovolných hasičů.
- **Oddíl stolního tenisu**
Hraje v něm šestnáct aktivních hráčů. Ti se pravidelně účastní dlouhodobých soutěží Okresního svazu stolního tenisu. Tělocvičnou jednotu zastupují dvě družstva. Družstvo A soutěží v Okresním poháru I. třídy, družstvo B v okresním poháru 3. třídy. Trénink je dvakrát týdně v tělocvičně a v kinosále.
Velikonoční turnaj 8. dubna připravila naše Tělocvičná jednotka dobře. Letos závodilo 26 hráčů, kteří utvořili třináct dvoučlenných družstev. Na velmi pěkné 3. místo dosáhli Tomáš Šigut a Ladislav Barabáš z Metylovic. Druhé místo patřilo družstvu z Komorní Lhotky. Vítězi turnaje byli Vančura Mojmír a Piska Radomír. Vyčerpaní hráči obnovili ztracenou energii vydatným gulášem v baru OKO.

Druhý den dopoledne hrála mládež. Přišlo osm dětí a hráli systémem každý s každým. První místo obsadil Lukáš Kulhánek, druhé Tomáš Foldyna a třetí Marek Schmidt.

Deset žáků si dopoledne 22. 12. zahrálo na Vánočním turnaji v Metylovicích. Na 1. místo se probíjoval Ondřej Pečinka, následoval Marek Vévoda. Na třetí místo skončil Tomáš Foldyna.

Odpoledne patřilo dospělým dvojicím. Hrálo 42 hráčů, přijeli i z Komorní Lhotky.

První místo obsadila dvojice Hlaváč — Sasyn, druhý jmenovaný je z naší TJ, na druhém místě se umístili Blabla-Blabla z Kozlovic a třetího stupínku dosáhla domácí dvojice Šigut — Zlý.

- **Oddíl všestrannosti** — schází se v neděli odpoledne, vede je Jana Kotherová. Přichází asi deset nadšenců pestrého věkového složení — děti, mládež, dospělí. Obvykle rodič s dětmi. Náplň je různá. Kolektivní hry, badminton, vybíjená, jízda na kolečkových bruslích. Nechybí ani fotbal a především florbal. Někdy si jdou zahrát tenis na kurty.

Zápisy 2008 — 2012 z archivu TJ Sokol Metylovice

2008

- Na valné hromadě v březnu 2008 rezignoval stávající starosta TJ Lukáš Karlický. V nových volbách se starostou stal Milan Hajdušek, jednatelem Aleš Bílek, místostarostou Jiří Liberda a hospodářem Vlastimil Foldyna.
- Oddíl stolního tenisu pracuje úspěšně. Nově vzniklo smíšené družstvo žáků. Trénuje je Vlastík Foldyna.
Do místní školy byl dlouhodobě zapůjčen stůl na stolní tenis, rakety a míčky a tak děti z místní školy si mohou o přestávkách, či po škole zahrát ping-pong.
A mužstvo hraje popředí okresního přeboru. B mužstvo hraje 3. třídu okresní soutěže. Opět se uskutečnily turnaje mládeže a dospělých.
- Odbor všestrannosti stále funguje. Vedoucím se stal Jaroslav Beran.
- Koncem srpna se zřítíl do hlediště v kinosálu stropní podhled. Nikomu se nic nestálo. Odhadnuta škoda za 594 000 Kč. Shánějí se peníze na opravu. Opravovat se začalo již koncem října.

2009

- Prioritou mezi sporty je stolní tenis. Tradičně se pořádaly tradiční Vánoční a Velikonoční turnaje.
- Florbal — pod hlavičkou TJ Sokol Metylovice dočasně funguje oddíl z Kozlovic, a to proto, aby se mohl zúčastňovat soutěží pořádaných přes sokolské struktury. Dosahuje dobrých výsledků.
- Po dokončení tělocvičny v Kozlovicích přestoupí tam.
- Daří se práce se sponzory (AQM Bohumín, Hanácká kyselka Horní Moštěnice, Sawyo Vratimov, Metalcut Metylovice a VZP)
- **Komunikace a prezentace TJ Sokol**
všech hlavních aktivitách a akcích informujeme především v obecním Zpravodaji a na obecních internetových stránkách obce. O akcích jsme informovali i v místním rozhlasu. Rovněž vyšly články o Deníku Frýdeckomístecká a v měsíčníku Mikroregion Frýdlantsko Beskydy.
- **Rekonstrukce kinosálu**
Byla úspěšně dokončena rekonstrukce kinosálu
Zbývá zprovoznit technicky a funkčně jeviště
Poděkování patří výboru, jednotlivcům, brigádníkům, MSŽ, starostovi, spolkům
Více ve článku PÁD STROPU V KINOSÁLE na str. 39
- **Projekt Objevujeme kroniky Metylovic**
- Večer plný kronik — poděkování všem kdo se podíleli, přispěli — navíc se vybralo přes 2 000 Kč
- Starosta TJ nechal přepsat Obecní kroniky Metylovic do elektronické podoby a inicioval vytvoření samostatných webových stránek. Ty jsou umístěny na webových stránkách obce.
- **Podíl TJ Sokol při oslavách 710 let založení obce na fotbalovém hřišti — červen 2009**

spoluúčastí na samotných oslavách založení obce v červnu 2009 prezentací v tisku a na internetu

- **Povedlo se odkoupit sousední pozemek** o výměře 173 m² od p. Mamulové, který nebyl vykoupěn při rekonstrukci Sokolovny v roce 1971 a zasahoval pod Sokolovnu.
- **Plány na další období**
Vybudovat klubovnu TJ Sokol z bývalé kino promítací místnosti. Sloužila by jako zasedací místnost, klubovna pro oddíl stolního tenisu a pro archiv TJ

2010

- Během roku se zcela vytratil z naší TJ oddíl tenisu, který přešel pod nově zřízené občanské sdružení.
- Ukončili jsme spolupráci s mládežnickým florbalovým seskupením mladých žáků s Kozlovic, kteří pod názvem TJ Sokol Metylvice, se úspěšně zúčastňovali florbalových soutěží pořádaných sokolskými strukturami. Nyní jsou plně začlenění do sportovní jednoty v Kozlovicích.
- Nově jsme však založili nový nesoutěžní oddíl badmintonu. Plně jsme využili možnosti zabojovat o dotaci z České obce sokolské na vybavení badmintonovým setem a uspěli jsme. Bylo nám proplaceno vybavení za 11 500 Kč z celkových nákladů cca 14 500 Kč na nákup badmintonových stojanů, sítě, 4 kusů špičkových raket a kvalitních míčků. Příznivci badmintonu z řad Sportovního klubu nalajnovali hřiště na podlahu Sokolovny. S těmi se o kurt také dělíme.
- Aktivita výboru i řadových členů je vcelku dostatečná. Ide to vidět hlavně při brigádách, či zajišťování různých aktivit.
- TJ plní svůj přirozený smysl — poskytnout útočiště zájemců o výkonnostní sportování a volnočasové aktivity.
- **Finanční situace**
Významným zdrojem financí jsou příspěvky od členů TJ. Tyto členské příspěvky jsou aktuálně 300 Kč u dospělých členů a 100 Kč děti a mládeže do 18 let. Faktem je že z těchto částek oddíl dostává zpět 70%. Stále důležitější roli bude v budoucnu samofinancování. Navíc členové oddílu stolního tenisu a badmintonu platí oddílové příspěvky ve výši 200 Kč ročně. I ve finančním životě naší TJ Sokol v Metylvicích, těžce na nás doléhá nejen globální ekonomická krize, ale také mizerná situace v a.s. Sazka. Tento hlavní zdroj financí do sportu v ČR je zmítán mocenskými, finančními a systémovými problémy. Svou funkcí vůbec neplní. Proto i možnost získávání prostředků z Č.O.S. či Sokolské župy MS je a bude značně omezená.

• Povodně v květnu 2010

V polovině května zasáhly náš region dlouhotrvající vydatné deště. Ty podmočily objekt Sokolovny tak, že spodní voda na chodbě, šatnách a ve všech místnostech poničila omítku, malby, zvedla parkety v kinosále a způsobila i zatečení přes střechnu. Velkým úsilím se povedlo získat na opravu finanční prostředky a zasažené prostory vylepšit.

Více ve článku CO SE PAVEDLO ZA POSLEDNÍ ROKY na str. 40

- **Nová nájemní smlouva o užívání Sokolovny mezi TJ a obcí Metylvice**
Po dvouletých peripetích se v březnu 2010 podařilo s Obecním úřadem Metylvice uzavřít velmi důležitou dlouhodobou Nájemní smlouvu na 15 let.
Bez této smlouvy by nebylo možno vůbec pomýšlet na jakékoliv čerpání dotací.
- **Žádost o dotaci MŽP**
Od poloviny roku se plně zabýváme a připravujeme na podání žádostí na dotaci Zlepšení kvality ovzduší, konkrétně na pořízení nízko emisního spalovacího zdroje a snížení energetické spotřeby v budově TJ Sokol Metylvice.
- **Vybudování klubovny TJ**
V minulém období jsme si zásadním způsobem na převážně na naše náklady a svépomoci zrekonstruovali bývalý prostor kino promítací, postupně je třeba dokončit i detaily.
- **Výměna ventilů.**
Po dohodě s OÚ Metylvice jsme na vlastní náklady vyměnili koncem října v celém objektu Sokolovny nefunkční ventily na vytápěcích tělesech. Nyní je možno na rozdíl od minulosti vytápět pouze určité prostory a nevytápět stále

celou Sokolovnu. Toto opatření jistě ušetří prostředky na nákup paliva. Náklady byly 9 900 Kč.

- **Podíl TJ Sokol při otevření muzea „Kožane město“ — srpen 2010**
Při hojně navštívené akci na slavnostním otevření muzea jsme se prezentovali vlastním stánkem, (který nám půjčili hasiči) s pitným občerstvením, exkluzivním koňským gulášem, či prodejem suvenýrů, které jsme si sami udělali. Starosta TJ a jednatel a další členové se výrazně organizačně podíleli i na samotném otevření muzea.
- **Spolupráce s partnery** se Sokolskou župou Moravskoslezskou, Obcí Metylvice, Sportovním klubem Metylvice a Sborem dobrovolných hasičů je velmi dobrá, bezproblémová.

2011

- **Výměna ventilů.**
Dokončili jsme výměnu nefunkčních ventilů na vytápěcích tělesech. Náklady činily 8 956 Kč.
- **Finanční situace**
Významným zdrojem financí jsou členské a oddílové příspěvky od členů TJ. Je jasné, že stále důležitější roli bude v budoucnu hrát samofinancování.
Stále pokračující ekonomická krize má negativní dopad na získávání finančních zdrojů, navíc zkolabovala společnost Sazka, přes kterou se rozdělovaly peníze do sportu. Nový zákon o „hazardu“ převedl rozdělování finančních prostředků pod stát.
Po delší době jsme dostali i příspěvek na činnost a provoz TJ ve výši 10 990 Kč z rozpočtu obce Metylvice, která nám jej poskytla podle nových pravidel pro přidělování příspěvků spolkům a organizacím.
Jinak je třeba poděkovat i dosavadním sponzorům firmě Metalcut Vlastíka Foldyny, který poskytl významný sponzorský dar, společnosti Hanácká kyselka s.r.o., a dalším přípitvající z řad jednotlivců, sympatizantů a firem.
Smutné je, že ještě 6 let musíme splácet starý dluh ve výši 10 000 Kč ročně po předchozím vedení TJ, které zakoupilo louku nad Sokolovnou pro budoucí výstavbu haly na tenis. S praktickým využitím pozemku si nyní nevíme rady.
Ani v jednom případě jsme neuspěli se žádostmi o nadačí (OKD, ČEZ, Hyundai). Přihlásili jsme se do Nadaci Hyundai a OKD s projektem „Divadlo znovu žije“, kdy jsme žádali finanční prostředky na rekonstrukci jeviště, vylepšení hlediště, technické zařízení a bezpečnostní osvětlení. Rozsah cca 300 000 Kč.
- **Sportovní výsledky**
Povedlo se udržet A tým stolního tenisu v OS 2. Takže těmto hráčům patří velká gratulace. I když občas prohráváme, všichni se snaží bojovat co to jde, a že pro úspěch se snaží naši borci udělat maximum. A není žádná hanba prohrát po boji s lepším, či šťastnějším soupeřem. Jistě nebudeme kupovat či prodávat žádné výsledky, korumpovat soupeře či nějaké jiné „prasárny“. To nám jistě nestojí za to.
- **Žádost o dotaci MŽP**
Od února 2011 jsme plně zaměstnaní přípravou na podání žádostí na dotaci 24. výzvy Ministerstva životního prostředí z Prioritní osy 2, oblast podpory 2.1. Zlepšení kvality ovzduší, konkrétně na pořízení nízko emisního spalovacího zdroje a snížení energetické spotřeby v budově TJ Sokol Metylvice. Jde o výměnu litinových kotlů a změnu paliva z uhlí a dřeva na plyn, výměnu všech oken a venkovních dveří a zateplení celého pláště budovy. Další stavební úpravy by probíhaly dle finanční úspěšnosti v případě kladného vyřízení žádosti.
Naprostou zásadním předpokladem bylo celou záležitost předjednat s Obcí Metylvice. Ta v usnesení Zastupitelstva obce závazně přislíbila celou případnou rekonstrukci financovat. To znamená průběžně platit všechna faktury za odvedené práce, (projektovou dokumentaci, auditorku, poradenskou firmu, stavební činnost apod.) a pak vlastně počkat kolik peněz se po několika měsících dostane zpět. Každopádně musím pochválit příkladný přístup starosty obce Lukáše Halaty a místostarosty obce Radka Kulhánka, kteří jsou opravdu velmi nápomocní.

- Naším pravidelným účastníkem pingpongových turnajů Ing. Petrem Bezecným byla vypracována projektová dokumentace. Rovněž tak byl zpracován i Energetický audit. Ten je předepsán dle zákona o hospodaření o energiích. Obecně je jeho účelem stanovit o kolik bude hospodárnější užití jednoho konkrétního řešení oproti dosavadnímu stavu. Tyto hodnoty jsou jediný relevantní výstup, který má z auditu vyjít. Touto hodnotou je v našem případě snížení emisí oxidu kyslíku. Právě toto snížení je monitorovacím identifikátorem, který je posuzován v rámci schvalování projektu k poskytnutí dotace. Na tom závisí náš úspěch či neúspěch. Rozpočet nám zdarma zpracoval Ing. Lumír Hajdušek. Samotný rozpočet se pohybuje ve výši 6 085 000 Kč. Ze dvou možností profinancování jsme zvolili použít formát minimis, který nám dává šanci dostat zpět částku ve výši 200 000 Euro, tedy 4 800 000 Kč. Rozdíl mezi navrhovanou částkou se dá snížit vhodným zadáním a výběrem oslovených firem. K této klíčové oblasti by byla opět přizvána poradenská firma. Když se projekt schválí, můžeme provést opravy (výměna kotle, výměna oken a dveří, zateplení) až v hodnotě necelých 5 milionů Kč, když nám projekt neschválí, utratíme za projekty bez náhrady přes čtvrt milionu korun. Pro útěchu, projekty se snad mohou hodit při podobné šanci v budoucnosti. Racionálně si věříme. Žádost nám formálně vypracoval a podal k 20. prosinci 2011 na MŽP profesionální dotační konzultant p. Bc. David Hyšpler z Metylovic — Pasek. Využíváme servisní informační síť Regionální rady pro tyto účely, navíc nám odborné informace dodává náš člen Tonda Hajdušek, právník Regionální rady, či navštěvujeme detašovaná pracoviště MŽP, kde konzultujeme své konkrétní dotazy a připomínky s pracovníky ministerstva. V prosinci podána na MŽP přihláška se žádosti na dotaci ve výši cca 4 800 000 Kč.
- **Výbudování klubovny TJ**
Je v dobré kondici, je několikrát v týdnu používána. Je oblíbeným místem členů a sympatizantů, stále ji vylepšujeme.
- **Bezpečnostní a nouzová osvětlení**
Po dohodě s OÚ Metylovice jsme instalovali v objektu Sokolovny nová bezpečnostní a nouzová osvětlení. Výměnu prováděl velice levně Miloš Židek, náš kamarád. Tuto úpravu ocenili především pořadatelé fotbalového plesu, kteří měli právě na toto neohlášenou kontrolu z Krajské hasičské stanice v Ostravě.
- **Sestřelení amerického letadla — červen 2011**
Při hojně navštívené akci v kinosále, byla autorem p. Tofelem

představena kniha Poslední let bombardéru B 17, která pojednává o letadle, které bylo koncem srpna 1944 sestřeleno nad Metylovicemi. Následovala velice zajímavá diskuse, z řad přímých svědků této události, která přinesla i nové, dosud neznámé poznatky. Akce byla velice kladně hodnocena.

- **Spolupráce s partnery**
Sokolská župa Moravskoslezská — zde je spolupráce na velmi dobré úrovni. Když mohou, tak pomohou. Na úhradu povodňových škod jsme dostali mimořádných 20 000 Kč, které nám velmi pomohly. Rovněž osobní vztahy s funkcionáři župy jsou velmi dobré.
- **Obec Metylovice**
Dá se zodpovědně říct, že spolupráce je každý rok lepší a lepší. Poté co jsme si upřesnili vzájemný vztah v nové dlouhodobé nájemní smlouvě, práva a povinnosti se oboustranně respektují. Problémy se řeší aktuálně se vzájemným pochopením. Za to patří obci poděkování
- **Sportovní klub Metylovice**
Rovněž zde je spolupráce velmi dobrá, bezproblémová. Oba spolky se snaží si vzájemně pomáhat. Zde patří poděkování především předsedovi SK Radkovi Kulhánkovi, Lumíru Hajduškovi a paní Růži Vrbové.
- **Sbor dobrovolných hasičů**
I zde platí předchozí věta. Vše O.K. Je třeba poděkovat starostovi SDH a příznivci TJ Sokol Milanu Pečínkovi a mnoha členům SDH.

2012

- Koncem září 2012 nám byl grant potvrzen na rekonstrukci MŽP, a můžeme ji využít, až do výše cca 4,8 milionu korun. Je třeba doprojektovat stavební dokumentaci.
- Byly zcela dokončeny úpravy klubovny, včetně vnitřního zařízení.
- Podařilo se důstojně oslavit 100. výročí založení TJ Sokol Metylovice

Plány na další období 2013

- Začít s plánovanou rekonstrukcí Sokolovny, konkrétně pořízení nízko emisního spalovacího zdroje a snížení energetické spotřeby v budově TJ Sokol Metylovice.
- Zhotovit nové internetové stránky TJ Sokol
- Založit nejpozději do podzimu při TJ Sokol divadelní soubor

ZAČÁTKY SOKOLA V METYLOVICÍCH

Ve čtvrtek večer 24. listopadu 1912 se začala psát stoletá historie Sokola. O tom, jak a proč byla založena Tělocvičná jednota, vypovídá dobový zápis z pamětní knihy, tehdejšího kronikáře a pozdějšího starosty jednoty, učitele Josefa Müllera, který byl ve věku 24 let, aktivním účastníkem ustavující Valné hromady a byl i u samotného zrodu Sokola v roce 1912.

Kronikářův zápis je napsán kurzivou, je zkrácen a redakčně upraven a psán běžným typem písma. Takto je popsáno období zhruba deseti let, do dalšího významného předělu v životě jednoty, do otevření nového sokolského svatostánku — nové Sokolovny.

Roky 1912 — 1918

Život spolkový před založením Tělocvičné jednoty Sokol v Metylovicích soustřeďoval se v Národní jednotě, která vznikla na troskách bývalé Čtenářské besedy v Metylovicích a pak ve straně křesťansko sociální a Omladině. V Národní jednotě soustřeďoval se živel pokrokový, v Omladině a straně křesťansko sociální živel konzervativní.

Život v Národní jednotě byl rušný a plodný. Pořádány byly přednášky, kursy, založena štěpařská škola, hraná byla divadla, koncerty a jiné. Nebylo tedy nutno ještě zakládati Sokola, protože půda pro něj nezdála se ještě dost připravena. Když, ale z místní

Český lev poráží rakouskou orlici 1918

Omladiny počal se tvořit tělocvičný spolek Orel, bylo nutno pomýšlet na vznik Sokola, aby pokroková mládež mohla také cvičit a aby jim mohlo se čelit působení Orla.

Již předtím někteří nynější členové jednoty docházeli cvičit do sousedního městečka Frýdlantu do tamější Tělocvičné jednoty Sokol. Ti pak se usnesli, že založí jednotu u nás v Metylovicích.

Byli to bratři Vachala Josef, stolař; Pajurek Emil, dělník; Židek Bartoloměj, dělník; všichni z Metylovic.

Ustavující schůze Tělocvičné jednoty Sokol v Metylovicích byla konána 24. listopadu 1912 v Metylovicích v Obecním hostinci v místnostech bývalé Čtenářské besedy. Zahájil ji bratr Müller Josef, učitel v Metylovicích, vylíčil účel i význam myšlenky sokolské. Přčteny stanovy vydané Českou obcí sokolskou v Praze a přistoupeno k volbám. Za první činovníky naší jednoty zvoleni z přítomných aklamaci tito bratři

starostou — Svoboda Josef, vážný

náměstkem — Bílek Jan, rolník

náčelníkem — Vachala Josef, truhlář

jednatelem — Müller Josef, učitel

účetním — Kolčava Bohuslav, učitel

pokladníkem — Závodný Jan, zámečník

hospodářským správcem — Bílek Jan Cyril, řemenář

zapisovatelem - Bílek Štěpán, dělník

členy výboru — Böhm Petr, učitel; Merta Jiří, klempíř; Vachala Josef starší, domkář

přehližiteli účtů — Svoboda Karel, domkář.

Zápisné bylo stanoveno na 1 K a příspěvky členů zakládajících 30 K, jednou provždy, členů přispívajících 4 K ročně, členů činných 30 haléřů měsíčně.

Ve výborové schůzi konané dne 8. prosince 1912 usneseno zakoupiti potřebné knihy, tiskopisy, 50 kusů vázaných stanov, podati žádost o nošení stejnokroje, zakoupiti bloky „cíhel“ ku stavbě Sokolovny, odebíratí Věstník ČOS a přihlasiti se jako samostatná jednotka k župě Moravskoslezské se sídlem v Moravské Ostravě.

Byli jsme zařazeni do okrsku sedmého.

Tolik první zápis sokolského kronikáře Josefa Müllera v knize pod názvem Památník Sokola v Metylovicích.

O rok později má již jednotka 42 členů. Místem schůzek je místnost bývalé Čtenářské besedy v Obecním hostinci, kde se na zakoupeném tělocvičném nářadí i cvičí. Cvičení probíhají 3x týdně. Začal se nacvičovat i divadelní kus „Na rodné hroudě“ od J.F. Karasa. Kronikář píše: hráno dobře, jak ovšem tomu dovolovalo jeviště velice nepatrných rozměrů. (Jeviště mělo cca 3 x 3 m) Návštěva průměrná, čistý výnos byl 34 K.

Kromě divadelního představení konáno bylo 5 přednášek se světelnými obrazy.

Na konci roku v pokladně zůstalo všeho všudy 15 K.

Následující rok 1914 byl poznamenán sarajevským atentátem na následníka rakousko-uherského trůnu Ferdinanda d'Este. Těsně poté začala 1. světová válka. „Zarachotily pušky, zaduněly temné rány z děl, zaúpěli ranění, sténali a chropěli umírající. — válka, moderní válka šla světem“, píše kronikář Müller.

Klidný tok života se změnil. Mužové, bratři, synové odcházeli na vojnu. Činnost se minimalizovala, až v roce 1915 veškerý sokolský život v Metylovicích odumřel.

Zatím na frontách umíraly miliony vojáků. Z narukovavších metylvovských Sokolů padli čtyři a jejich jména jsou: Bílek Štěpán, Petr Josef, Pajurek František a Svoboda Dominik.

Do zajetí na ruské frontě utekli bratři Vachala Josef, Panáč František a Kořený František. Jako legionář padl v Rusku Panáč František, učitel ve Lhotce.

Válka skončila, již za obět padly mnohé naděje životy. Spolkový život se začal oživovat. 16. dubna 1918 se konala v obecním hostinci v místnostech Besedy mimořádná Valná hromada za účasti 48 sester a bratrů. Ta zvolila nové vedení Sokola v čele se starostou Karlem Svobodou, obchodníkem a činnost jednoty se začala pozvolna rozvíjet. Výborová schůze 10. října byla poslední za starého Rakouska.

28. říjen 1918

Jako záchvěv jara, jako tajemný krásný den z neznáma rozletěla se naší vesnici, zpráva, že okovy naší poroby jsou zpřetrhány, že jsme národem svobodným, nikomu na světě nepodaným, jen sobě odpovědným, je psáno v sokolském památníku.

Byla vyhlášena samostatná Republika Československá.

V jednotě bylo osvobození oslaveno slavnostní Valnou hromadou s pestrým programem, proslovy, živými obrazy, recitací vlasteneckých veršů a zpěvem sokolské a národní hymny. Již koncem roku 1918 se odehrál divadelní kus „Lešetínský kovář“ a také s obrovským úspěchem hra „Ondráš a Juráš“.

1919 — 1922

Začátkem roku 1919 na základě nepokojů vyvolaných hnutím bolševickým, byla zřízena z řad sokolstva Branná četa. S výcvikem se započalo ihned a cvičilo se skoro denně. Zbraně a to 4 pušky i s bodly zapůjčila župa Moravskoslezská. Brannou četou bylo cvičně provedeno obsazení Metylovic.

Na Valné hromadě bylo usneseno, uspořádat první šibřinky s rázem „Mezi Valachy“. Tyto byly vykonány v národních krojích a vydařily se v každém ohledu. Začalo cvičení žactva, mužů i žen. Největší odpůrci cvičení žen byli místní klerikálové, kteří nemohli nějak pochopit, že žena může také cvičit a říkali, že je to takové „bohaprázdné vykřívání se a komedie“.

Pozvánka na 2. šibřinky 1920

Méně slavným zjevem tohoto roku byly osobní spory v jednotě, které celý slibně započatý sokolský život skoro úplně udusily. Novými volbami se víceméně spor urovnal. Starostou Sokola byl zvolen Josef Müller.

Po vzoru jiných jednot byly 24. dubna 1919 před farou na návsi slavnostně vysazeny Lípy svobody.

Velký ohlas zaznamenala přednáška o Mistru Janu Husovi. Poté se průvod odebral na Čupek, kde byl zapálen slavnostní oheň. Kronika píše: *O velikosti průvodu učiníme si správný dojem, když si představíme, že začátek průvodu byl již nahoře a konec u Obecního hostince.*

Velká část sokolů se zúčastnila dobrovolných Sokolských odvodů, když maďarští bolševici krátce obsadili část Slovenska a řádná armáda ještě nefungovala. Byla založena při Tělovýchovné jednotě sokolská knihovna.

V tomtéž roce byl ustaven Stavební fond na postavení nové Sokolovny a vybráno od členů výboru k tomuto účelu 850 K.

V roce 1920 již byla činnost Sokola stabilizována. Pro zajímavost, ze 24 různých vyjmenovaných sokolských funkcí jich ženy vykonávaly plných 10. Probíhala pravidelná cvičení, mužů, žen, dorostu a dorostenek, žáků a žáček. Důraz byl kladen i na osvětovou činnost. Na počest narozenin prezidenta T. G. Masaryka šel vesnicí lampionový průvod, hrálo se divadlo. Šibřinky proběhly úspěšně. Návštěva pěkná a finanční výtěžek dobrý. Ráz byl „V pekle“

Členové byli vysláni na župní slet do Michálkovic u Ostravy. V tomto roce se konal v Praze i slavný VII. Slet všesokolský. 7 mužů a 3 ženy převážně v sokolských stejnojmenných si dovezli nezapomenutelné zážitky.

Začátek roku 1921 byl ve znamení Valné hromady a šibřinek. Jejich název je výmluvný. „Co Čech, to muzikant“. Je skutečně na přednáška o T. G. Masarykovi, je podniknuta vycházka na Ondřejník. Bylo zakoupeno 26 cvičebních úborů.

Členové ze zúčastnili okrskového cvičení v Místku a bylo poprvé uspořádáno Veřejné cvičení. Cvičilo se na cvičišti na louce p. Jana Kuhejdy (u školy), který ji bezplatně půjčil pod podmínkou, že sokoli si cvičiště sami upraví. 24. července 1921 se v 15 hodin odebral průvod za zvuků hudby ke cvičišti. Po proslovu starosty TJ Josefa Müllera, započaly cvičit žačky s míčky. Pak žáci — skupinová prostná, dorostenky s kroužky. Muži náradí, ženy prostná, muži prostná a na konec žačky národní tance se zpěvy. Následovala nenucená veselice.

V roce 1922 je ustaveno Stavební družstvo za účelem postavení Sokolovny. Sletu v Opavě se zúčastnilo 24 cvičenců z řad žáček žáků, dorostu žen a mužů.

Pod vedením režiséra Divadla moravskoslezského v Ostravě p. Černého, který byl v Metylovicích na prázdninách se nastudovalo divadelní představení Maryša od bratří Mrštíků. Hrál se v přírodě u Kubalova lesíka. Jeviště postaveno, nastaveny domky z desek a papíru. Kronikář píše: hrálo se s dobrým úspěchem. Jen strašná nepohoda, která trvala až do začátku představení (3 hodiny odpoledne) byla příčinou, že jsme na vstupném vybrali jen tak na krytí režie. Odhodlali jsme se opakovat kus o týden později. Hlediště jsme hlídali ve dne v noci, aby nám někdo nepobral desky. Druhé představení skončilo finančně stejně jako první, ač počasí nám přálo. Morální úspěch, finanční žádný.

Majetek jednoty při početí přestavby Sokolovny v roce 1923

1. V hotovosti	4 800 Kč
2. Pozemek 3 724 m ² a 3 Kč	11 172 Kč
3. Cihel 20 000 a 0,65 Kč.....	13 500 Kč
4. Kámen stavební 50 m ³ a 45 Kč	2 250 Kč
5. Klavír.....	3 000 Kč
6. Knihovna	500 Kč
7. Skříň.....	600 Kč
Celkem.....	41 822 Kč

Milan Hajdušek

POD VLASTNÍM KROVEM

(doslovný přepis z Sokolské kroniky — autor Josef Müller, starosta a kronikář TJ)

Po čem jsme po celou dobu trvání jednoty toužili a o čem jsme snili, stalo se skutkem: máme svůj domov, svou vlastní střechu nad hlavou. Myšlenka zříditi si Sokolovnu nesla se celým životem jednoty jak čarovná nit v pohádce. Již při založení jednoty v roce 1912 zakoupeny z rozprodeje cihly v počtu 1 000 kusů. Myšlenka, která po čas války zapadla, přivedl pisatel (J. Müller) znovu k životu na Valné hromadě 19. ledna 1919 a opět dalším krokem bylo zřízení Stavebního fondu s obnosem 850 Kč. Správcem fondu se stal v lednu 1920 Sylva Bílek. Pak na to ve Valné hromadě 2. dubna 1921 usneseno požádati obec o přiděl místa — u školy — na vystavění Sokolovny. Bylať právě doba, kdy sokolským jednotám byly přidělovány pozemky na zřizování Sokoloven a hřišť. Místo nám poskytnuto nebylo. Vše co se dosud podnikalo, nedávalo kladného výsledku.

V obci byla v době války postavena továrna na zpracování kůže „Antonia“, paní Antonii Bílkovou. Po válce přestalo se v ní pracovat, až konečně ruch pracovní v ní ustál nastalo. Tato budova byla jako stvořena pro Sokolovnu a to ne velkou úpravou. Tato myšlenka ale nenašla obliby mezi členstvem — tvrdili, že se budova k tomu nehodí, že zdi jsou slabé, že úprava bude vyžadovat nejméně 100 000 Kč a ještě nebude k ničemu. Ale přišla pomoc. Na zdejší školu byl přidělen jako správce br. Kuneš Odrščil z obecní školy v Kunčicích pod Ondřejníkem, rodem Hanák. Přistoupil do jednoty a jako dobrý řečník a pracovník ujal se práce. Tomu se myšlenka velice líbila a hned slíbil pomoc. Spolu jsme uvažovali, prohlíželi budovu zvenčí. V lednu 1922 byl ustaven přípravný komitét. Ten pověřil br. Odrščila a br. Müllera, aby prohlédli budovu, po případě o dohodnutí se o koupi továrny. Hned nato 3. února 1922 dostavili jsme se do továrny p. Bílkové, prohlédli celou budovu a zjistili, že zprávy šířené o budově nejsou pravdivé, a že nevelkou úpravou by se z ní pořídila účelná Sokolovna. Na dotaz, zda by ji p. Bílková prodala zač, odpověděla, že budovu prodá za 200 000 Kč, a že nesmí ani haléř chybět. Odešli jsme ve výborovce 3. února 1922 jsme se usnesli, že nejvyšší cena, kterou bychom mohli nabídnout byla 100 000 Kč. Paní Bílkové bylo

někým z výboru sděleno, kterou nejvyšší sumu můžeme podat a následkem toho byl pisateli této kroniky (p. J. Müllerovi) poslán dopis, že od prodeje upouští a to na nátlak svých nezletilých dětí. S koupě tedy pro tuto chvíli sešlo, ale práce, už jednou započata se nesla jiným směrem: počalo se hledat místo na stavbu Sokolovny. Přicházela v úvahu různá místa. U p. Barbory Čupové, v zahradě u p. Jana Bílka, čp. 12 na „Vrchovině“, ale jako nejlepší uznána louka pana Jana Kuhejdy, starosty obce za školu, kde již jednou bylo veřejné cvičení pořádáno. Dne 16. března 1922 došli jsme s bratrem Odrščilem k panu Kuhejdovi. Protože nebyl doma, šli jsme za ním do Obecního hostince a tam byla koupě dojednána a bratr Odrščil hned ze svých peněz dal panu Kuhejdovi 1 000 Kč. Pozemek měří 98 metrů délky a 36 metrů šířky a byl zaplacen ... (?) Kč. Den na to byla svolána výborová schůze, která koupí pozemku vzala na vědomí a Valná hromada svolána na 25. březen koupí definitivně schválila. Pan prodávající si dal do kupní smlouvy, že pozemek nebude prodán, leč místní škole, která tam ovšem zase zřídí hřiště pro školní mládež. Nesmí tedy na pozemku státí soukromá budova. Pozemek tedy byl, bylo nutno sehnati materiál na stavbu. Ve schůzi výboru 5. května 1922 bylo usneseno zavést pracovní povinnost a to 6 hodin týdně pro člena, a za každou neodpracovanou hodinu zaplatit 2 Kč. Na zakoupeném pozemku bylo dostatek cihlářské hlíny, pustili jsme se do dělání cihel. Započali jsme práci sami dva s bratrem Odrščilem. První cihla námi vyrobena, byl neforemný plaskač, všemu, jen ne cihle podobný, protože bláto připravené bylo řídké. Výrobek nestal za podívanou, ale stálo za podívanou na nás dva, jak jsme při té práci vyhlíželi. Jako čuníci od bláta od hlavy až po paty. Ale každý začátek je těžký. Udělali jsme to bláto hustší a pak už to šlo lépe. Přišli ostatní bratři a ze cvičiště se každého večera ozývaly žerty a vtipy pracujících. Virtuosi ve výrobě cihel byli Arnošt Hajdušek a Jan Onderka. Uděláno bylo 30 000 cihel a uloženy pod kůlnu, na kterou dodal dřevo zdarma br. Jan Bílek, rolník z Hrádku a zrobil ji zdarma br. Jan Halata, tesař.

Kamení na stavbu nám dodal zdarma br. Václav Volný, statkář v Palkovicích. Dříví na stavbu jsme dostali za 50 % ceny od Státní správy lesní ve Frýdku, desky nám prodal za poloviční cenu pan Mališ, pílař z Pržna a pan Gründel v Pržně se slevou 100 Kč na každém m³.

Sokolovna — sál s jevištěm

Sokolovna v roce cca 1923 — nejstarší foto

Plány byly zadány architektu Herinkovi z Brodku u Přerova a byly zpracovány dle Sokolovny v Brodce. Náklad rozpočtu na 600 000 Kč a plán měl být prováděn po částech. Napřed sál a jeviště a pak ostatní. Sokolovna měla stát za školou, frontou k cestě. Za tím účelem byla požádána obec a místní školní rada o odprodej zahrady asi 10 metrů širokého, aby byl zjedнан přístup k cestě. Plán ten by přispěl velice k ozdobě obce, ale místní školní rada, ani obec odprodeje nepovolila. A dále župa sokolská moravskoslezská nedoporučila žádost o subvenci na stavbu Sokolovny, odůvodňující velikou výši rozpočtu. Kterýžto rozpočet byl proto tak vysoký podán, aby bylo docíleno co možno nejvyšší podpory. Na výzvu župy poslání od nás dva delegáti, a to bři Kuneš Odstrčil a Lubomír Bílek, aby docílili dohody a podporu župy, leč nepodařilo se se jim to, a mezi župou a jednotou vzniklo rozladění.

Mezi tím se stalo něco, co bratr Odstrčil již dávno očekával. Paní Antonie Bílková poslala mi dopis, v němž psala, že je ochotná budovu prodat, docílí-li aspoň 120 000 Kč kupní ceny. Stálo se tak v měsíci lednu 1923. Na dopis nebylo hned odpovězeno, ale zatím informovali jsme se u různých stavitelů na cenu budovy té, a byly nám sděleny ceny od 60 000 Kč až po prodejní

cenu 120 000 Kč. Vzali jsme jako základní cenu 80 000 Kč, ke které bychom mohli snad něco přidat, bude-li ochotná paní Bílková něco slevit. S koupí jsme nijak nespíchali, protože dle dobrozdání bratra Odstrčila, jsme věděli, že nám koupě neuteče, a kdyby utekla, stavěli bychom za školou. Ale paní Bílková, přišla ke mně do bytu, bydlel jsem tehda v čísle 2 u paní Mužné, a tam mi sdělila, že docílí-li aspoň 100 000 Kč za budovu, že ji ihned prodá. Protože bylo ujednání, že do 100 000 Kč se může postupovat, napsal jsem hned br. Odstrčilovi lístek; byl jsem nemocen, ležel jsem na chřipku; aby ihned svolal výborovou schůzi a tam koupí budovu dojednal. Bratr Odstrčil ihned schůzi svolal, ta proběhla večer v Obecním hostinci. Tam po dlouhém vyjednávání, byla ve čtvrt na jednu v noci koupě s paní Bílkovou dojednána a to za 94 000 Kč. Dostali jsme budovu lacino, a kromě toho předešli jsme místní jednotu Orla, kteří byli připraveni, kdyby se koupě rozbila, koupili by budovu sami. Koupě byla uzavřena, leč ku sepsání kupní smlouvy jsme nemohli přistoupiti, protože správce jmění p. Bílkové, p. JUDr.(?) , musel sjednat souhlas ku prodeji budovy všech věřitelů, kteří měli pohledávky

za paní Bílkovou. V té době zjednali jsme si půjčku u Národní záložny v Místku, protože v pokladně bylo něco přes 25 000 Kč. Ovšem bylo už tu 30 000 hotových vypálených cihel, kamene a dříví. Bylo požádáno u župy o souhlas o schválení koupě, budovy, ale koupě povolena nebyla. Až jednou v sobotu 2. března 1923 dostal jsem vyrozumění z Místku, že věřitelé souhlasí s prodejem a žádal, abychom v pondělí 4. března, uzavřeli kupní smlouvu. V neděli 3. března šel jsem do Moravské Ostravy. Právě bylo sokolské představení a tam v přestávce v loži, když jsem způsobil splácení Sokolovny vyložil a po sdělení, že na budově nemůžeme co ztratit, a že už máme teď kupce na budovu, který nám dává 100 000 Kč, bylo mi dáno župním předsednictvem dáno prohlášení, že budovu smíme zakoupit. Po koupí budovy hned v pondělí se začalo s přípravou budovy. Byl to pan Petr Bílek, který sám začal na budově pracovat. Dr. Tyleček, stavitel ve Sviadnově, nám zdarma udělal plány a dozíral při stavbě a pan rada politické zprávy Jan Procházka, nám dovolil najímání si zedníky a dělníky, kteří dostávali podporu v nezaměstnanosti, takže jsme dělníkům dopláceli jen 5 Kč denně. Tímto skutkem nám velice ulehčil provést tak nákladné dílo. O dva měsíce později již to nešlo.

Na staveništích se ozýval od rána, až dlouho do noci, někdy i přes půlnoc čilý život. Jedny zdi se bouraly a hned stavěly nové, takže vnitřek budovy nabýval každým dnem nové tvárnosti a bylo možno vidět pomalu, jak asi ta Sokolovna bude vyhlížet. V čele toho ruchu byl náš nezapomenutelný bratr Odstrčil, který hlavou, pažemi i penězi všude vypomáhal. Celá kniha by se dala sepsat, co dalo přemýšlení jak laciněji a účelněji postavit, jak jsme stavěli jeviště, jak verandu na níž přispěl bratr Bílek tisícikorunou, jak se mnohý dobrý námět musel probojovat, jak se platilo z prázdné pokladny, jak se konaly sbírky, jak se poslední výplata před otevřením platila z platu bratra Odstrčila, mého platu a mé ženy (Lidmily Müllerové, učitelky). Jak sestry Jindřiška Bílková se sestrou Smutnou sbíraly na zakoupení plyše obnos(?) Kč, jak bratři Hajdušek a Smutný chodili po Palkovicích a Myslíku, Ondačka a Fojtík po Kozlovicích a Měrkovicích, Lubomír Bílek a Sylvestr Bílek po Frenštátě, Palkovský a Šedivý po Hukvaldech, Liberda a Lepík po Sviadnově, Lískovci, Paskově, Hrabově, sestra Gusta Ryšková, Šigutová Marie po Místku, Frýdku, Starém Městě, Pržně, Bašce a sbírali groš po grošu na dokončení díla.

Jak se vyvíjel poměr mezi župou a jednotou? Župa nám povolila sice koupiti budovu, ale nedovolila ji přestavět. My jsme, ale nemohli přestavbu odkládat, jednak se proslychalo, že podpora v nezaměstnanosti brzy bude zrušena. A jednak také proto, že budova měla být přestavěna tak, aby budova na sebe vydělávala. Pracovalo se teda dál, a v květnu, kdy budova již zhruba se dokončovala, požádána župa o dovolení ku otevření budovy. Župa nato vyslala sem komisi, která se skládala ze sестry Svobodové a bratří Wernera a Václavíka. Tato prohlédla budovu, postup práce schválila. Jen benevolenci této komise děkujeme, že nám župa otevření Sokolovny na 1. července povolila.

Práce na Sokolovně, šla kupředu stále rychlejším tempem a tak v sobotu 3. června 1923 byly práce tak dalece hotovy, že se mohla Sokolovna odevzdat veřejnosti.

V sobotu, v předvečer v 8 hodin scházeli se hosté, aby vyslechli hudební akademii, kterou pečlivě připravil s místními hudebníky a sborem bratr František Palkovský, učitel. Před koncertem uvítal hosty poprvé v nové Sokolovně bratr starosta Müller Josef.

V neděli ráno o 5 hodině budili hudebníci svižnými pochody a tanečními kousky obyvatelé Metylovic ze spánku. O deváté hodině, přijížděli již první hosté, a byli to bratři, až z Brusperku. O 10 hodině seřadil se průvod u hostince pana učitele Dvořáčka, žel nedopadl nijak skvěle, šlo nás krojovaných v průvodu všeho všudy jen 76 bratří. Ani z Frýdlantu, ze sousední jednoty, ač přislíbili, nikdo v kroji nepřišel.

O jedenácté hodině dospěl průvod k Sokolovně, kde přišli již a shromáždili se zástupci úřadů a korporaci na terase Sokolovny. Pěvecký sbor Sokola zazíval sborem Rolnickou pod vedením bratra Palkovského. Po přivítání hostů bratrem Kunešem Odstrčilím mluvili zástupci úřadů a korporací. Za obec Metylovice starosta obce pan Kuhejda Jan, za starostenský sbor okresu místeckého bratr Václav Volný, starosta z Palkovic, za okresní hejtmánství pan rada Jan Procházka, za ČOS bratr Josef Hrbáč, za župní cvičitelský sbor bratr J. Václavík, za jednotu Josef Müller, starosta. Pak podán klíček panu radovi Procházkovi, který Sokolovnu otevřel.

Při té příležitosti, jednota věnovala bratrům Odstrčilovi a Müllerovi, dvě krásné plakety umělecké s věnováním. Pak následovala prohlídka Sokolovny a zápis do pamětní knihy, který byl spojen s dobrovolnými dary a sebráno tak 2 300 Kč.

Odpoledne pořádána před Sokolovnou a ve všech místnostech Sokolovny veselice, až do šesté hodiny, kdy na nebi — ač počasí toho dne bylo dost slušné — počaly se hromadit mraky a z těch prvních kapky dopadaly na naše milé hosty, kteří jako včely pod ochranná křídla Sokolovny se slétli. Tím se také stalo, že účast na večerním slavnostním představení Lucerny byla rekordní. Vybralo se na vstupném přes 1 600 Kč. Za takovou sumu jsme protáhli představení až do půl druhé, aby obecenstvo vědělo, zač platilo. Náš milý bratr Kuneš Odstrčil zmořen a vysílen práci na Sokolovně ke konci představení již usnul.

Přestavba Sokolovny trvala od 4. dubna do 1. července 1923, tj. 2 měsíce a 26 dní a vydáno bylo 62 000 Kč, které byly splacené ještě do konce roku. Cihel spotřebováno 30 000 kusů. Někteří rolníci vozili písek zdarma. Bratr Václav Volný dal zdarma kámen, místní hudebníci věnovali svou odměnu za hraní na 1. května. Subvenci

jsme dostali jen málo — 9 000 Kč. Aby sál nezel prázdnotou, koupeny z Prahy ze zemědělského nakladatelství sochy slavných mužů (poprsí): Tyrše, Fügnera, Dr. Masaryka, Husa, Komenského, Čecha, Smetany, Havlíčka, Holara, Palackého. Byly za 1 000 Kč a zaplacený starostou jednoty Josefem Müllerem. Jevišťe zařízení nejmoderněji s kruhovým horizontem, kteréžto zařízení je velice praktické a máme je druží v celé republice. Před námi je měli pouze v Plzni. Nestálo nás mnoho pouze plátno a dřevo, práci dodal zdarma Josef Müller. Osvětlení je acetylenové, není sice praktické, ale musí stačit a vyhovovat. Ozdobné lustry v sále, jakož i celé zařízení acetylenové koupeno z Petřvaldu a instaloval je bratr Hajdušek za bratrskou cenu (půl zdarma).

Bratři a sestry přičiňovali se všemožně, aby dílo bylo dokonáno a to budí jim odměnou nejlepší. Těm, ale kteří málo nebo vůbec nepřiložili ruce k dílu, ať budova ta, je tlačí jako mūra na svědomí.

Odhadnuta cena je (?) Kč, a vězí na ní dluh 106 000 Kč u Národní záložny v Místku.

mh

FINANČNÍ KRIZE JEDNOTY — 1935

Poznámka. Dne 14. března 1935 proběhla klíčová výborová schůze TJ Sokol o splácení exekučně zatíženého dluhu Národní záložně, kdy scházely peníze na termínovanou splátku.

Doslovný zápis ze Sokolské kroniky — autor Miloš Čupa

VYJASNĚNÍ

Naše hospodářská tíseň, v níž vězíme tolik roků, se nikterak nezlepšila. Přes veškerou naši snahu vyplouti z této hroznivé zátopy dluhů, nedařilo se nám. Veškerý pracně sehnáný peněz spolky vždy úroky. Vtírala se mezi nás děsivá psychóza, která se přenášela i na mládež, neboť ve výborovkách a cvičitelských schůzích, ve snaze získat co nejvíce, měřil se každý nový podnik dle možného finančního příjmu, na morální zisky se zapomínalo. Toto počínání přinášelo sebou sobeckou morálku, která by nás vedla neodvratně k mravnímu bankrotu, kdyby krajnost nebezpečí a vyždímána obětavost některých bratrů, neprobudila nás k rozhodnému činu: převzít část zodpovědnosti na sebe a pomoci celku.

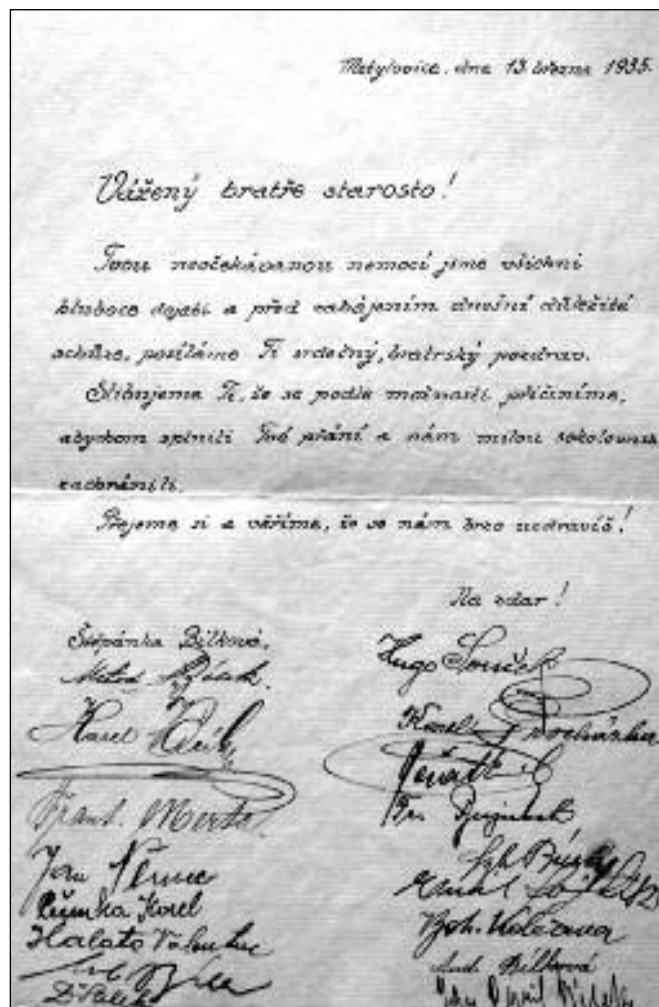
Dne 14. března 1935 sešli se bratři i příznivci Sokola v klubovně, kam byli pozváni též zástupci okrsku a župy k poradě. Byla to šťastná schůzka celých mužů. O tom svědčí i písemný doklad — revers — který všichni podepsali:

My níže podepsáni prohlašujeme závazně a neodvratně, že jsme ochotni tělocvičné jednotě Sokol v Metylovicích půjčiti nebo darovati níže uvedené obnosy.

Merta František, klempíř	půjčuje	3 000 Kč
Bílek Jan, rolník, č. 89	půjčuje	5 000 Kč
Müller Josef, učitel	půjčuje	10 000 Kč
Keller Alois, řezník	půjčuje	2 500 Kč
Onderka Jan, klempíř, č. 234	půjčuje	3 000 Kč
Bílek Cyril, řemenář č. 126	půjčuje	6 000 Kč
Fojtík Emil, hostinský, č. 73	půjčuje	2 000 Kč
Bílek Metoděj, řemenář, č. 233	půjčuje	3 000 Kč
Bílek Lumír, řemenář č. 32	půjčuje	1 000 Kč
Bílek Sylvestr, řemenář, č. 153	daruje	6 000 Kč
Kolčava Bohumil., řídící učitel	daruje	1 000 Kč
Němec Jan, řemenář, č. 144	daruje	2 000 Kč
Židek Robert, zámečník, č. 24	daruje	500 Kč
Hajdušek Vávra, zubní technik	daruje	500 Kč
Veselý Josef, lakýrník	daruje	500 Kč
Celkem takto sebráno		46 000 Kč

Tímto skutkem bylo jisto, že jsme hospodářsky zachráněni. Ředitel místecké spořitelny prohlásil, že od žaloby upouští a schůzka byla skončena. Nutno podotknout, že nebyli všichni přítomni a že mnozí předem slíbili, neb dodatečně slíbili, že na umoření dluhu také dle možnosti přispějí.

mh

Dopis nemocnému J. Müllerovi

ŽALUJME A PLAČME ...

Úmrtí Josefa Müllera, nekrolog Bohumila Čupy.

Poznámka.

Dne 14. března 1935 proběhla klíčová výborová schůze TJ Sokol o splacení exekučně zatíženého dluhu Národní záložně, na kterou starosta Tělocvičné jednoty Josef Müller netrpělivě čekal. Přítomní členové TJ z vlastních prostředků sebrali 46 000 Kč a tím na poslední chvíli odvrátili hrozící exekuci Sokolovny.

To byl nejradostnější výsledek, kterým se nemůže pochlubit téměř žádná z předešlých schůzí.

Na něj také čekal náš nemocný starosta bratr Josef Müller, který krátce před tím onemocněl. Nedočkal se ...! Krátce po skončení schůze zemřel ve své vile „Na Výsypách“

Jak vyjádřit slovy mužnou bolest, jež jako ostrý drát pronikla živá, bijící srdce, při zprávě, že padl v nerovném boji se smrtí náš dobrý vůdce — učitel — umělec, apoštol práce.

Přišel do Metylovic r. 1912. Jeho příchod znamená bohatý přínos, neboť tu pomalu rozvíjí všechny své schopnosti výchovatské, organizační a umělecké. Hasiči našli v něm duchaplného vzdělavatele, obec objektivního kronikáře, pracovníka na poli sociálním i hospodářském.

Byl umělec jakých je málo, neboť co dovedl svými barvičkami, tomu ho nikdo neučil. Byl to talent, tryskající z jeho čisté duše. Tvořil ne z hmotných popudů, nýbrž z potřeby svého uměleckého srdce a jeho cíle nebyly výdělečné.

Jednou, po výborovce doprovázel jsem jej domů. Hovořili jsme o tělocvičné činnosti naší jednoty a bratr Müller se rozhovořil o našem družstvu odbíjené. Poznal jsem, jak se zajímá o mladé cvičící členy a jak ho těší každý sebemenší úspěch na závodech. Bylo to právě krátce po tom, co jsme dobyli mistrovství župy a mistrovství Slezska. Ptal se mne: Pověz mi Miloši, kde na to berete peníze. Přece to musí hodně stát? A když jsem mu odpověděl, že si vše hradíme sami, a že přispíváme i na nezaměstnané bratry, pozval mě k sobě, zabalil několik namalovaných originálů, potřásl mi rukou a povídá: „To prodejte, ať máte na cestu a držte se! Mám z Vás radost“.

Škola měla v něm učitele dobrého. Co je už to stovek duší, které on šlechtil. A krásně se to vzpomíná na učitele, který dovedl jen sametově hladit jak rukou, tak očima. Učil dobrou. Byl si vědom, že všichni lidé konec konců si musí zamilovat dobro a pochopit jej. Musí však mít to dobro před očima. Mladší musí vidět příklad ve starých. Proto nebyl nikdy vzorem opaku.

Nejvíce vděčíme mu ovšem my Sokolové. Nám byl zakladatelem a duchovním vůdcem. Je opravdu obdivuhodná ta jeho drobná i velká práce, již Sokolu věnoval. Ničeho se bez něho nepodniklo. Všude bylo třeba jeho mínění. S bratrem Odstrčilím

Pohřeb J. Müllera — 1935

je autorem myšlenky o zbudování Sokolovny. První lopaty třískly, první naběračky malty byly vyhozeny a tu on — učitel vzdělavatel uvědomuje si velikost místa, které zaujal. Nebojí se! Chápe, že sám musí zůstat tu státi celý, odvážný. Proto, když mnozí ochabli, stal vždy nezlomný, jak mu kázala vůle a cit!

Mučil se všemi problémy naší složité situace. Prožíval celým svým dobrým srdcem všechny naše bolesti. Na jeho ustarané práci bylo vidět, že žije na úkor svých nervů. Ale nikdo se nenadál, že nás tak záhy opustí. Veliký bojovník, jenž spojil svůj osud s osudem naší jednoty, zemřel na bitevním poli, v okamžiku, kdy na našem obzoru se tak pěkně vyjasňovalo. Byl bolestně krásný ten závěr naší vývojové epochy, kterou jsme končili.

Smrt obnažuje, smrt vyjasňuje. A hlubina, v níž cítíme všichni ztrátu toho obětavého srdce — tato hlubina zdá se natolik bezednou, že ani nejlepší lékař — čas — tuto bolestnou ránu nezahojí. Pohřbu zúčastnilo se mnoho obyvatel z širého okolí. Pořadatelem byla naše jednotka. Před Sokolovnou byl mohutný katafalk, na němž byla vystavena rakev v den pohřbu. U ní stála sokolská stráž, po stranách dva pěvecké sbory: Skalický smíšený sbor, jehož byl zesnulý mecenášem a mužský sbor Sokola Metylovice, který zapěl „Boleráz, Boleráz...“

U katafalku bylo křeslo pro rodinu zesnulého. Smuteční hosté z řad školních institucí, za hasiče, obecní zastupitelstvo, za Sokol Metylovice, za Skalický pěvecký sbor a za jeho bývalé žáky přednesli projevy. Všechny vyzněly jako bolest z odchodu někoho, kdo nikomu neublížil, koho musí mít každý rád.

Do krematoria, kde byl zesnulý bratr Josef Müller zpopelněn, vypravili se bratři a sestry dvěma autobusy, aby byli přítomni kremaci. Mužský sbor v sokolských krojích a Skalický smíšený sbor zapěli smuteční sbory. Za sokolskou župu se naposled rozloučil se zesnulým br. A. Zbavitel.

mh

Pohřeb J. Müllera — 1935

SOKOLSKÝ ODBOJ ZA OKUPACE

Po vpádu hitlerovských vojsk do ČSR v březnu 1939 se tvořily po celé republice buňky odboje. Také v Místku vzniklo v roce 1939 sokolské podzemní hnutí „Za vlast“. Vedl je štabní kapitán Rozehnal a po jeho zatčení převzal velení odborný učitel v Místku a vzdělavatel sokolské jednoty z Metylovic bratr Bohumil (Miloš) Čupa.

Po vpádu Německa do Polska splynul odboj „Za vlast“ s vojenskou organizací „Obrana národa“ vedenou z Brna. Byly zakládány tzv. „trojky“, které se řetězovitě rozvíjevaly. Miloš Čupa založil skupiny v Paskově, Palkovicích, Chlebovicích, Sviadnově a v Metylovicích. Celá organizace směřovala k přípravě ozbrojeného povstání. Přípravovaly se zbraně a střelivo, s cílem provádět špionáž a sabotáže. Leč rozsáhlá síť německé Tajné státní policie — gestapa — vždy odhalila nebezpečnou činnost, takže došlo k hromadnému zatýkání. Přesto, že učitel bratr Ivánek z Palkovic, radil Miloši Čupovi, aby uprchl do ciziny, neboť se k tomu naskytla velmi vhodná příležitost, neucínil tak s podotknutím, že zůstane vojákem na rodné hroudě. A tak se stalo, že byl dne 10. dubna 1941 zatčen. K zatčení došlo přímo v naší Sokolovně při cvičení mužů.

Ve vězení v Ostravě byl po několik týdnů krutě týrán, upadal do bezvědomí, ale nevynutili na něm nejmenšího doznání, a když k smrti ztýranému přivedli bezcitní gestapáci jeho přítele z odboje, klekl tento před ním a prosil: „Bratře Miloši, nenech se mučit a přiznej se, vše je prozrazeno“. Miloš se přiznal, ale prozradil pouze sám sebe. Metylovským bratřím z odboje zachránil život. Byl Sokolem na pravém místě a sokolství zasvětil celý svůj mladý život. Umíral v nerovném boji jako statečný Sokol a hrdý Čech.

„Na hrobech našich vykvete nové jaro“, píše v cele smrti své milované mamince. Byl odsouzen k trestu smrti sekerou a dne 10. prosince 1942 popraven.

Po zatčení bratra Miloše Čupy, byla 12. dubna 1941 zastavena činnost Sokola v Metylovicích a sokolský majetek byl zabaven. Ovzduší bylo stále tíživější.

Přišel 8. říjen 1941. Tento den byl nejčernější v dějinách sokolstva. Do rukou gestapa se dostal písemný materiál o spolupráci Jugoslávského sokola s Českou obcí sokolskou. Byl to jasný doklad o sokolském odboji proti okupantům. A tak na rozkaz říšského protektora K. H. Franka nastalo hromadné zatýkání sokolstva. Ani naše metylovská tělocvičná jednota nebyla ušetřena. Je zatčen starosta jednoty bratr Metod Bílek, jeho manželka, učitelka Štěpánka Bílková a staříčský místostarosta TJ Jan Cyril Bílek. Toho pro stáří a nemoc propustili téhož dne. Protisokolské akci neušel ani metylovský rodák, bratr Blažej Onderka, starosta Sokola ve Frýdlantě.

Štěpánka Bílková se vrátila po šestitýdenním věznění v Ostravě ke svým opuštěným dětem 19. listopadu 1941. Blažej Onderka v Osvětimi zahynul a starosta Metod Bílek se vrátil v červnu 1942 z Osvětimi s podlomeným zdravím, zlomen tělesně i duševně. Těžké utrpení na něm nechalo nesmazatelné stopy.

Zatýkání neustává ani v roce 1942. 5. prosince byl zatčen pro ilegální činnost v Komunistické straně, člen Sokola Karel Čupa. Byl vězněn v Ostravě, Osvětimi, Breslau, Glogau, a Sagari. Dne 11. ledna 1945 uprchl do Sovětského svazu a vstoupil do Československé jednotky. Vrátil se až po osvobození.

V průběhu okupace byli mladí lidé nasazováni k těžkým nuceným pracím. Nedodržování pracovní doby bylo považováno za sabotáž a tak se stalo, že gestapo zatklo i bratra Františka Pustku, kterého pak umučili v koncentračním táboře v Osvětimi dne 23. února 1943.

Přesto, že za ukrývání a poskytování pomoci uprchlíkům byly strašné tresty, přece bratr Jan Němec podporoval svého kamaráda legionáře Oborného z Ostravy. Jeho syn byl zastřelen pro sabotáž a otec se ukrýval u známých. Byl však dopaden a po hrozném mučení prozradil všechny, kdož mu pomáhali, tedy i Jana Němce. Ten byl zatčen 16. ledna 1943. Odbyl si svou kalvárii v Ostravě, Osvětimi, Buchenwaldu a v podzemním táboře Dora u Nordhausenu. Jeho obdivuhodně nezlomná vůle mu nedovolila podlehnouti a dopřála mu šťastný návrat ke svým drahým.

Dne 30. června 1943 byl zatčen bratr Vítězslav Bílek, toho času učitel v Bučovicích u Brna. Ani smrt Miloše Čupy jej neodradila, aby se nezapojil do sokolského podzemního hnutí proti okupantům. Tak mu velela jeho sokolská čest. Hustě rozvětvená špiónážní síť, prohnáné a kruté metody surového gestapa a posléze bolestná pravda o zradě v našich řadách umožnila gestapu proniknout do podzemního hnutí. Odboj byl prozrazen, Vítězslav byl odsouzen k smrti. Byl popraven v Breslau 2. listopadu 1944. Je jeden z těch mučedníků, kteří ani při ukrutném týrání nezradili dalších spolubojovníků z odboje. Důkazem toho je i to, že po něm nikdo již na Bučovicku nebyl zatčen.

Začátkem roku 1945, kdy se zdálo, že vítězství spojenců je na dosah, kdy už jsme žili v radostné předtuše uměného slavného a velikého, odehrála se v myslíkovském lomu hrůzostrašná tragédie. Několik chlapců z Palkovic a mezi nimi i bratr Alois Pustka se svým strýcem Janem Svobodou, oba z Metylovic, pozorovali na kopci blížící se frontu. V domnění, že jsou to partyzáni, byli Němci obklíčeni a zatčeni. V nedalekém lomu byli zohaveni a ránou do týlu zastřeleni, dne 4. května, tedy den před osvobozením Metylovic!

5. května 1945 přišla Rudá armáda a osvobodila naši obec. Nedá se vylíčit, jakou radost jsme všichni prožívali, že už konečně je mír, který zacílí naše rány a povzbudí nás k práci v osvobozené vlasti. Sláva všem našim osvoboditelům i těm hrdinným bratrům, kteří nasazovali své životy za svobodu potupené vlasti.

Leč naše radost byla otřesena hroznou zprávou o zatčení bratra Vladimíra Bílka. Nedal se zastrašit smrtí svého rodného bratra Slávka a odhodlaně se zapojil do činnosti odbojové skupiny „Žižka“ v Ostravě. Byl zatčen 20. dubna 1945 pro přechovávání zbraní. Byl odvezen a zastřelen ránou do týla na židovském hřbitově v polském Těšíně. Po exhumaci byl převezen do rodné obce. Sokolský odznak s heslem „Na stráž“ nebyl Mirkovi líbivým heslem, ale závazným slibem, že zůstane na stráži a bude statečně svou zem bránit proti každému vetřelci i s nasazením vlastního života. Před touto vznešenou myšlenkou musely ustoupit nejdražší perly slzy matčiných očí, které ještě neoschly nad ztrátou již jednoho syna.

Touto poslední ztrátou se uzavírá šestileté utrpení naší sokolské jednoty a nastává nová, doba lepších společenských řádů.

(dle zápisů kronikářky Štěpánky Bílkové v Sokolské kronice upravil a doplnil Milan Hajdušek)

Alois Pustka

Blažej Onderka

František Pustka

Mirek Bílek

Bohumil Čupa

Vítězslav Bílek

BOHUMIL ČUPA — ŽIVOT A SMRT HRDINY

(nar. 5. 2. 1909 v Metylovicích, popraven v Breslau – Wrocław 10. 12. 1942)

Právě v těchto dnech tomu bylo 70 let, co byl v Breslau — Wrocławu popraven metylvovský rodák, antifašista a nadšený sokol a vlastenec Bohumil Čupa. Učitel, mozek a hybná páka veškerého dění v Sokole Metylovic v předválečném období. Nahlédneme aspoň několika věťmi do jeho života, naplněného neobyčejně bohatou činností.

Miloš, jak se mu zdobně říkalo, v útlém věku ztratil svého otce, jenž zemřel na následky nemoci z I. světové války. Za největších obětí maminky vystudoval na učitelském ústavu v Opavě, kde maturoval. Jeho prvním působištěm byla obecná škola v Bystřici nad Olší a odtud byl povolán k vojenské službě. Odveden byl v roce 1929, kdy nastoupil ke 3. divizi, absolvoval školu důstojníků v záloze. Na vojně dosáhl hodnosti poručíka.

Po jejím absolvování učil krátce ve Stříteži, odkud přešel na obecnou školu v Místku. Nejdříve na obecné smíšené škole, po odborné zkoušce na chlapecké měšťanské škole. Jeho žák vzpomínal: „Kantor Čupa byl mezi svými žáky velice oblíbený. Po zvonění na hodinu jsme seděli v lavicích a čekali na učitele, který šel po chodbě a na housle hrál písničku, kterou jsme si pak společně zazpívali na začátku i na konci hodiny. Organizoval také různá sportovní klání mezi třídami. A nejen sportovní. Soutěžilo se v počtech, diktátu, přednesu básně a čtení. Vítěz dostal například balík ořechů.“ Jeho bývalí žáci se scházeli každým rokem. Ještě v říjnu 2002 se jich sešlo sedm.

Ve třicátých letech se stal i členem obecního zastupitelstva v Metylovicích. Tehdy podal návrh na stavbu sociálního domu. Hluboké sociální citění zdědil po své mamince. Měla malý obchod vedle Čihadla a pro potřebné se doslova rozdávala. Snad ještě dnes žijí občané, kteří na „tětku Barku“ s láskou vzpomínají.

Miloš byl přímo stravován nadšením pro práci v Sokole. Škála jeho činnosti byla nesmírně rozsáhlá. Stal se duší všeho, co se v místním Sokole dělo. Od svého prvního dne, co nastoupil učitelské místo, se vrhl ve volném čase na společensky prospěšnou činnost. Tato činnost svou bohatostí, ideovostí, zárovňou šíří a nápaditostí je dodnes u lidí sotva dvacetiletých ojedinělá. Téměř denně docházel do maličké tělocvičny, docházel mezi cvičence všech věkových kategorií, cvičil, povzbuzoval, dával pokyny i záchranu, a rozdával na všechny strany důvěru a optimismus. Nejvíce se věnoval žactvu a dorostu. Po cvičení žáků následovala vždy veselá vyprávění na které, se všichni těšili.

Nejen založil a vedl ochotnický divadelní kroužek, ale dbal i o to, aby byl výběr her kvalitní. Jeho Janošík, ale i Radúz a Mahulena jsou nezapomenutelnými.

Napsal pásmo o řemenářství a zvycích v Metylovicích v krajovém nářečí. V Sokolovně ho tehdy hráli zdejší řemenáři. Vysílal ho i Československý rozhlas Ostrava. Bohužel záznam se nezachoval. V Metylovicích o něm nikdo nic neví. Není ani v archivu ostravského rozhlasu, neboť ten byl koncem války bombardován a shořel.

Připravoval nedělní výlety, různé akademie a v neposlední řadě šinbřinky. Na jaře organizoval přespolní běhy kolem Čupku, v zimě lyžařské sjezdy z vrcholu Čupku dolů do „Kotosek“.

Stál také za přípravou hospodářské výstavy, která upozornila na práci metylvovských řemeslníků.

Jako redaktor časopisu Sokol Metylovic zachytil bohatou činnost organizace.

Byl členem skalického v té době vynikajícího pěveckého sboru, který tenkrát zkoušel 1× týdně v Místku. Založil i v metylvovickém Sokole šestnáctičlenný pěvecký sbor. Píseň byla všude a při každé činnosti jeho bratrem. Nezapomenutelnými zůstaly v srdcích pamětníků jánošíkovské písně, které jeho sbor zazpíval. Jaké to bylo překvapení, když své posluchače překvapil čtyřhlasovou úpravou zbojnické písně „Hej pijů, chlapi pijů v kamenej pivnici“, že to nebyla práce ledajaká, svědčí, že byl pozván k natočení této písně do ostravského rozhlasu.

Zajímal se o lidový folklor. Sestavil pásmo o lidových zvycích a obyčejích v „laštíně“, které taktéž bylo provedeno v ostravském rozhlase. To vše stačil jediný mladý člověk ve svém mimopracovním volnu bez nejmenšího nároku na odměnu. Nic z toho co dělal, nemělo ani nádech osobního egoismu. Celá jeho činnost mířila k prospěchu celoveřejnému.

Byl i dovedný malíř a uměl složit vhodný a vtipný verš. Rád a dobře fotografoval.

Ihned po návratu z učitelského ústavu založil u nás Miloš kroužek odbíjené a stal se kapitánem šesti mladých sportovců. Hoši neměli míč, neměli peníze. Překážky? Ty jsou přece k tomu, aby nás zocelily. Míč zhotovil tehdy šestnáctiletý Jindra Liberda, mezi dva kůly natáhli motouz a hrálo se.

Kroniku kroužku odbíjené založil a psal Miloš Čupa, který do kroniky napsal vše vypovídající vlastní verš: „Hoši, svazek pevný tvoříme. Je z lýka. Budeme pevně vždy na stráž stát, by na každém místě jsme byli celí, by křemenem, jsme mohli sebe zvát“.

Ti hoši z křemene pod vedením Miloše Čupy, tito chlapi se již v roce 1932 stali mistry Slezska v Orlové a v letech 1932, 1933 a 1934 se stali 3× po sobě mistry Moravsko-slezské sokolské župy. Dovedli a uměli tehdy porazit nejsilnější družstva kraje, Ostravu, Opavu, Místek a další, a to je ten nejmateratelnější důkaz umění jejich kapitána. Vést je správně po stránce odborné, ale umět utvořit z nich hlavně partu a to bylo Milošovo výsostné umění. Byl upřímný a otevřený, neznal rozpor mezi slovem a činem.

„On byl skutečně náš vychovatel, náš táta. Nikomu nedovedl nic vyčítat, ale poučoval vždy s úsměvem“ říkal o něm jeho spoluhráč Vávra Hajdušek.

Jindra Liberda, další spoluhráč, poznamenal: „Miloš, to byla osobnost. Nikdy nedělal nic pro sebe, ale pro všechny a na sebe zapomínal.“

Božetěch Bílek dodal: „Postojem k člověku a společnosti byl Miloš humanista, srdcem hrdina. Člověk z jedinečných tohoto světa“.

Ze sokolské kroniky, kde psal v roce 1933 o výhledu volejbalového družstva vybírá: „Jaký bude letošní rok? To je otázka každého nelhostejného. Je třeba umět bojovat, ale lidsky. Je třeba družnosti k ulehčení těžké doby. Tomu se budou učit i příští generace v ušlechtilé hře. Hráť tak, aby vítěz i poražený měl požitek ze hry. Kdo dovede z lásky hrát, dovede i z lásky pracovat a o to nám jde.“ Spolu se svým bratrem Vojtěchem byli snad nejznámější volejbaloví hráči od Opavy až po Vsetín.

Je nutno však podotknout, že vše to, co se o Miloši Čupovi a jeho činnosti v těchto předválečných letech napsalo, byla sotva polovina jeho dobrovolné práce pro společnost, zejména pro mládež.

Za mobilizace působil ve funkci velitele kulometné rot, hodnocen jako energický a iniciativní, veselý a otevřený povahy.

Přišla okupace! Národ strnul. Někteří hledali bezpečné zátíší, jiní byli na čas otupělí, ale byli i jedinci, kteří upadli do nejdopornější mravní stoupy — kolaborovali s německými fašisty. Nicméně v drtivé většině se v tak vypjaté době prohlubuje morální svědomí jedinců i celých skupin, silné zdroje národní sounáležitosti a národní důstojnosti se derou na povrch a nejeden příslušník této země, připomínaje si sokolské ideály, povyšuje opět svobodu jedince a svobodu národa na nejvyšší mravní zákon lidské společnosti, lidského ducha.

Také Miloš Čupa věděl hned, kde je jeho místo. Od března roku 1939 vedl odbojovou skupinu „Za vlast“, založenou Sokolem v Místku. Začlenil se do odbojového hnutí „Obrana národa“, kde mu po zatčení kpt. Karla Rozehnal byla svěřena funkce okresního velitele v tehdejší okres Místek. Síť této or-

Miloš Čupa vede mladé Sokoly — Místek

ganizace byla rozvětvena po celém Pobeskydí. Organizoval územní členění okresu Místek a vytvořil nové obvody v Místku, Frýdlantě, Paskově, Sviadnově, Chlebovicích, Palkovicích, Brušperku, Hukvaldech a Metylovicích. Zde s ním spolupracovali Metod Bílek, řemenář a starosta TJ Sokol; František Merta, klem-pír; Vavřín Bílek, vulkanisér; Vavřín Hajdušek, zubní technik a Antonín Vašek, dělník.

Činnost byla však prozrazena a na jaře 9. dubna 1941 byl Miloš při sokolském cvičení zatčen gestapem přímo při sokolském cvičení v metylovské Sokolovně a vězněn v Ostravě, Olomouci a pak v slezské Wroclawi. Přes neustále výsledky, krutá a trýznivá mučení nikoho neprozradil. Věděl, že bude odsouzen k smrti a přesto povzbuzoval ostatní milým slovem nebo aspoň laskavým pohledem.

Ve wrocławském vězení se s ním setkal ve vězeňské kuchyni František Kudělka z Frýdlantu (pozdější kronikář Metylovic), který byl odsouzen na deset let. Pracoval ve věznici jako údržbář. Když se zeptal, co tam dělá, Miloš mu odpověděl: „Dva životy by mi nestačily na paragrafy, co mně nasadili na odbojovou činnost.“

V polovině září roku 1942 byl německým Lidovým soudem — Volksgesichtem odsouzen k smrti pro neoprávněné přechovávání zbraní a za přípravu velezrady. Velezrady? Na kom? Na německých fašistech, na vrahách českých lidí!

Těsně před popravou, 10. prosince 1942 ho navštívila sestra Anežka s bratrem Vojtěchem. Dozorci lživě naznačovali možnost propuštění. Sourozenci se vraceli domů plni nadějí, o kterou se chtěli podělit i s maminkou, která v té době již pochovala své 3 syny. O to tvrději pak dolehla na rodinu jeho poprava.

Miloš byl hned 10. prosince 1942 po odchodu své sestry a bratra, spolu s dalšími pěti vězni odveden do popravčí kobky. Neměl to štěstí, aby se nějak dostal k tužce a papíru a rozdělil se s drahými o svou statečnost. V kobce na předtištěném formuláři, na vězeňském dopise malého formátu, napsal svůj poslední dopis mamince a pár slov sestře a bratrovi.

Tomu několik posledních řádků nadepsal — „už spěchám“.

Své sestře v záhlaví dopisu napsal — *nauč své chlapce „Proč bychom se netěšili“*.

Poslední řádky mamince začínají větou:

Moje nejdražší maminko!

V tuto hodinu, kdy smrt mě již přijala, chtěl bych vykřiknout do celého světa všem synům: „pospěšte si splatit dluh své mamičky, dokud je čas!“

Odpusťte mi, já více nemohu, můj život již k tomu nestačí. Jen rád bych zmírnil Vaši bolest — Váš život byl jedna velká bolest, ale neklesla jste pod tíhou a takovou Váš dosud vidím: „hrdou, pevnou a nesmírně silnou“ a to mně dodává klidu a plní mé nitro také hrdostí. Sbohem, maminko, odcházím z tohoto světa bez viny. Na našich hrobech vykvete nové jaro. Přeji Vám v něm hodně života a radosti z vnuků, vnuček a dětí.

Lidstvo zbloudilo — snad dnešek dovede si vážit víc života, svého bližního i Boha. Mám Vás, maminko, úžasně rád, moje láska nechť Vás hřeje se sluníčkem, které vzejde, až já tady nebudu. Budu neustále myslet na Vás, na krásnou vlast, na všechny drahé u Vás, jejich slasti, smích i zármutek. Budu stále, milá maminko u Vás, i ve Vašich myšlenkách.

Všechny ty činy, ta jména, vztahy, hlavně ty vztahy a víra, že budoucí dny přinesou vzkříšení novému, lepšímu, krásnějšímu, příštímu světu, což vyjadřuje melodie, která se chvěje v naší společné kobce u gilotiny v posledních minutách našeho života a kterou vyjadřují slova: „Kde domov můj!“ Berou nám život, ať žije lepší život.

Váš Miloš

Kolik je v těch řádcích posledního dopisu mravní síly, bezmezného hrdinství a nezlomnosti lidského ducha.

A pak, nezlomlen, řídil poslední pěvecký sbor svého života; sbor šesti odsouzců, kterým notuje píseň „Kde domov můj“. Ani v nejtěžších chvílích, posledních chvílích svého života, nepoklesl na mysl. Tak žil, bojoval a zemřel Miloš Čupa z Metylovic — bohatýr a hrdina.

Ve čtvrtek 10. prosince 1942 v půl sedmé večer, skončil jeho život, moravského mládence z Beskyd a československého vlastence pod gilotinou na popravišti německé věznice na Klečkovské ulici v polské Wroclawi. Čest jeho památce!

Miloš Čupa — Vyhláška o popravě

K uctění jeho památky uspořádala Tělocvičná jednota Sokol v Metylovicích po osvobození v roce 1945 důstojnou tryznu, k níž byl sestaven upomínkový list s jeho fotografií.

Bohumil Čupa byl vyznamenán Československým válečným křížem „1939 In memoriam“.

Jako trvalou vzpomínku na Miloše Čupu a jeho kamaráda a spoluhráče Mirka Bílka se pořádá v Metylovicích od léta 1946 každoročně „Memoriál Miloše Čupy a Mirka Bílka“ v odbíjené. Slavnostní projev na zahájení 1. ročníku, měl prof. Božetěch Bílek, bratr Mirka Bílka a konal za účasti nedávných spoluhráčů Miloše Čupy — bratra Vojtěcha Čupy, Vavřína Hajduška, Božetěcha Bílka a Václava Němce. V průběhu dne se objevil i Fela Halata.

Koncem 80. let sice na několik let turnaj zanikl, ale devadesátých letech obnovil pořádání tohoto memoriálu Lumír Hajdušek, syn Vávry Hajduška, Milošova spoluhráče z odbíjené.

Letos se konal již 58. ročník jednoho z nejstarších volejbalových turnajů v republice.

Úsilím přátel byla v roce 1987 odhalena na Sokolovně pamětní deska s reliéfem Bohumila Čupy od akademického sochaře Lantzman z Brna.

Milan Hajdušek

Pamětní deska Miloše Čupy na Sokolovně

1959 — ZÁŘNÝ ROK DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ

Dne 12. února 1959 slavila naše obec svůj kulturní svátek. Dramatický kroužek Miloše Čupy při TJ Sokol sehrál poprvé v historii naší obce operu. Bylo to dílo Viléma Blodka „V studni“.

S návrhem sehrát tuto operu přišel Jenda Bílek.

Tuto jednoaktovou operu nacvičili — režie: Jan Bílek a Jaroslav Ščerba; zpěvy: Otakar Bílek; orchestr: František Tajchman; výprava Jan Bílek (od Antonie), Jaroslav Ščerba a Karel Kozuch; osvětlení: Břetislav Koval.

Nacvičení této opery trvalo deset měsíců.

Obsazení rolí v opeře bylo z místních lidí. Sólové party zpívali:

Lidunka: Dagmar Němcová, roz. Koubková, učitelka

Veruna: Štěpánka Bílková, učitelka ve výslužbě

Vojtěch: Josef Bílek /od Polky/ nadporučík SNB

Janek: Jan Bílek /od Antonie/ dělník

Celkem účinkovalo 27 hudebníků a 48 zpěváků.

Orchestr tvořili převážně metylovští hudebníci; jen na flétnu, hoboj, čelo a violu hráli hudebníci z okolních vesnic.

Ve sboru zpívali metylovští zpěváci: Miládka Bílková, Jirka Bialý, Ondřej Bialý, Staňa Němec, Láda Němec, Ota Pečinka, Vilma Kožušníková, Mirka Rymlová, Steva Večeřová, Olek Ševčík,

Vláda Foldynová, Anča Bílková, Miluška Mertová, Bláža Večeřová, Iva Foldynová, Slávka Foldynová, Anička Šigutová a Slávek Ščerba

Noty byly zapůjčeny z Dilie v Praze. Kroje jsme si vypůjčili v Těšínském divadle. U metylovského obecenstva bylo pro tuto akci nesmírné pochopení. Někteří

Dagmar Němcová

z našich občanů po každé zkoušce v noci zdarma svým autem rozváželi cizí hudebníky do jejich domovů. Neúnnavným a obětavým našim příznivcem byl pan František Foldyna.

Na zkoušky jsme všichni — sólisté i sbor — chodili s velkým nadšením a z každé zkoušky jsme odcházeli domů plni těch krásných tónů Blodkovy opery. Byli jsme naprosto přesvědčeni, že když dááme do provedení opery svoji lásku, svoje celé srdce, že tato akce nemůže vyznít na prázdno, že se musí setkat se zdarem!

A opravdu. Sýčkování a pomlouvačná kampaň některých, která nás provázela po celou dobu nacvičování, v nejmenším nevyšla. Dobrá věc se podařila.

Všichni účinkující ovládali své role tak dokonale, že nápovědná budka byla před provedením opery odstraněna a hrálo se úplně bez nápovědy.

Jednoduše a prostě — byla to nádhera. Provedením opery „V studni“, se divadelní činnost naší tělocvičné jednoty dostala na vrchol.

Opera byla v Metylovicích hrána 3x a pokaždé byl sál naplněn do posledního místečka. Před operou — jako na vyplnění celovečerního programu sehráli ochotníci tétož spolku jednoaktovku Jana Nerudy „Prodaná láska“

Tato opera překročila rámec naší obce. Byli se na ní podívat zástupci okresní kulturní komise, kteří se vyjádřili více než pochvalně a poskytli finanční kompenzaci ve výši 700 Kč. Také zástupci Krajského výboru a ostravského rozhlasu nešetřili pochvalami. Ostravská rozhlasová stanice již před premiérou vysílala relaci natočenou s organizátory této opery. Toto byla akce, jaká dosud neměla obdoby v historii naší obce a jaká snad dlouho zase se neukáže na našem sokolském jevišti.

Toto však nebyl jediný úspěch našich ochotníků v tomto roce.

4. července se odehrála divadelní hra „Babička je formát“

V říjnu sehrál tento dramatický kroužek drama Aloise Jiráska „Otec“

Na vánoce 1959 pak ještě sehráli ochotníci operetu Karla Hašlera „Perly panny Serafinky“. Zde opět účinkoval sbor z opery a hudba Osvětové besedy, kterou vedl František Tajchman. Kulisy byly zakoupeny ve Slezské tvorbě v Místku za částku 4 275 Kč.

Obě hry byly sehrány také v sousední Lhotce s plným úspěchem.

(ze zápisů Sokolské a Obecní kroniky sestavil Milan Hajdušek)

V studni — 1959

SOKOLKY A SOKOLI VZPOMÍNÁJÍ...

Na podzim roku 2012 navštívila paní Marie Bartková, několik bývalých členek a členů místního Sokola a požádala je o krátké povzpomínání na mladá léta strávená v sokolské jednotě.

EVA KELLEROVÁ, rozená Závodná

„Když Sokol slaví sté výročí, znamená to, že musel být založen v roce 1912. Tehdy bylo tatínkovi deset let. Jen o pár roků později už byl náčelníkem. Náčelnicí byla i jeho sestra Teruša. Tatínek vyprávěl, jak v Sokole hrávali divadlo. On sám byl rozený komediant. Často vzpomínal na roli Francka v Mrštíkově Maryši. Když měl dobrou náladu, tak nám ji doma recitoval.

Stále si pamatuji, jak vypadala původní Sokolovna. Vlevo šenkovna, vpravo tělocvična, uprostřed sál s jevištěm. Krásnou oponu namaloval pan učitel Müller. Uprostřed stál bělouš, na něm seděla žena v říze, která symbolizovala Vlast. Modelem prý byla Šárka Bílková. Nevím, zda opona ještě existuje.

Eva Kellarová

Starostou Sokola byl pan Metod Bílek, řemenář na dolním konci. Jeho manželka, paní Štěpánka Bílková, byla vzdělavatelka. Dalším vzdělavatelem byl Miloš Čupa. Sestřenicí Milada Bílková, sestra Slávka a Mirka, kteří byli pro odbojovou činnost za války popraveni, se rovněž v Sokole velmi angažovala. Cvičila žáčky, dorostenky i ženy. Stalo se, že chtěla něco nacvičovat a chyběla jedna dorostenka. Já jsem ještě neměla dorostenecký věk, a tak Milada přišla k nám a prosila maminku, aby mi dovolila cvičit s dorostenkami. A protože jejich cvičení bývalo večer, zaručila se, že na mne dá pozor a vždy mě přivede až domů. Cvičila s námi např. Jarka a Věrka od Metoda Bílka, Zdenka Kovalová a její sestra Vilma, Lidka od Poldy Čupy nebo Heřma Čupová.

Mirek Bílek zase organizoval pořádání akademií, kterých bylo opravdu hodně. Bylo mi asi čtrnáct let, když se slavilo nějaké výročí Bedřicha Smetany. Mirek mě pověřil přednesem básničky a chtěl, abych vystoupila v národním kroji. Vypůjčila jsem si ho ve Frýdlantě v klášteře. Muselo to být na jaře, protože jsem měla při vystoupení v ruce kytičku sněženek.

Nesmím zapomenout na veřejná cvičení. Ta se pořádala každý rok. Nacvičila se proస్తná a za doprovodu Tajchmanovy kapely vystoupilo žactvo, dorost, muži i ženy. Cvičilo se na hřišti před Sokolovnou nebo za školou. Taký bývala okresní veřejná cvičení. Pamatuji si na jedno v Žabni. Zúčastnily se ho Jednoty z celého okresu. Po materiální stránce se o nás starali žabensští sedláci. Obědvali jsme u nich na statku.

Sokoli pořádali také šinbřinky. A ty mívaly úroveň! Pamatuji si ráz „Z pohádky do pohádky“ (1950). Bylo nás tam v převlečení za pohádkové bytosti plno. Já jsem tehdy v úboru černokněžníka celý pořad provázela slovem. A ještě na jeden krásný ráz si vzpomínám. Jmenoval se „Na růžích ustláno“ (1938). To jsem byla ještě v dorosteneckém věku. Stoly v sále byly od sebe odděleny mřížovím, které bylo ozdobeno růžičkami z krepového papíru. Do výroby květů se zapojily všechny členky.

A jak se v té době zajišťoval bufet? Po vesnici chodily dvojice a každý jim na papír napsal, čím je ochotný přispět. Někdo dal peníze, jiný vejce, máslo nebo tvaroh, další slíbili, že upečou moučník. K nám přišel Jenda od Antonie s Vojtou Čupou a maminka tam napsala — srnčí hřbet.

Ted' se mi vybavily ještě jedny šinbřinky. To už bylo po válce. Nevím, jak se jmenovaly, ale tančila se tam Česká, Moravská a Slezská beseda. Vše nacvičila Štěpánka Bílková. První dvě jsme tančili my mladí. A docela se nám to povedlo. Ale pak přišla na řadu Slezská beseda. A v té vystoupilo šest žen starší generace. Má maminka byla mezi nimi. Kroje jim paní učitelka vypůjčila z Těšínského divadla. Tančily s takovou vervou, že něco podobného Metylovice ještě nezažily. Měly kolosální úspěch, my jsme se v tu chvíli mohli s Českou i Moravskou besedou schovat. Dodnes si ty písničky pamatuji.

Ráda bych uvedla drobnou vzpomínku na Miloše Čupu, kterého Němci popravili. V metylovské škole se konala výstava fotografií. Fúru fotek tam měl i Miloš. Na jednu si pamatuji dodnes. Skrze tmavý mrak svítilo slunce a svými paprsky olemovalo jeho okraj. Nápis pod obrázkem zněl: „I ten nejtmaší mrak má světlý okraj.“ Miloš byl také spoluorganizátorem zdařilého výletu na Smrk.

Zúčastnila jsem se prvního poválečného sletu (1948). To bylo úžasné nadšení, když po šesti letech přišla svoboda a sokolská myšlenka znovu ožila. Jeli jsme do Prahy v dobytčácích. Byly špinavé, protože v tom předtím vozili uhlí. Když jsme z nich v Praze vylezli, vypadali jsme jako mouřeníní. Lidé nás nadšeně vítali. I když jsme dlouho stáli na seřadišti, což bylo únavné, dobře jsme to snášeli. Byli jsme mladí, plní ideálů. Na Strahově bylo tehdy ohromné množství cvičenců, všechno bylo přesně nacvičeno.

Ještě se musím vrátit k divadlu. Domnívám se, že Sokoli silně ovlivnili kulturní život v obci. Duší spolku byli v mém dorosteneckém věku Jenda Bílek od Antonie, Otík Bílek a Válek Němec. A také Štěpánka Bílková. Válek byl výborný herec. Měl veliké nadání. Každou postavu zobrazil takovým svérázným způsobem. Lidé ho měli na jevišti ohromně rádi. Nebo takový Janek z Hrodku, kterému nebylo zatěžko vracet se večer po zkoušce až na Hrodek. Při operetách zase uplatnili své nádherné hlasy Milada Babincová a Pepík Bílek.

Zřejmě prvním představením, které Sokoli sehráli po svém založení, byla Lucerna. Po padesáti letech se k Jiráskovu dílu vrátili. Bydleli jsme už tehdy s manželem v Místku a tam za mnou přijeli Jenda od Antonie s Válem. Přemluvili mne, abych zahrála v představení kněžnu. Pikantní na tom bylo, že hrál i můj tatínek a v roli poddaného mi klečel u nohou. Diváci z Metylovic se velice bavili pohledem na otce, který vzdával hold své dceři. Haničku hrála Anička Šigutová od ševce vedle Sokolovny, mlynáře Oldra Ševčík. Pan Bílý vystoupil v roli správce panství. Broňu Závodného si pamatuji jako učitele Zajíčka. Janek z Hrodku a pan řídící Šcerba pobavili obecnstvo jako vodníci. Žáčky v bílých košíkách, které jim ušily maminky, tančily víly. Scénu s nimi nacvičila paní Štěpánka Bílková. Pan Lojza Němec nás všechny nalíčil, pan Kozuch namaloval kulisy.“

LUDMILA „DUŠKA“ MIHALIAKOVÁ, rozená Závodná

„Měla jsem asi pět roků, když jsem začala chodit do Sokola. Dolů z Čupku jsem to zvládla za dvě minuty. Tehdy mne nohy nebolely. Kdo nás cvičil, už si přesně nepamatuji. Asi to byla Milada Bílková. Vzpomínám si na Štěpánku Bílkovou, která nacvičovala hlavně tanečky a scénky na šinbřinky. A taky jsme u ní doma pekli cukroví pro nějaké vystoupení. Velmi se zasloužila o kulturní dění v Sokole. Nacvičovala taneční vystoupení a myslím, že s námi i zpívala. Paní učitelka Müllerová byla jistě taky činná, ale to už si nepamatuji. Rovněž si nepamatuji na pana učitele Müllera.

Ludmila Mihaliaková

Vybavuji si, že v Čupku stála sokolská chata. Nemůžeme ji samozřejmě srovnávat s chatami dnes. Čtyři kůly v zemi spojovaly desky z kulatiny. Nevím to, už samozřejmě přesně, byla jsem tehdy děcko. Stála v místech, kde se šlo po hřebenu do Hodoňovic k Šolinovému mlýnu.

Ráda vzpomínám, jak se v Sokole hrálo divadlo. Jednou jsem šla dorostenkám na vystoupení šaty. Podobaly se krinolinám. Když si v Sokole všiml, že mám ke cvičení vztah, poslali mne do cvičitelského kursu v Místku. Výcvikem jsme procházeli v tělocvičně tamního gymnázia. Kruhy, to ještě šlo. Horší byla bradla. Nohy jsem měla samou modřinu. Na závěr mi dali certifikát cvičitele.

Šibřinky bývaly opravdu pěkné. Tančilo se, bylo veselo. Pod starou tělocvičnou byla místnost, jakoby sklep. Říkalo se jí peklo. Tam se prodával bufet.

V roce 1948 jsem cvičila žáčky na slet. Byly mezi nimi Iva Foldynová, Pavla Mertová nebo Alenka Beččáková.

Žaček bylo hodně, snad kolem třiceti. Ve staré tělocvičně mnoho místa nebylo. Zeptala jsem se našich, jestli bychom nemohli cvičit u nás doma. Tatínek měl starý gramofon, sehnali jsme si desku s hudbou pro nácvik a nacvičovali jsme na Čupku v sále. Dětem se to velice líbilo. Někdy jsme cvičení zakončili táborákem v „lomisku“ a žáčky pak přespaly v pokojících.

Na XI. sletu ve čtyřicátém osmém, jsme pochodovali v průvodu a skandovali: „Bez Beneše, bez Hany, nejsou žádné Hradčany“. Takových hesel bylo více. Musím připomenout, že naše rodina byla zastoupena už na X. sletu v roce 1938. Cvičila tam má sestra Zdenka.“

MOJMÍR BÍLEK — „Ze Žukova“:

„Jsem nejstarší žijící člen Sokola v Metylovicích. Začal jsem tam chodit, když mi bylo šest let. To bylo v roce 1935. Vzdělavatele tehdy dělal učitel Miloš Čupa. Nejdřív nás cvičil brácha Vlastin, později Frantík. Vzpomínám si na tryznu, kterou jsme měli v Sokolovně na podiu, když zemřel Masaryk, jak tam stál Jan Němec, legionář.

V roce 1935 nebo 1936 byl náš sokolský volejbalový oddíl mistrem Moravskoslezské župy sokolské. Volejbal tehdy hráli Miloš Čupa, Vojta Čupa, Božek Bílek, Zdena Bílek, Vlastin Bílek, Jindřich Liberda. Ten šel také balony. Na veřejném cvičení jsme cvičili před Sokolovnou nebo za školou, kde to bylo větší. Vystupovali jsme na veřejných cvičeních v Palkovicích, ve Frýdlantě, ve Staříči, ve Skalici, ve Starém Městě. Když bylo veřejné cvičení u nás, oni zase přišli k nám. Na veřejná cvičení jsme do okolí jezdili na žebříňácích.

Miloš Čupa byl výborný. Jeho maminka měla obchod a tak vždycky přinesl do cvičení bonbony. Ale ne, že by nám každému dal. Museli jsme si sáhnout do jeho kapsy sami. Někdo si vzal moc, jiný jen jeden nebo dva. On podle toho poznával povahu těch dětí. Němci ho sebrali přímo v Sokolovně.

V roce 1948 jsem cvičil na sokolském sletě v Praze. Tehdy už byl na Hradě Gottwald, a jak šel průvod Prahou tak jsme volali: „My nechceme Beneše v zahradě, ale na Hradě.“ A potom v létě komuniste vyměnili celý sokolský výbor, dosadili tam své lidi a sloučili všechno pod ČSTV. Ale my jsme se pořád cítili Sokoly.

Paní učitelka Bílková nás učila tancovat. Naučila nás valčík, polku, tango, Českou i Moravskou besedu.

Velmi dobře cvičil Břeťa Koval, však také dělal náčelníka, po něm jsem to převzal já. Nějakou dobu jsem dělal i okresního náčelníka. Vzpomínám si, jak cvičila Duška, Pavla Mertová, Iva Foldynová, ty všechny jsem cvičil. Dobře také cvičili Kája a Pěta Pečínkovi. V původní Sokolovně byla tělocvična malá, pouze devět krát šest metrů. V nové už byla velká, tam nás najednou cvičilo třicet i čtyřicet. Velkou zásluhu na přestavbě Sokolovny měl Libor Bílek, který byl tehdy na obci.

Potom se ČSTV zrušilo a Sokol se obnovil a já dodnes nevím, kdo zastupuje ten pravý Sokol. Ale obsahem Sportovního klubu, který založil pan Šimek byl jen fotbal. Jmenovali se tehdy SK Metylovice. A tak si myslím, že patřím do toho starého Sokola.

IVA MALIŠOVÁ A VLADIMÍRA DRASTICHOVÁ — sestry, rozené Foldynovy, PAVLA MERTO VÁ

Iva M.: Do Sokola chodila už naše maminka.

Vladka D.: I otec, pokud byl svobodný v něm cvičil. Mamka vyprávěla, že chodil do dorostu.

Pavla M.: Můj tatínek než se oženil, také cvičil v Sokole. Maminka vzpomínala, že jeho bratři vždy ve dvě hodiny odpoledne práskli kladívkem a uháněli k Sokolovně. Pan učitel Müller, pokud prý neučil nebo někde nemaloval, seběhl k nám dolů a hovořil s tatínkem i jeho bratry. Pořád řešili Sokolovnu a dluhy, které na ní vázly. Když strýčkové odjeli do Ameriky, poslali několikrát pro potřeby Sokolovny peníze.

Iva M.: Vzpomínám si, že vždycky v neděli odpoledne jsme chodili do Sokolovny na loutkové divadlo, které hrála Heřma Čupová. Byla manželkou Poldy Čupy. Loutky byly velké, hrálo se v sále. Asi srazili stoly dohromady, na ně postavili kulisy a tak se hrálo. Více už si nepamatuji.

Pavla M.: Domnívám se, že to všechno vedl Jenda od Antonie, ale kdo hrál, už si nepamatuji. Loutky byly opravdu velké. Ale zdá se mi, že se hrálo na jevišti.

Vladka D.: Tady jsem našla v Sokolských ozvěnách článek, kde o loutkovém divadle píše Heřma Čupová. „Konečně se nám podařilo dát dohromady loutkové divadlo a doposud jsme se hráli dvě loutkové hry. O loutkové divadlo je mezi dětmi veliký zájem. Prosím, aby mě byli v této práci nápomocni jak sestry tak i bratři a dorosteni. Největší překážkou je nedostatek místa, a i po této stránce je žádoucí, aby Sokol měl řádnou tělocvičnu, neboť tak by se dosavadní tělocvična uvolnila jako loutkový sál. Děkuji bratru Svobodovi a dorostence Lidce Mičkové, kteří jsou mi nejvíce v této práci nápomocni.“

Iva M.: Když se teď dívám na staré fotky ze cvičení, poznávám Editu Závodnou, Františku Kožušníkovou, Martu Svobodovou, Alenu Krulovou, Alenu Čupovou, Květu Vrublovou, Nežku Tomkovou, Máňu Kubalovou, Zdenku Bílkovou, Martu Beččákovou, Alenu Čosičovou, Jiřinu Mužnou, Jenku Halatovou, Leu Karasovou, Vlastu Křístkovou, Sašu Bílkovou, Pavlu Bílkovou, Vlastu Liberdovou a Lidu Oplerovou. Některé cvičenky už bohužel nepoznám.

Pavla M.: Pamatuji si, že nás cvičila Duška, Zdenka Babincová a Heřma Čupová. V souvislosti s Duškou si vzpomínám na jednu příhodu. V neděli se na Čupku tančilo. A tak jsme po cvičení šlapaly na výlet. Nešly jsme po prázdnou. Každá žáčka nesla dvě nebo tři sodovky. Na Čupku jsme si za odměnu mohly po jedné vypít.

Iva M.: Pokud si vzpomínám, na sletě jsme nebyly. Jeli jenom kluci a to Jára Merta a náš Blahoš.

Pavla M.: Určitě tam jeli. Cvičil s nimi pan učitel Květoslav Horák a nácvik měli u nás za stodolou u rybníka. Na plácku si udělali i značky. Měli jsme gramofon, Věnomír natáhl dráty a podle hudby z gramofonové desky kluci cvičili. Vzpomínám si ale, že jsme byly jako žáčky v krojích vítat prezidenta Beneše, který přijel do Frýdlantu. Nevím, kde už to přesně bylo. Vybavuje se mi, že jsme seděly na nějakých schodech. Pan prezident kolem nich přešel, takže jsme ho dobře viděly. Velice jsme si toho považovaly.

Iva M.: To bylo před hotelem Duda. A taky jsme vítali Honzu Masaryka. Když už jsme byly dorostenky, cvičily jsme dohromady s kluky. My jsme byly na jedné straně, oni na druhé. Vybavuji si třeba Tóndu Mertu, Tóndu Liberdu, Miloše Liberdu. Mirek mě naučil shyb na kruzích.

Pavla M.: Mojmir byl náčelníkem. Pamatuji si, že jsme jednou měli půjčený pás a zkoušeli jsme salta.

Vladka D.: Nás cvičil Mojmir Bílek ze Žukova a také Mojmir Merta. Karlíček Pečínka cvičil kluky.

Iva M.: Pavla velmi dobře cvičila, uměla výborně šňůru.

Pavla M.: Vždycky si říkám, kdybych měla aspoň čtvrtinu možností, co mají děcka dnes. Když jsem začala chodit do měšťanky ve Frýdlantě, zúčastnila se naše škola akademie ve Frenštátě. Jejich vedoucí požádali naši školu, abych mohla cvičit v jejich nově založeném družstvu. Vedení souhlasilo, protože jsem tím školu reprezentovala. Chodila jsem tam jenom dva

V. Drastichová, P. Mertová a I. Mališová

roky. Doma nebylo peněz nazbyt a taky jsem se bála jezdit zpátky potmě sama.

Iva M.: Chodívali jsme na výlety na Sokolskou chatu. Někdy nás tatka zavezl všechny na místo nákladákem. Jel s námi i Lola Vantuch.

Pavla M.: Byl učitelem učňů v Místku, bydlel na dolním konci a hodně pracoval v Sokole, než se přestěhoval do Brušperku.

Iva M.: A těch divadel, co se v Sokole hrálo!

Pavla M.: Emil Závodný, to byl výborný herec. Jednou jsem slyšela, jak si sám pro sebe recitoval Manon. Hodně hrávala Vilma Kožušníková. V Perlách panny Serafinky krásně zpívala. Kožušník byl dobrý herec, výborný byl i Oldra Ševčík. Krásně hrála i Magda Bílková. Vlastně všichni hráli výborně.

Třeba takový Jan od Antonie nebo paní Ščerbová. Vynikající herec byl pan řídící Ščerba. Hned, když k nám přišel do Metylovic, sehrál roli Tyla tak úžasně, že z toho diváky až mrazilo. Byl to pravý vesnický kantor.

Vladka D.: Já si ještě pamatuji, jak s námi ve staré Sokolovně nacvičoval básničky k nějakému výročí.

Iva M.: Nezapomenu, jak se mi líbil Jan od Antonie, když vylezl úplně zamazaný ze studně v opeře Viléma Blodka.

Pavla M.: Opera „V studni“ se tu hrála dvakrát. Na reprízu se přišli podívat z okresu. Přijel i Dalibor Brázda, dirigent ostravské operety. Říkal panu Tajchmanovi, že by mohli v té sestavě hned hrát v Ostravě a že nejméně polovinu herců by tam také mohli hned nasadit.

Iva M.: A ty scénky na šinbřinky! Vládo, pamatuješ, jak jednou Pavla hrála v mých zelených tylových šatech vílu? Všechno nacvičovala paní učitelka Bílková. Také nás učila Besedu. Opravdu dělala všechno možné. Pro Sokol žila. A Jenda od Antonie, to byl také kus režiséra.

Vladka D.: Víím, že vždycky na šinbřinky nacvičovala tanečky. A také byla sokolskou kronikářkou.

Iva M.: Pamatuji si na ráz šinbřinek „Letem světem“ a „Z pohádky do pohádky. Naše maminka s „partyjou“ z Vrchoviny byli za sedm havranů. Všichni měli černé obleky. Náš šofér Ruda jim udělal masky, takže je nikdo nepoznal. Dokonce ani tatka nepoznal mamku., přestože měla jeho oblek. Šel totiž za paní Hadámkovou a ptal se jí, zda neví, kam dal klíče. Ona na něho udělala: „Krá, krá, já nejsem tvoje stará“. Maminka vyprávěla, že tam dostala kremroli, ale kvůli masky se zobákem se k ní nedostala. Taky hráli scénku „Za humnami“ a mamka v ní měla hlavní roli.

Vladka D.: To bylo tenkrát, jak Janek z Hrodku dělal pošťáka. Jednou šel směrem na Lhotku, padla veliká mlha a on v ní zabloudil. Jeho příhoda maminku inspirovala a zahrála ji ve scénce.

Iva M.: Také se u Sokolovny stavěly máje. Když se kácely, vždy u toho byla krátká scénka. Dělalval je většinou Janek z Hrodku. Byli jsme tehdy ještě velmi mladí a vždy jsme trnuli hrůzou, co zase bude. On totiž na každého z nás něco věděl. Kdo s kým chodí a tak. A pod tím májem to většinou prasklo.

MILADA MAĎOVÁ, rozená Chlopčíková

„V Sokole to bylo dobré. Už jsem nemusela ze cvičení chodit sama jako z DTJ. Bylo nám veselo, protože jsme z naší ulice chodily hned tři. Mimo mne ještě Zdenka od Tomša z Kamenice a Lidka od Marijánky. Všechny dorostenky byly stejně staré, většinou patřily k mým spolužačkám. Cvičily s námi mimo jiné Františka Boháčová, Božena Bílková, Ilona Rohlová, Jenka Židková, Lidka Mičková, Anička a Alenka Bílkovy, Květko Halatová, Bertynka Židková, Květko Hajdušková, Věrka Bílková od Ignajka, Vítězka Čupová, Šárka Pečínková a Edita Závodná. Nevím, jestli jsem si vzpomněla na všechny. Ty jména jsou za svobodna.

Miloš Čupa cvičil v Sokole kluky. Já si ho moc nepamatuji, ale pořád si dokážu vybavit tu hrůzu, když ho zavřeli.

Doma jsme měli veřejné cvičení na tom hřištiátku před Sokolovnou. Nahoře stály pod lipami lavičky a stoly pro diváky, hned vedle se čepovalo pivo. Pěkné to bylo. A když, jsme cvičili na veřejném cvičení třeba v Zelinkovicích, šli jsme pěšky a po cestě zpívali jednu písničku za druhou.

Paní učitelka Štěpánka Bílková byla sokolka tělem i duší. Byla moc hodná a snaživá. Nacvičovala scénky na šinbřinky, radila, co si k tomu máme obléknout a snažila se nám to i sehnat.

Když mi bylo sedmnáct let jela jsem jako dorostenka na XI. slet

v roce 1948. To bylo něco senzačního. Pořád na to vzpomínám. Nejdříve mělo vystoupení žactvo, za nimi nastoupily ve dvacetistupech dorostenky, následovali dorostenci. Cvičili jsme natříkrát, tolik nás bylo. Byl to zážitek na celý život. Po sletě jsme se pak už nějak rozletěly.“

ALBÍN FOJTÍK:

„Do Sokola jsem vstoupil v Metylovicích po II. světové válce. Ještě ve staré Sokolovně nás cvičil Božetěch Bílek, který vedl dorostence. Vzpomínám na jedno veřejné vystoupení, kde se mimo jiné cvičilo na hrazdě. Polda Čupa tam dělal veletuče. Byly ukázkové! On byl opravdu dobrý, cvičil jako gymnasta. My kluci jsme zase cvičili na kruzích. Z dorostenců byl nejšikovnější Jarek Šimek.

Pamatuji, jak se na šinbřinkách hrála Sněhurka a sedm trpaslíků. Ty jsme hráli my kluci. Já byl jedním z nich, druhý byl Jirka Karas. Na ty ostatní už si nepamatuji.

První sokolský slet byl roku 1882.

Sokolové je pak mívali pravidelně co šest let. V roce 1938 byl desátý a ten byl manifestační. Tehdy cvičilo třicet tisíc mužů. Pak přišli Němci. Proto byl další slet až v roce 1948. Tam jsem už cvičil jako dorostenec. Byl s námi Božek Bílek. V únoru sice byl komunistický převrat, ale ten slet ještě byl. Já jsem cvičil v sedmé řadě a tak jsem viděl Gottwalda zcela dobře. Měl hodnost maršálka jednu velkou hvězdu. Když jsme pochodovali Prahou, volali jsme: „Tlačíme se velice, máte úzké ulice“ a „Ať žije doktor Beneš.“, přestože tehdy už prezidentem nebyl.

Sokol byla Tělocvičná jednota, komunisté z ní udělali Tělovýchovnou jednotu. Když tělocvičná jednota zanikla, pomáhal jsem ČSTV s nácvikem spartakiád v okrese Frýdek—Místek.

Po změně režimu před dvaceti lety obnovila se ve Frýdlantě, kde od roku 1961 bydlím, Tělocvičná jednota Sokol. V roce 1991 jsem se stal starostou této Jednoty. Ve funkci jsem pracoval deset let, poté jsem ze zdravotních důvodů odstoupil Zůstal jsem řadovým cvičencem a tím jsem dodnes. V současné době máme 250 členů a členek.

Po obnově starého Sokola byl v roce 1994 další, již XII. slet. Od roku 2000 se aktivně zúčastňuji jako cvičenec všech sletů. Cvičil jsem i letos, do Prahy nás jelo sedmdesát. Je to rozdíl proti podmínkám v roce 1948, kdy jsem cvičil na sletu poprvé. Tehdy jsme jeli v dobytčích a spali na slámě. Teď jezdíme luxusním rychlíkem.

Od sletu, kterého jsem se zúčastnil poprvé, k tomu letošnímu uplynulo neuvěřitelných šedesát čtyři let. Je mi už přes osmdesát. Ale cvičili s námi letos v Praze i lidé, kterým bylo 85 let a kteří cvičili jako žáci už na sletu v roce 1938.“

MARIE KARLICKÁ, rozená Magdoňová

„Do Sokola jsem začala chodit asi v pěti letech. Byla jsem dosti samostatná a nebojácná. Poslala mě tam maminka, která byla rovněž sokolkou. Také učitelé ve škole spolek propagovali, neboť sami byli jeho členy.

Dlouho nás cvičila Milada Bílková. Měla jsem ji ráda. Později nás vedla Alice z Čupku, dcera Jana Závodného. Pamatuji, jak někdy přišla mezi nás její malá sestra Duška. Tehdy už jsem byla školačkou, ona mohla mít kolem čtyř let.

Moc ráda jsem cvičila na veškerém náradí. Nijak jsem nevynikala, mnohá děvčata cvičila lépe než já. Přesto bylo pro mne cvičení, ať na bradlech nebo na koni, velmi důležité.

Na vystoupení v okolních obcích, třeba v Palkovicích, jsem měla vždy sokolský kroj. Ale jinak si z těchto akcí moc nepamatuji.

Věděla jsem, že pan učitel Müller namaloval oponu. Byla jsem ve čtvrté třídě, když zemřel. Učila nás paní učitelka Müllerová. Utkvělo mi, jak byla tehdy zasmušilá.

V Sokole se nacvičovala divadla, v nichž hráli např. Vilma Kovalová, Válek Němec, Pepa Bílek od Polky a další.

Vzpomínám na pěkné věci, které jsem zažila. Ale pamatuji si, že tam byly i nějaké rozbroje. Vnímala jsem to, ale po příčině jsem nepátrala.“

Marie Bartková

VOLEJBAL MÁ ZNOVU SVÉ KOŘENY

Po dokončení stavby rodinného domku a nastěhování do Metylovic v létě 1990 se mi opět naskytla příležitost dělat volejbal. Vše bylo na místě — vybudované dva venkovní antukové kurty, balony a sítě uložené ve skříni v tělocvičně (stejně jako dneska), tělocvična k dispozici a nikdo, kdo by chtěl hrát volejbal. Měl jsem licenci trenéra III. Třídy, skončil jsem s aktivním veteránským volejbalem a byl navíc členem OVS ve Frýdku–Místku s informacemi o dění volejbalu v okrese. Navíc měl dva syny, se kterými byl nejvyšší čas pro zapojení do nějakého pravidelného sportování, takže hned v roce 1990/91 jsem partu tehdy 10—12 letých kluku přihlásil do okresního přeboru minižáků. Z osmi družstev naše jednička byla první a B družstvo skončilo na 5. místě.

Chlapci byli ochotní poctivě 2× týdně trénovat a úroveň a hráčské umění rostlo. Až do roku 1996/97 jsme byli 7× vítězi postupně minižáků, žáků, ml. dorostenců i st. dorostenců v okresních soutěžích. Od ročníku 1993/94 jsme současně hráli i krajské soutěže — od mladších po starší dorostence.

Od ročníku 1995/96 jsme 3 roky po sobě skončili na 2. místě oblastní soutěže starších dorostenců s nabídkou postupu do ligy v roce 98/99. Také pro nedostatek financí, jsme tuto nabídku nevyužili. A v krajských soutěžích juniorů jsme nepřetržitě dále hráli až do roku 2002/03 a do roku 2005/06 pak v okresním přeboru, ale to již s další generací a s horšími výsledky.

O rok později po chlapcích v roce 1991/92 se přidala i skupina děvčat — většinou spolužaček, které přes okresní a později i jako mladší dorostenky v krajských soutěžích vydržely až do roku 1998, kdy pro ukončení činnosti některých při relativně malém počtu hráček se družstvo rozpadlo. Od roku 2000 máme stále v okresních soutěžích pravidelně dvě družstva trojkového minivolejbalu (do 13 let) a družstvo žactva, která od roku 2008 hrají jako smíšené družstvo hochů a děvčat. Za tuto dobu jsme získali celkově osm titulu Přeborníka okresu.

Až do roku 1994, kdy počet členů nedosahoval ani 30 členů, převážně mládeže, nebylo potřeba žádných zvláštních opatření. Po ustavení družstva mužů v roce 1994 a po zapojení do krajských soutěží bylo potřeba dalších trenérů, rozhodčích a dalších funkcionářů. Dalším trenérem se stal Vávra Pečinka, kterého v roce 1999 vystřídal Valentin Mališ a v roce 2003 pak další nově vyskolení trenéři Pavel Suchan a Lukáš Drastich.

Velký vliv na individuální rozvoj hráčských schopností měla účast na letních kempech Volejbalové akademie, pod patronací a za aktivní účasti předsedy ČVS Zdenka Haníka, kdy tyto kempy

jsou na nejvyšší úrovni. Nejdříve v Českých Budějovicích a pak 2× v Čelákovcích v letech 1996—1998 (s účastí 5. až později 11. hráčů), nyní probíhají v Luhačovicích s naší aktivní účastí.

Družstvo mužů od roku 1994/95, kdy začalo znovu hrát, po dvou letech v okresním přeboru, od ročníku 1996/97 hraje až do současnosti krajský přebor, z toho posledních 7 let nepřetržitě krajský přebor I. třídy. Jádrem tohoto družstva stále tvoří borci začínající právě v roce 1990 v čele s trenérem Lukášem Drastichem.

Do roku 2007 se volejbal hrál u nás pod hlavičkou TJ Sokol Metylovice, od 2007 hrajeme pod názvem Sportovní klub Metylovice.

Několik zajímavostí:

- minimálně 4 naši odchovanci hráli ve výběrech universit na Akademických mistrovstvích

- republiky za své VŠ — Universita České Budějovice, UK Praha, Masarykova Univerzita Brno

- odchovanec Ondra Hajdušek v roce 2002 jako hráč univerzitního týmu University Glasgow vyhrál Akademické mistrovství Skotska

- odchovanec Jaromír Švasta, začínající v r. 2000 jako minižák, je členem extraligového klubu

- VK Ostrava a byl členem širšího výběru juniorů ČR.

- odchovanec Dan Merta v současnosti působí jako asistent trenéra extraligových žen Sokola Frýdek — Místek

- Lukáš Drastich jako trenér žáků ŠSK Beskydy vybojoval se svými svěřenci v loňském ročníku poháru žáků 9. místo v ČR

- letos byl 58. ročník Memoriálu Miloše Čupy a Mirka Bílka konaný jako vždy poslední srpnovou nedělí, kdy zvítězil nováček 2. národní ligy — Lignum Morávka, před naším výběrem mužů za účasti devíti družstev.

Závěrem

Myslím, že současný celkový počet družstev v soutěžích — 2 dospělá (ženy, muži) 4 mládežnická v mistrovských soutěžích + rekreační oddíl a zimní liga je maximum počtu, které jsme schopni zvládnout a zabezpečit tak kvalitní sportování pro cca 75 aktivních hráčů.

I v budoucnu chce volejbalový oddíl sázet a maximálně se starat o výchovu těch nejmladších kategorií mládeže, jako nástupců slavných volejbalových tradic v naší obci, jejichž počátek se datuje v TJ Sokol rokem 1929.

Ing. Lumír Hajdušek

80. let volejbalu Metylovice

KINOSÁL PO PÁDU STROPU ZNOVU OPRAVEN

(dobová informace z roku 2009)

Koncem srpna roku 2008 se v kinosále Sokolovny zřítila část stropního podhledu do hlediště. Prolomení zteřelých dřevěných nosných trámů navíc zničilo část vybavení kinosálu (obložení, elektroinstalaci, sedadla, podlahu, závěsy, apod.) Hlavní příčinou pádu podhledu bylo nejen stáří masivních trámů (tloušťka 24×24 cm), ale především napadení dřevokazným hmyzem a dlouhodobě uzavřená vlhkost bez odvětrání. Bohudík v kinosále nikdo nebyl, takže došlo jen k materiálnímu ztrátám. Škoda byla odhadnuta na více než půl milionu korun. Tato suma na opravu byla pochopitelně nad možnosti Tělocvičné jednoty Sokol, jejíž roční rozpočet se pohybuje v řádech desítek tisíc korun. Je tvořen jak členskými a oddílovými příspěvky, tak i účelově vázanými dotacemi ze Sokolské župy Moravskoslezské či Obecního úřadu Metýlovic. Vyřešit finanční problém bylo klíčem k úspěchu. Velké osobní úsilí však přineslo ovoce.

Sokolovna byla pojištěna generální smlouvou mezi Českou obcí sokolskou a pojišťovnou Generali. V ní jsou vyjmenované konkrétní pojistná rizika. Pád starého stropu tam však rozhodně není, což vedlo k opakovaným zamítnutím našich žádostí o úhradu škodní události. Po složitých jednáních, nám pak pojišťovna Generali na základě jednorázové Dohody o narovnání vyplatila částku 100 600 Kč.

Maximální snaha výboru TJ Sokol vedla k získání nevratné výpomoci ze Sokolské župy Moravskoslezské ve výši 60 000 Kč z rezervního fondu a k získání nevratného finančního příspěvku 55 000 Kč z Obecního úřadu Metýlovic. Zbýlá část na úhradu rekonstrukce byla získána z vlastních zdrojů a od sponzorů - bezmála 100 000 Kč. Nutno říci, že jsme měli příslibeno o dost více peněz, než jsme nakonec dostali. Bohužel vnější vlivy ve světové a domácí ekonomice nám nepřály — začátek globální finanční krize, existenční problémy menších a středních firem — našich dohodnutých sponzorů, snížení dotací pro ČOS ze Sazky, dále v důsledku navýšení DPH, nešťastného libereckého Mistrovství světa v lyžování, které spolykalo cca 2 miliardy Kč z prostředků pro neziskový sektor, apod.). Museli jsme proto hospodařit s tím, co jsme reálně měli na účtu. Každou korunu jsme obraceli doslova dvakrát.

Dvěma bezplatnými brigádami za hojně účasti členů TJ Sokol jsme vyklidili sál od spadlých trámů a všudypřítomné suti. Použitelné dřevěné části stropu byly bezplatně nabídnuty obci k vytápění obecních objektů.

Nezbytnou činností bylo odstranění zbylé části stropního podhledu (cca 130 m²). Tuto nebezpečnou práci jsme společně i s úklidem zajistili se spřátelenou truhlářskou firmou Lukeš z Frýdlantu. Další pracovní činnosti bylo odrezivění a speciální nátěry 7 ocelových vazníků, které provedla specializovaná firma, tvořeny známými z řad horolezců. Cena za tyto práce ve výškách byla rovněž kolegiální. Zcela bylo demontováno i zničené hlediště. Tady nám vydatně pomohli naši senioři a sympatizanti. Zde bych rád vyjmenoval především pány Františka Žídku, Eduarda Lengyela a Petra Němce.

Pomáhali i ostatní, nejen metýlovští. Díky pochopení Rady zastupitelstva města Frýdlantu se nám podařilo na poslední chvíli odkoupit 130 kusů sedadel z bývalého frýdlantského kina za symbolických 5 korun za sedadlo. Ty jsme si z frýdlantského kina demontovali a dovezli do Metýlovic. Dva dny poté se budova kina srovnala se zemí.

Velké štěstí jsme měli na firmu, která nám zhotovila samotný stropní podhled. Díky našemu rodákovi a kamarádovi Zdenku Lepíkovi, jsme se dostali na cenu 90 000 Kč (materiál + práce). Mimochodem nejvyšší srovnatelná nabídka od jiných firem byla 168 000 Kč, ostatních 7 firem se dostalo mezi 105 až 140 000 Kč.

S opravou podlahových krytin nám velmi pomohl pan Miroslav Matula, senior z Kozlovic. Byl k nám cenově velmi shovívavý a ještě nás zdarma pobavil svým osobitým humorem. Museli jsme vyměnit všechno staré lino, jak na balkoně, tak i v kinosále. Položili jsme do hlediště nové linoleum a vybrousili staré parkety v prostoru mezi hledištěm a jevištěm. Ty pak byly natřeny 4 vrstvami speciálního polyuretanového laku.

Velkou ránu utrpěla dřevěná obložení světla a radiátorů. Zde

jsme objevili ve stolaři Michalu Vyvialovi ideálního restaurátora a tvůrce. Tomu pomáhal i jeho bratr Martin a Tomáš Bražina z Dolního konce.

Musela se provést základní obměna elektroinstalace a přidat nová stropní osvětlení nad balkon a před jeviště. Zde se pracovně podílel Aleš Velička.

Časově i odborně náročná byla i montáž hlediště. Muselo se ledacos individuálně upravovat. Dost nám pomohli spoluobčané Vladimír Kozel a František Durák.

Hlavní podíl na rekonstrukci kinosálu měli pochopitelně členové Tělocvičné jednoty Sokol Metýlovic, především však užší vedení: Aleš Bílek — jednatel, Vlastislav Foldyna — hospodář, Milan Hajdušek — starosta a Jiří Liberda — místostarosta, které určovalo, plánovalo, řídilo a koordinovalo veškerou činnost. Tito členové výboru také odpracovali nejvíce bezplatných brigádnických hodin. Kladem bylo, že se celé kvantum práce povedlo rozložit mezi větší počet lidí, a že panovala klidná, pozitivní a týmová atmosféra.

Dnešní moderní doba informačních technologií prudce změnila možnosti, jak získat přehled o technologiích, materiálech, nabídkách služeb a cen. Všechny těchto nových způsobů bylo využito v míře maximální, ovšem když bylo třeba pomoci na brigádě, všechno internetové vyhledávání a nakupování šlo stranou a muselo se osobně přesvědčit kolegy, známé či neznámé, aby přispěli k dílu.

Velmi nám, a vlastně i sobě, pomohli mladí členové TJ, René Schmidt, Tomáš Šigut, Jaroslav Vrba, Jan Sasyn, Petr Bocek, Antonín Hajdušek, Jiří Liberda ml., Kamila Hajdušková a ostatní.

Jsem rád, že mnoho lidí a organizací, a to nejen z Metýlovic, pochopilo mimořádnost situace a nemožnost pomoci vyřešit problém vlastními silami TJ Sokol, a vyhovělo nám v rámci možnosti, jak to šlo. Za to jim patří dík.

Hodně nám pomohli metýlovští hasiči. Masivní kolektivní brigádou vyřešili generální úklid jeviště a podíleli se i na celkovém úklidu. Například jejich současný starosta sboru Milan Pečinka odpracoval 19 bezplatných hodin, zapůjčil lešení a pomáhal i jinak.

S úklidem pomohly i členky a členové tanečního souboru Beseda, které prostřednictvím Renáty Spustové a Dr. Melanie Ševčíkové samy nabídly svou pomoc.

Na naši prosbu nám vyhověly i ženy ze Sportovního klubu, oddílu ASPV, které brigádou prostor zbavily od hrubých nečistot a přivedly kinosál do vysokého lesku.

Velkým přínosem byl i aktivní přístup předsedy Sportovního klubu Radka Kulhánka. Ten se pravidelně zúčastňoval brigád, vypomáhal i materiálně. Rovněž i další členové SK byli aktivně nápomocni při brigádách. Poděkování patří také dalšímu členu SK, Lumíru Hajduškovi za odborné poradenské práce při rozpočtech a vyhodnocování nákladů rekonstrukce.

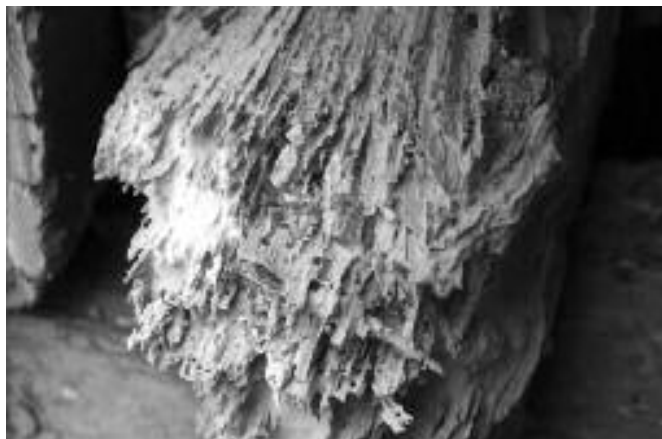
Za fotbalový oddíl bych rád poděkoval předsedovi klubu Zbyňku Drastichovi, pracovitému brigádníkovi.

Poděkování patří i našim sympatizantům, kteří nám také odpracovali nějakou tu hodinku zdarma (Alena Kozlová, Jiřina Bocková, Dušan Venháč ml.)

Speciální poděkování patří všem pracovníkům Obecního úřadu Metýlovic. Ti se nám v rámci možnosti snažili vyhovět. Určující roli v tom sehrál starosta obce Lukáš Halata.

Zřícenina stropu kinosálu — srpen 2008

Kinosál — příčina pádu stropu

Velký dík patří i užšímu vedení Sokolské župy Moravskoslezské v čele se starostou župy p. Pavlem Kramolišem a hospodářem p. Zdenkem Jakubkem. Ti pro financování naší opravy udělali opravdu hodně.

Rekonstrukce stála TJ Sokol přes 375 000 Kč přímých nákladů a bylo odpracováno 426 bezplatných brigádnických hodin. Hodnota díla se nedá přesně spočítat, ale myslíme si, že zcela jistě přesáhla 600 000 Kč, neboť kinosál je očividně v lepší kondici než před havárií. Nyní má hlediště kapacitu 105 polstrovaných míst, dalších zhruba 20 míst je na balkoně a v případě potřeby je možno přidat do kinosálu i dalších cca 15 židlí.

Úpravy byly dokončeny výměnou dvou nových odhlučňených plastových oken za dosavadní stará okna, která byla víceméně již jen imitací oken. Výrazně se tím přispělo k nižší energetické náročnosti na vytápění. Vzhledem k tomu, že jsme požadovali i vysoké nároky na sníženou hlukovou propustnost, náklady na výměnu činily přes 35 000 Kč.

Víme, že mnohé vesnice či města mají podobná zařízení ohromující svou velikostí, moderností, účelovostí, luxusem, atd., ale nám byly rozdány karty takto, a TJ Sokol s tím asi nic neudělá. Nám se náš opravený kinosál líbí, a víme, že v něm jde, vytvořit příjemnou a pohodovou atmosféru.

Sokolovna je majetkem TJ Sokol, ale nyní je pronajata Obecnímu úřadu Metylovice. Jsem přesvědčen, že všichni zaintereso-

Brigáda v kinosále — prosinec 2008

vaní mají společný cíl, aby celá Sokolovna byla oblíbeným, příjemným a bezpečným místem všech občanů Metylovic pro sport, kulturu a zábavu.

Vždyť na stejném místě probíhají různé aktivity již od roku 1923, kdy tehdejší Sokol, budovu továrny na zpracování kůží „Antonia“ za 94 000 korun odkoupil a upravil. Kinosál spíše než sportovcům z TJ Sokol, slouží především širší veřejnosti.

Oprava kinosálu byla naprostou nutností. Vždyť v současné době není v naší vesnici jiné podobné místo pro kulturní, společenské, zájmové a spolkové vyžití. Je to jediný prostor, kde se dají pořádat plesy a zábavy, kde mohou vystupovat naši školáci, umělci, či probíhají setkání občanů a jiné aktivity. Jen pro ilustraci, v dohledné době proběhne Hasičský ples, Valentýnský fotbalový ples, oblíbené šinbřinky, Veřejné zasedání Zastupitelstva obce. Pravidelně zde nacvičuje svá vystoupení soubor Beseda. Trénuje zde i žákovské družstvo stolního tenisu.

Nutno také připomenout, že kinosál je pro různé zájmové a jiné organizace nezastupitelným zdrojem finančních příjmů, především organizaci plesů, zábav, bez kterých by nemohly rozvíjet svou činnost.

Zkulturněné prostory kinosálu pomohly i jiné dobré věci. Po dohodě TJ Sokol s organizátory plesů a zábav se rozhodlo, že se v prostorách Sokolovny nebude kouřit a to zcela jistě přispělo k vyšší kvalitě těchto akcí.

Milan Hajdušek, starosta TJ Sokol Metylovice

CO SE PODAŘILO SOKOLU ZA POSLEDNÍ ROKY

Zásadní výměna vedení Tělocvičné jednoty Sokol Metylovice na Valné hromadě v roce 2008, nepřinesla jen nové tváře v čele jednoty, ale i jiný pohled a vize, novou strategii a změnu priorit.

Za tu dobu se udělalo hodně běžné spolkové práce. V průběhu roku jednota žije víceméně zaběhlým rytmem, ale přesto jsou některé aktivity, které mají nadčasový přesah. Ve stručnosti bych některé takové popsal, o kterých se domnívám, že jsou tím, čím se můžeme pochlubit.

...opravit a vylepšit kinosál (začátek r. 2009)

Havárie po pádu stropního podhledu do hlediště nás donutila zásadním způsobem zrekonstruovat a vylepšit kinosál. Více se dočtete ve článku Zřízení stropu do hlediště na str. 39

...uspořádat hodnotné kulturní pásmo Večer plný kronik (duben 2009)

Akci připravila TJ Sokol pod vedením svého starosty Milana Hajduška v právě opraveném kinosále. V úvodu bylo poděkováno všem, kdo se o rekonstrukci zasloužili.

Tematický zaměřený pořad „Objevujeme kroniky Metylovic“ přilákal do přeplněného sálu Sokolovny na 150 posluchačů, kteří si vyslechli úryvky z historie obce tak, jak je zaznamenali kronikáři.

Úryvky z kroniky okořenil svým vystoupením místní soubor písní a tanců Beseda s pásmem Perličky a Metylovské písně.

Hlavním protagonistou večera byl historik a etnograf Mgr. Václav Michalička, se zdůrazněním na někdejší historii kožedělné výroby, kdy se Metylovice nazývaly „Koňským nebem“ a o zdejší biče a postroje byl tehdy velký zájem po celé Evropě. Společně s místní kronikářkou Marií Bartkovou odpovídali na otázky z historie obce.

Večer plný kronik

Mgr. Václav Michalička a Marie Bartáková

Dnešní sedmdesátníci si mohli připomenout 50. výročí uvedení opery Viléma Blodka „Ve studni“ ve které mnozí z nich účinkovali. Úryvek z půl století staré nahrávky zazněl v upravené digitální podobě a návštěvníky překvapil.

V přestávce programu si mohli návštěvníci prohlédnout 17 knih metylovských kronik. Kromě obecních kronik vedených od roku 1923 zde jsou i kroniky školy, hasičů, volejbalu a Sokola, který vedl navíc i kroniku šibřinek.

O tom, že i dnes vyrůstají v obci osobnosti hodné zápisu v kronice, všechny přítomné přesvědčila mladá posluchačka Janáčkovy konzervatoře Lenka Liberová, která přednesla náročný part houslového koncertu Camilla Saint-Saense.

... uzavřít s Obecním úřadem dlouhodobou Nájemní smlouvu (duben 2010)

V dubnu 2010 uzavřel TJ Sokol dlouhodobou Nájemní smlouvu na 15 let s Obecním úřadem Metelovic. Předali jsme, jako vlastníci objektu, staronovému novému nájemci k užívání celou Sokolovnu pro účely tělovýchovné, sportovní, kulturní a společenské, výměnou za fixní částku 120 000 Kč ročně, určených na investice do Sokolovny. TJ Sokol se v ní zavazuje použít veškeré nájemné pouze za účelem havarijních oprav a úprav investičního charakteru. Konečné znění je přijatelným kompromisem mezi oběma stranami.

... vypořádat se z následky dlouhotrvajících deštů z května 2010

V polovině května 2010 zasáhly náš region dlouhotrvající vydatné deště. Ty podmočily objekt Sokolovny tak, že spodní voda byla cca 8 cm nad úroveň podlahy ve sklepech a šatnách, poničila omítku, malby, zvedla parkety v kinosále a způsobila i zatečení přes střechu. Sepsali jsme protokol o škodě. Tu jsme odhadli na 44 500 Kč poslali na pojištění makléře Č.O.S. Ten spis neprodleně odeslal na Českou podnikatelskou pojišťovnu a nic. Po mnoha urgencích jsme byli v září 2011 odškodněni ČPP částkou 38 225 Kč, po odečtení 10 000 Kč spoluúčasti. Vzniklé škody menšího rozsahu jsme opravili. Zrekonstruovala se místnost posilovny pro účely Sportovního klubu a nově se vybudoval odvodný kanál pro případ zvednutí hladiny spodních vod. Zde je nutno poděkovat místostarostovi TJ Sokol Jiřímu Liberovi za jeho bezchybnou práci při opravě podlahy v kinosále, kde se o cca 40 cm zvedly vlivem vlhkosti parkety před jevištěm.

Celkové náklady činily 76 225 Kč. Hodně nám pomohl mimořádný příspěvek 20 000 Kč ze Sokolské župy Moravskoslezské na pomoc při opravách následků povodně.

... uspořádat besedu o sestřeleném americkém letadle (červen 2011)

Při hojně navštívené akci v kinosále, starosta TJ představil knihu p. Stanislava Tořla „Poslední let bombardéru B 17.“ Ta pojednává o letadle, které bylo koncem srpna 1944 sestřeleno a dopadlo do katastru obce Metelovice. Následovala velice zajímavá diskuse, kde vystoupili i přímí svědkové této události, která

Beseda o americkém letadle

přinesla i nové, dosud neznámé poznatky. Akce byla účastníky velice kladně hodnocena.

... založit oddíl badmintonu (jaro 2011)

V roce 2011 začal při TJ Sokol Metelovice působit nově vzniklý oddíl badmintonu. Sdružuje 8 dospělých a 2 žáky. V rámci přidělených hodin pro badminton jej hrají i další členové TJ Sokol a manželky a přítelkyně členů. Zájem o tento sport je značný.

Jen pro připomenutí, základní vybavení bylo pořízeno na základě grantu z programu Odboru sportu České obce sokolské z prostředků MŠMT. Vzhledem k tomu, že díky malým rozměrům tělocvičny máme jen jeden kurt, nemůžeme se zúčastňovat oficiálních soutěží. Oddíl však pořádá kromě pravidelných tréninků, 2x ročně celodenní turnaje dvojic a čtyřher. Zúčastňují se jej členové oddílu a další neregistrovaní zájemci o tuto hru. Naposledy se jej zúčastnilo 19 hráčů z naší obce a blízkých vesnic.

... vybudovat sokolskou klubovnu (rok 2010 — 2011)

Z bývalé nepoužívané a „vybydlené“ kino promítací místnosti (za balkonem hlediště) se podařilo vybudovat zcela novou a útulnou místnost pro spolkovou činnost. Slouží zároveň i jako zázemí pro oddíly stolního tenisu a badmintonu. Rovněž zde probíhají schůzky občanského sdružení „Koňské nebe“, případně jiné aktivity.

Zpočátku byla demontována torza promítacích zařízení. Byla vybourána příčka, srovnána podlaha, instalováno otopné těleso, dána nová elektroinstalace a osvětlení, vyměněno okno, a vchodové bezpečnostní dveře. Položili jsme nové zátěžové lino a zhotovili dřevěné obložení. Byla zabudována vestavěná skříň, zakoupena malá kuchyňka a lednička. Nainstalovala se teplá voda. Místnost je osazena bezpečnostními zabezpečovacími prvky. Zakoupili jsme, orámovali a pověsili zajímavé velkoformátové fotografie Jarka Červenky z výstavy v muzeu „Metelovice jak je (ne)znáte“. Rovněž byly rekonstruovány obrazy a předměty z dřívější sokolské historie.

Na zakázku jsme nechali zhotovit nové stoly. Specialitou je karetní (tarokový) a šachový hrací stůl. V inventáři máme i mnoho vědomostních, interaktivních a kreativních společenských her, které se těší velké oblibě. Místnost je vybavena počítačem. K zábavě a poučení slouží špičkový projektor a stahovací plátno.

Vše bylo odpracováno členy jednoty svépomoci, s výjimkou odborných elektro prací. Zde nám pomohl p. Miloš Židek, který nám tyto práce provedl kvalitně a za kamarádskou cenu. Drtivá část nákladů byla hrazena z vlastních zdrojů Tělocvičné jednoty a částečně z dotačních prostředků Sokolské župy Moravskoslezské.

... instalovat do celého objektu Sokolovny nouzové bezpečnostní osvětlení (rok 2012)

V roce 2012 ve spolupráci s Obecním úřadem bylo nákladem cca 30 000 Kč nově nainstalováno nouzové bezpečnostní osvětlení. Jeho hlavním úkolem je umožnit bezpečný odchod návštěvníků z prostoru při výpadku elektrického proudu, což by zejména při velkých společenských akcích (plesy, zábavy, kulturní představení apod.) mohl být rizikový bezpečnostní faktor.

... získat dotaci 4 800 000 Kč na další rekonstrukci objektu Sokolovny (roky 2011 — 2012)

V prosinci roku 2011 podal TJ Sokol žádost na dotaci 24. výzvy Ministerstva životního prostředí z Prioritní osy 2, oblast podpory 2.1. Zlepšení kvality ovzduší, konkrétně na pořízení nízko emisního spalovacího zdroje a snížení energetické spotřeby v budově TJ Sokol Metelovice.

Jde o výměnu stávajících litinových kotlů na koks a uhlí za plynové kotle, výměnu všech oken a venkovních dveří a zateplení celého pláště budovy. Výměna tuhých paliv za vytápění plynem, by měla pomoci v řešení kritické situace znečištění ovzduší lokálními topeništi v zimních měsících v naší vesnici. Velmi významné je i výrazné snížení nákladů na vytápění, až o 2/3.

Byla vypracována projektová dokumentace pro zhotovitele stavby a energetický audit. Rozpočet nám zdarma zpracoval Ing. Lumír Hajdušek. Ten se pohybuje ve výši 6 085 000 Kč. Ze dvou možností profinancování jsme zvolili formát „de minimis“, který nám dává šanci dostat zpět částku ve výši 200 000 Euro, tedy cca 4 800 000 Kč.

Celkové náklady se jistě sníží při výběrovém řízení na zhotovitele stavby.

Koncem září 2012 nám byl grant potvrzen MŽP a nic podstatného nestojí cestě v jeho realizaci. Termín ukončení — podzim 2013

Milan Hajdušek, starosta TJ

1912 — 2012 OSLAVA 100 LET OD ZALOŽENÍ SOKOLA

V neděli 25. listopadu 2012 se uskutečnilo v kinosále Sokolovny Vzpomínkové odpoledne při příležitosti 100 let od založení Tělocvičné jednoty Sokol v Metylovicích. Přesněji to bylo 100 let a jeden den. Organizátory byla Tělocvičná jednota Sokol Metylovice a Sportovní klub Metylovice. Ten sice samostatně funguje jen 5 let, ale kořeny má stoleté, neboť vzešel ze sokolského hnutí. Celá slavnost byla pojata jako 100 let, tělovýchovy, sportu a kultury v Metylovicích. 100 let v pohybu.

Mnozí současní i bývalí členové, ať jsou nyní formálně členy TJ či SK, tak měli hezkou příležitost setkat se svými kamarádkami, kamarády, známými a zavzpomínat na dobu, kdy byli aktivními členy Sokola. Potkali se tu mladí i ti dříve narození. Například pan Mojmír Bílek je v Sokole od svých 6 let, a při svém věku 83 let, se o sportovní činnost v Metylovicích stále velice zajímá.

Při této ojedinělé příležitosti nechyběli ani zástupci Sokolské župy Moravskoslezské, a také představitelé obce a dalších spolků, v čele se starostou obce Ing. Lukášem Halatou.

Všechny přivítal starosta TJ Milan Hajdušek. V první části odpoledne pomoci slova a promítáním historických fotografií a dokumentů na plátno bývalého kina, provedl stručně návštěvníky stoletou historií jednoty a připomněl, jak mnohdy těžce a klopotně se žilo sokolům v jejím boji za vzestup, který se měnil občas i v boj o přežití. Poukázal i na chvíle snadnější a veselejší. Bylo s poctou vzpomenuť i těch, kteří se současnosti nedožili.

Poté zpestřili slavnost svým vystoupením seniorky a senioři v sokolských stejnokrojích z taneční skupiny Odra při Sokolu Vítkovice. Ti se pravidelným tréninkem udržují v dobré fyzické a duševní kondici. Jejich vystoupení se opravdu líbilo.

Dále přítomné seznámil s velmi bohatou činností Sportovního klubu jeho předseda Ing. Radomír Kulhánek.

Znovu vystoupila taneční skupina Odra, ale tentokrát její mladší odnož. Představili metylovským divákům skladbu, se kterou vystoupil v tomto roce na 15. Vsesokolském sletu v Praze. I ta se líbila.

V další části promluvil jednatel Tělocvičné jednoty Sokol Ing. Arch. Aleš Bílek. Stručně připomněl, proč se TJ znovu přihlásila pod Českou obec sokolskou a povyprávěl, jak se jednotě daří dnes a co všechno vykonala.

V závěru pozdravil návštěvníky jednatel sokolské župy dr. Josef Příbyl. Spolu s hospodářem župy Zdenkem Jakubkem, předali starostovi TJ Milanu Hajduškovi diplom při příležitosti 150 let Sokola.

Ten v úplném závěru poděkoval všem za odvedenou práci v metylovské tělovýchově a sportu a popřál všem, mnoho zdraví, pohody a úspěchů.

Poděkování patří těm, kteří v rámci dobrovolného vstupného přispěli na činnost TJ Sokol částkou 1534 Kč.

Pak se již v tělocvičně podával guláš, pivo a vše ostatní, co na takovou oslavu patří. Tam se slavnostní Vzpomínkové odpoledne změnilo v neoficiální vzpomínkový podvečer.

Milan Hajdušek

Současný starosta TJ Sokol — Milan Hajdušek

Vystoupení tanečníků ze Sokola Vítkovice — 25. 11. 2012

Fotbalisté reprezentovali TJ Sokol od roku 1959 do roku 2007

Horní řada zleva: Merta Miloš, Míček Ambrož, Halata Radomír, Martinek Ladislav, Černoch Eduard, Muras Stanislav, Janočko
Spodní řada zleva: Huška František, Eliáš Josef, Juhosz, Mohyla

Rok 1972—73

Horní řada zleva — Hajdušek Vladimír, Svoboda Drahomír, Němec Petr, Hradečný Jan, Svoboda Ivan, Gola Milan, Němec Miloš, Pulc Jiří, Halata Vojtěch
Dolní řada zleva — Hajdušek Milan, Smolan, ???, Šimek Lumír, Šigut Jiří

1975—76

Horní řada zleva: Bílek František — předseda, Němec Petr, Liberda Antonín, Činčura Jan, Šimek Lumír, Halata Vojtěch, Pulc Jiří, Hradečný Jan, Kozuch Petr, Kuhejda Petr, Hadáček Vlastimil, Svoboda Josef
Spodní řada zleva: Hajdušek Vladimír, Šigut Miroslav, Lepík Zdeněk, Tomášek Milan, Šigut Tomáš

Rok 1977—78

Horní řada zleva — Volný Božetěch, Kuhejda Petr, Závodný Radek, Kocián Ota, Němec Petr, Hadáček Vlastimil, Polách Libor
Dolní řada zleva — Tošenovský Odřich, Tomášek Milan, Durdák Vladimír, Halata Vojtěch

rok 1980

Stojící zleva — Dušan Venháč, Luboš Mikel, Jaroslav Michna, Milan Pečinka, Ivoš Chýlek, Radomír Kulhánek, Miloslav Židek
Dole zleva: Drahoslav Svoboda, Pustka, Oldřich Tošenovský, Milan Svoboda, Kulhánek mladší
Ležící: Jiří Čupa

Rok 1982—1983

Stojící zleva: Židek Miloš, Hadáček Vlastimil, Němec Petr, Pečinka Milan, Petráš Pavel, Bílek Jan a Polách Libor
Dole zleva: Kuhejda Petr, Svoboda Milan, Kulhánek Radomír, Urbančík Ladislav

1989—90 nebo 1990—91

Horní řada zleva: Juřica Luděk, Klímek Miroslav, Šigut Ivo, Šigut Jiří, Bielek Martin, Pagáč Daniel, Valas Libor, Venháč Dušan — předseda oddílu
Spodní řada zleva: Juřík Jaroslav, Mynář Dalibor, Kubán Ladislav, Ondrušík Pavel, Bor Aleš, Barabáš Ladislav, Mamula Petr

1997—98

Horní řada zleva: Gach Roman, Pavlík Lubomír, Musálek Pavel, Kaňák Martin, Prudík Jaroslav — trenér, Valas Ivo, Valas Roman, Němec Petr, Halata Marek, Volný Roman
Spodní řada zleva: Barabáš Ladislav, Halata David, Bielek Radek, ???, Gach Petr, ???, Boháč Tomáš

Stolní tenisté po tréninku — prosinec 2012

Družstvo žáků s trenérem V. Foldynou — duben 2010

Účastníci 1.ročníku turnaje v badmintonu — prosinec 2011

Členové odboru všestrannosti při florbalu — prosinec 2012

Na začátku přestavby klubovny — říjen 2009

Klubovna po dokončení — říjen 2009

Kinosál Sokolovny po opravě — leden 2009

Vedení TJ po úspěšné brigádě — březen 2011
J. Liberda, A. Bílek, M. Hajdušek a V. Foldyna

Za rok bude Sokolovna vypadat jinak — prosinec 2012

Aktuální logotyp TJ — prosinec 2012